

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΣΤ'

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

ΜΑΪΟΣ 1999

ΑΡΙΘ. 5

Η ΒΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Στὴν σημερινή ἐποχή, στὴν ὁποία ἀπὸ πολλοὺς καταβάλλονται προσπάθειες γιὰ τὴν ἀποδυνάμωσι τοῦ γνησίου ὀρθοδόξου πνεύματος καὶ γιὰ τὴν ἐκφύλισι τῆς χριστιανικῆς ζωῆς σ' ἓνα ἐκκοσμι-
κευμένον ἠθικοκοινωνικὸ ἀκτιβισμό, πρέπει τὰ μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας νὰ βιώνουν συν-
ειδητῶς τὸ βαθύτερο νόημα καὶ μήνυμα τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. «*Φαιδρὰν καὶ ἐξαστράπτουσαν*» χαρακτήρισε τὴν ἐορτὴ αὐτὴ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος (Migne Ἑ.Π. 49, 441 ἐξ.), ἐνῶ ὁ Θεοφάνης Κεραμεύς, ποὺ ἔζησε τὸν 16'

αὐτὸς σκοπὸς εἶναι τὸ ἀνέβασμα τῆς δοξασμένης ἀνθρωπίνης φύσεως στὸν οὐρανό.

«*Πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν*» (Ἑβρ. στί, 20) στὴν ἀνοδικὴ αὐτὴ πορεία ἔγινε ὁ Κύριος μετὰ τὴν Ἀνάληψί Του, ἡ ὁποία ὑπῆρξε τὸ ἐπισφράγισμα τῶν σαράντα ἡμερῶν μετὰ τὴν Ἀνάστασί Του, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ὁποίων ὁ Σωτὴρ μετὰ τὴς ἐμφανίσεως Του ἀπεκάλυψε καὶ φανέρωσε σὲ μᾶς μίαν ἄγνωστη ἕως τότε ὄντικὴ (ἐπομένως καὶ ὄντολογικὴ) διάστασι τῆς ὑλικοπνευματικῆς πραγματικότητος, μίαν νέαν θεανθρώπιν ὑπαρξί, μέσα στὴν ὁποία καὶ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἀπέκτησε ἀφθαρτὴ καὶ αἰωνία ζωή.

Ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε καὶ ὡς ἄνθρωπος ἀπέκτησε νέον, ἀφθαρτό, δοξασμένο σῶμα. Μετὰ αὐτὸ ἐμφανίσθηκε ἐπανειλημμένως στοὺς μαθητὰς Του καὶ τέλος ὡς «*βασιλεὺς τῆς δόξης*», «*ἐπαρθεῖσιν πυλῶν αἰώνων*» (Ψαλμ. κγ', 7), εἰσῆλθε στὰ ἐσώτερα τοῦ οὐρανοῦ καταπετάσματα (Ἑβρ. στί, 19) καὶ στὰ ἀχειροποίητα «*Ἁγια τῶν Ἁγίων*», ἀνέβηκε «*ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα*» (Ἑφ. δ', 10), ἔλαβε κάθε ἐξουσία στὸν οὐρανὸ καὶ πάνω στὴ γῆ, ὑψώθηκε «*ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι*» (Ἑφ. α', 21), ἐνθρονίσθηκε στὰ δεξιὰ τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς ὡς πρωτότοκος ἀδελφός μας, ὡς κεφαλὴ τοῦ μυστικοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ μεσιτεύῃ καὶ λαλῇ διαρκῶς ἀγαθὰ ὑπὲρ ἡμῶν «*παρ' αὐτὸ τὸ οὖς τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ*», γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ, ὥστε ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ν' ἀποστείλῃ σὲ

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν
Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

αἰῶνα, ἀναφερόμενος εἰς αὐτὴν ἔλεγε χαρακτηρι-
στικῶς: «*Λαμπρὰ τῷ ὄντι καὶ περιφανὴς ἡ πα-
ροῦσα πανήγυρις, αὐτὸ δὴ τῶν ἐορτῶν τὸ κεφάλαιον ὑπόθεσιν ἔχουσα· αὕτη γὰρ ἡ τῶν μυστη-
ρίων τοῦ Χριστοῦ κορωνίς· αὕτη τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἡ τελείωσις*» (Migne Ἑ.Π. 132, 744 ἐξ.). Ἡ Ἀνάληψις τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ κορωνίς, ἀνακεφα-
λαίωσις καὶ συνισταμένη ὅλων τῶν ἐορτῶν, διότι εἶναι τὸ «*ποιητικόν*» καὶ τὸ «*τελικόν αἶτιον*» ὅλων τῶν σωτηριαδῶν καὶ ἀπολυτρωτικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Κυρίου, πρὸς «*μέθεξιν*» τῶν ὁποίων σὺ ἐκάστοτε παρὼν μᾶς καλεῖ ἡ Μητέρα Ἐκκλησία μετὰ τὴν δυναμικὴ λειτουργικὴ «*Ἀνάμνησις*» τῶν ἐορτῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Ὁ τελικὸς

μᾶς τὸν Παράκλητο, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, μὲ τὸ Ὅποιο θὰ ὑποδαυλίζωμε τὴν ἐσχατολογικὴ προσοδοκία, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποία ὁ Ἀναληφθεὶς Κύριος «ἐλεύσεται ὁν τρόπον» οἱ Ἀπόστολοι «ἐθέασαντο Αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν» (Πράξ. α', 11). Μὲ τὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θὰ περιπατοῦμε «ἐν καινότητι ζωῆς» (Ρωμ. στ', 4) καὶ θὰ ἐπιτύχωμε καὶ αὐτὴν τὴν ἀφθαρσία τῆς σαρκός· «δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν» (Α' Κορ. ιε', 53). Ἔτσι «τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν» θὰ μετασχηματισθῇ «εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ» (Φιλιπ. γ', 21).

Δικαιολογημένα λοιπὸν ὁ Χρυσόρρημων ἱ. πατὴρ τονίζει, ὅτι μὲ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου «εἰς οὐρανὸν ἀνήχθημεν... Πρὸς τὴν βασιλείαν ἀνέβημεν τὴν ἄνω, ὑπερέβημεν τοὺς οὐρανούς, ἐπελαβόμεθα τοῦ θρόνου τοῦ βασιλικοῦ καὶ ἡ φύσις, δι' ἣν ἐφύλαττε τὸν παράδεισον τὰ Χερουβεὶμ, αὕτη ἐπάνω τῶν Χερουβεὶμ κάθηται σήμερον» (ἐνθ' ἄνωτ.). Ὡστε «σήμερον (= τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναλήψεως) ἀπέλαβον ἄγγελοι, ὃ πάλοι ἐπόθουν· σήμερον εἶδον ἀρχάγγελοι, ὃ πάλοι ἐπεθύμουν, τὴν φύσιν τὴν ἡμετέραν ἀπὸ τοῦ θρόνου ἀστράπτουσαν τοῦ βασιλικοῦ, δόξη καὶ κάλλει στίλβουσαν ἀθανάτω» (αὐτ.). Καὶ ὁ Θεοφάνης Κεραμεὺς ἀναφωνεῖ πανηγυρικά: «Σήμερον ἡ φύσις τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν ἐπουράνιον θῶκον ἐνίδρυται· σήμερον ἡ ἀνέκαθεν ἔχθρα τῆς λογικῆς φύσεως διαλέλυται καὶ ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων γέγονεν ἔνωσις· σήμερον τῆς ἀσωμάτων ἀξίας ὑπερήρησε τὸ βρότειον φύραμα καὶ θεϊκῆς ἀξίας γέγονε μέτοχον· σήμερον αἱ νοεραὶ δυνάμεις ἐορτάζουσι, μετ' ἐκπλήξεως οὐρανῶ συνημμένην ὀρῶσαι τὴν γῆν» (ἐνθ' ἄνωτ.).

Κατὰ τὶς χαρακτηριστικὲς ἐκφράσεις τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὁ Κύριος «ὥσπερ κατήλθε... συγκαταβάς, οὕτως ἐπανέρχεται πάλιν, οὐ τῇ θεότητι μεταβαίνων, ἀλλ' ἐνθρονίζων ἄνω τὴν ἡμετέραν ἣν ἀνέλαβε φύσιν». Ἔτσι ἀνέδειξε «ὁμόθρονον ὡς ὁμόθεον τὸ ἡμέτερον φύραμα»· «ἔδει γὰρ ἀληθῶς ἐκεῖ προσενεχθῆναι τῷ Θεῷ τὴν πρωτότοκον ἐκ τῶν νεκρῶν ἡμῶν φύσιν, οἷόν τινα πρωτογεννημάτων ἀπαρχὴν ὑπὲρ παντὸς τοῦ γένους».

Ὡστε τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τῆς Ἀναλήψεως «χαίρομεν, ἐορτάζοντες τὴν τῆς φύσεως ἡμῶν ἀνάστασιν καὶ ἀνύψωσιν καὶ ἀνίδρυσιν».

Παρόμοιος τονισμὸς τῆς σημασίας αὐτῆς τῆς Ἀναλήψεως γίνεται καὶ στὴν ὡραιότατη ὕμνογραφία τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐορτῆς.

Πὰ τὴν ὁρθόδοξη ἐρμηνευτικὴ παράδοσι ὁ οὐρανός, στὸν ὁποῖο ἀνυψώθηκε ἡ δοξασμένη ἀνθρωπίνη φύσις μὲ τὸ ὑπερφυσικὸ γεγονός τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, πρέπει νὰ νοηθῇ ὄχι κατὰ φυσικὸν ἀστρονομικὸ τρόπο, ἀλλ' ὡς εἰκονικὴ συμβολικὴ λέξις, ποὺ ἔχει θεολογικὴν, χριστολογικὴν, ἐκκλησιολογικὴν, ἀνθρωπολογικὴν καὶ ἐσχατολογικὴν σημασίαν καὶ φανερῶνει, ὅσον ἀφορᾷ στοὺς ἀνθρώπους, τὴν τελικὴ μακαρία κατάστασι τῶν λυτρωμένων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν σωθῇ μέσα στὴν Ἐκκλησία καὶ ἐν Χριστῷ καὶ «ἐν ἁγίῳ Πνεύματι» θὰ εἶναι αἰωνίως συνηνωμένοι μὲ τὸν Οὐράνιο Πατέρα.

Σ' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν οὐρανὸ ὑπάρχει «τὸ πολίτευμα ἡμῶν» (Φιλιπ. γ', 20), δηλαδή ἐκεῖ, ὅπου μᾶς ὁδηγεῖ ὁ ἀναληφθεὶς Κύριος. Ἐφ' ὅσον «οὐκ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» (Ἑβρ. ιγ', 14), αὐτὸς ὁ οὐρανὸς εἶναι ἡ ἀληθινὴ πατρίδα μας, ὁ ὕψιστος στόχος τῆς ἀνθρωπίνης νοσταλγίας. Κατὰ τὸν ὡραῖο στίχο ἑνὸς ξένου ποιητοῦ, ποὺ συχνὰ μᾶς θύμιζε ὁ ἀείμνηστος διδάσκαλός μας Νικόλαος Λούβαρις, στὴν ψυχὴ μας «ὑπάρχει μιὰ ἄκρη ἀπὸ χρῶμα γαλάζιας λαχτάρας», διότι, ὅπως θὰ προσέθετεν ὁ Ἱψεν, «συγγενεύομε μὲ τὴ θάλασσα καὶ τὸν οὐρανόν». Ἔτσι ἐξηγεῖται ὁ πόθος μας γιὰ τὸ μακρινόν, γιὰ τὸ ἐπέκεινα, γιὰ τὴν ὑπερβατικὴ πραγματικότητα. Ἔτσι ἐξηγεῖται γιὰ τὴν διάρκειαν τῶν αἰώνων ἀντηχεῖ πάντοτε τὸ ἄσμα τῆς νοσταλγίας τοῦ οὐρανοῦ, ποὺ συντέθηκε ἀπὸ τὸν Πλάτωνα, ὁ ὁποῖος ἐξύμνησε τὴν ὁρμὴ πρὸς τὸ ὑπεραισθητὸ ἀπόλυτο καὶ πανυπερτέλειο κάλλος τῆς οὐρανίας πραγματικότητος. Ἡ ὁρμὴ αὕτη εἶναι ἡ ὁρμὴ τοῦ ἀτελοῦς πρὸς τὸ τέλειο, τοῦ ἐπιγείου πρὸς τὸ θεῖο. Ἐμεῖς ὅμως οἱ Χριστιανοὶ πιστεύομε ὅτι λαμπρὰ ἀστέρια στὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ θὰ εἶναι καὶ τὰ οὐρανοποιημένα καὶ μεταμορφωμένα σώματά μας. Τοῦτο θὰ ἦταν τελείως ἀκατανόητο γιὰ τοὺς Πλατωνικούς, οἱ ὁποῖοι θεωροῦσαν τὸ σῶμα ὡς κάτι τὸ κακόν, ὡς τὸ ἀπόβλητο δεσμοπτηρίο τῆς ψυχῆς.

Ἐπειτα γιὰ τοὺς Χριστιανούς ὁ οὐρανὸς δὲν εἶναι κάτι τὸ ἐξ ὁλοκλήρου ἐπέκεινα, ὑπερβατικὸ καὶ μελλοντικόν. Ἡ οὐρανία πραγματικότης εἶναι παρούσα καὶ ἀρχίζει μὲ τὴ λύτρωσι καὶ σωτηρίᾳ, ἡ

όποια κερδίζεται ἐπὶ τῆς γῆς μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ζωντανῆς πίστεως καὶ τῆς μετανοίας, ποὺ διαρκῶς ἀνανεώνονται. Πὰ ἐκεῖνον, ποὺ κατοικεῖ «ἐν πνεύματι» στὸν οὐρανό, ἡ οὐρανία πραγματικότης κατέρχεται πάνω στὴ γῆ καὶ καταυγάζει μὲ τὶς θεῖες λαμπηδόνες, ἀνταύγειες καὶ μαρμαρυγές τῆς ὅλες τὶς πτυχές τῆς ἐπιγείου ζωῆς του. Ἐνα ἄξιο τῆς ἀποστολῆς του μοναστικὸ κοινόβιο, μία εὐτυχισμένη χριστιανικὴ οἰκογένεια, μία «Βασιλείας», ἕνα ἀπὸ τὰ σημερινὰ «σπίτια γαλήνης» τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης, μία ἀτμόσφαιρα αἰτήσεως καὶ παροχῆς συγγνώμης, μία ἐκδήλωσης ἀγάπης, ποὺ εὐεργετῇ καὶ συγχωρεῖ, εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι μία γωνιά τοῦ Παραδείσου πάνω στὴν «οὐρανοποιηθεῖσαν γῆν», γιὰ τὴν ὁποία ὁμιλεῖ ὁ ἅγιος Γρηγόριος Παλαμᾶς. Ἡ ζωὴ τοῦ πιστοῦ μέσα στὴν Ἐκκλησία, στὴν λειτουργικὴ ζωὴ τῆς ὁποίας συνεχίζεται μυστικῶς ἡ ζωὴ τοῦ ἐνδόξως ἀναληφθέντος Χριστοῦ, δὲν εἶναι καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ὁ οὐρανὸς πάνω στὴ γῆ.

Ἐὰν ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τῶν Χριστιανῶν καταλάμπωνται ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ οὐρανοῦ, τοῦτο κατ' ἐξοχὴν συμβαίνει, ὅταν αὐτοὶ συμμετέχουν ἐνεργῶς καὶ ἐπαξίως στὴν λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ βιβλίο «Ἀποκάλυψις» τοῦ Ἰωάννου γιὰ τὴν περιγραφή τῆς οὐρανίας πραγματικότητος χρησιμοποιεῖ τὴν εἰκόνα τῆς χριστιανικῆς λατρείας. Ἡ εἰκὼν τῶν πρεσβυτέρων, οἱ ὁποῖοι ἴστανται μπροστὰ στὸν θρόνο τοῦ Ἀρνίου, ἀντιστοιχεῖ στὴν εἰκόνα τῶν πρεσβυτέρων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν λατρευτικὴ σύναξι στέκονται μπροστὰ στὴν καθέδρα τοῦ ἐπισκόπου. Οἱ ἑξαίσιοι ὕμνοι, οἱ ὁποῖοι «ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν» ἐξέρχονται ἀπὸ τὰ στόματα ἐκείνων, ποὺ εἶναι περιβεβλημένοι μὲ λευκὰς στολές, φέρουν στὸν νοῦ μας τὴν ἡχὴ τῶν ὕμνων, ποὺ ἀκούονταν στίς πρωτοχριστιανικὲς λατρευτικὲς συνάξεις (Ἀποκ. ζ', 9-ιδ', 3). Ἡ οὐρανία μακαριότης συνδέεται μὲ τὴν αἰώνια λατρεία, ποὺ ἀρχίζει στὴ γῆ καὶ συνεχίζεται στὸν οὐρανὸ ὡς «καινὴ ᾠδὴ». Οἱ ἐπίγειοι λάτρες «ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν» (Ἀποκ. ζ', 9) συνενώνονται μὲ τοὺς οὐρανίους λάτρες σ' ἕνα γιγάντιο χορό.

* * *

Ἀπὸ ὅσα ἀναφέραμε πρὸ πάνω γίνεται φανερόν, ὅτι οἱ Ὁρθόδοξοι πιστοὶ δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ δεχθοῦν τὰ περὶ θρησκευτικῆς καὶ

ἠθικῆς ζωῆς συνθήματα τῆς λεγομένης «νέας τάξεως» καὶ «νέας ἐποχῆς». Πεμπτοσύνη τῶν συνθημάτων αὐτῶν εἶναι ἡ συγκριτιστικὴ προσπάθεια πρὸς ἐπιβολὴν εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ ὁδοστρωτήρος τῆς λεγομένης «παγκοσμοποιήσεως», ἡ ὁποία σὲ τελευταίαν ἀνάλυσιν εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ βαθύτερα γενεσιουργὰ αἰτία τῆς σημερινῆς τραγωδίας τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἡ «παγκοσμοποίησις» αὕτη δὲν ἀφορᾷ μόνον στὴν οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ ζωὴ, ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὴν τὴν ἐμψυχώνουσα τὸν ἠθικοκοινωνικὸ καὶ πολιτιστικὸ βίον θρησκευτικὴ ζωὴ. Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει ὅτι ἡ θρησκευτικὴ ζωὴ πρέπει νὰ διέπεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐμπνεύσεως τὴν «παγκοσμοποίησιν» ἀναβιωμένης Διαφωτίσεως, ἡ ὁποία ἤθελε τὸν ἐξοβελισμό τοῦ ὑπερβατικοῦ στοιχείου ἐκ τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας· νὰ θεωρῇ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὄχι ὡς τὸν Θεάνθρωπον Λυτρωτὴ, ἀλλ' ὡς ἕνα πρότυπον ἠθικῆς ζωῆς· νὰ ἀγνοῇ τὴν κατακόρυφὴν διάστασιν τῆς ἐπαφῆς μὲ τὸν οὐρανὸ· νὰ εἶναι χειραφετημένη ἀπὸ ἀναγωγικοὺς καὶ μυσταγωγικοὺς προσανατολισμοὺς· νὰ συρρικνώνεται στὰ ὀριζόντια ἐγκοσμοκρατικὰ πλαίσια μιᾶς ἀναμικτῆς –κατ' οὐσίαν ἄνευ Θεοῦ ἢ «δεδιστικῆς»– ἠθικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία θὰ ἔχη τὴ θεμελίωσίν της ὄχι στὴν θεονομικὴ προβολὴ τοῦ θείου θελήματος, ἀλλὰ στὸν αὐτόνομο πανανθρώπινον «λόγον» καὶ στὸν ἄνευ συγκεκριμένου περιεχομένου «φορμαλιστικόν» ἠθικὸν νόμον μέσα σὲ τελείως ἔμμονες (ἐν + μένειν) καὶ ἐνδοκοσμικὰ συναρτήσεις.

Ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου καλεῖ τοὺς Ὁρθόδοξους πιστοὺς νὰ ἀνθίστανται στὸ ὀρμητικὸ ρεῦμα τῆς «παγκοσμοποιήσεως» αὐτῆς καὶ νὰ ἀποδεικνύουν ἐμπράκτως ὅτι μένουν σταθεροὶ στὴν ἀνοδικὴ πορεία τους πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ πρὸς τὴ «θέωσιν», διὰ τῆς «μεθέξεως» τῶν μεθεκτῶν ἀκτίστων θείων ἐνεργειῶν καὶ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀναστάντος καὶ Ἀναληφθέντος Κυρίου. Ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ λειτουργικὸν παράγγελμα «Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας» καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Ἀπ. Παύλου «Τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθημένος. Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς» (Κολ. γ', 1-2), πρέπει νὰ ἔχωμεν «ἀνατεταμένον τὸ ὄμμα τῆς διανοίας ἀγγελομιμήτως πρὸς τὸν οὐράνιον Δεσπότην» (Γρηγόριος Παλαμᾶς, ἐνθ' ἀνωτ.), «ὥσπερ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν ἀναθρώσκοντες» (Θεοφάνης Κεραμεύς, ἐνθ' ἀνωτ.).

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Πρωτ. 845
Ἀριθμ. Διεκπ. 355

Ἀθήνησι τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου 1999

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2675

Πρὸς
τοὺς Πανοσιολογιωτάτους καὶ
Αἰδεσιμολογιωτάτους Πρεσβυτέρους,
Πνευματικοὺς - Ἐξομολόγους
τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὡς μήτηρ φιλόστοργος κηδομένη τῶν πεπιστευμένων Αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ Θείου Αὐτῆς Δομήτορος λογικῶν προβάτων καὶ ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐπ' ἐσχάτων προκληθέντος θορύβου ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου δικάσαντος τὸν Σεβασμώτατον Μητροπολίτην Ζακύνθου κ. Χρυσόστομον διὰ τὰς δηλώσεις αὐτοῦ περὶ τῶν προγαμιῶν σχέσεων, ἐπαναλαμβάνει καὶ διασαφηνίζει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν κρυσταλλίνην καὶ ἀπαρασάλευτον Αὐτῆς διδασκαλίαν περὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος πρὸς εἰρήνευσιν τῶν συνειδήσεων καὶ οἰκοδομὴν πνευματικῆς τῶν προσερχομένων εἰς τὸ ἱερώτατον Μυστήριον τῆς Μετανοίας, ἣτις ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία «στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας» ὑπάρχουσα ἐν τῇ αὐτοσυνειδησίᾳ Αὐτῆς, στοιχοῦσα τῇ σωτηρίᾳ διδασκαλίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτι «ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μὴ πα-

ρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου» (Ματθ. 5, 18) καὶ ἐπομένη τοῖς θεοκλήρῳ Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Θείοις Πατράσι, οἵτινες ζήσαντες ἐν σωφροσύνῃ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ κατεδίκασαν ἀγιογραφικῶς, συνοδικῶς καὶ προσωπικῶς πᾶσαν ἐκτροπὴν ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς κατὰ Χριστὸν ζωῆς, διδάσκει καὶ διακελεύει, ὅτι πᾶσα ἐκτὸς γάμου σαρκική συνάφεια καὶ σχέσις συνιστᾷ ἁμαρτίαν καὶ καταπάτησιν τοῦ μὴ γνωρίζοντος τροπὴν ἢ ἀλλοίωσιν Εὐαγγελικοῦ Νόμου. Ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ πρὸς ἐπίρρωσιν τοῦ ὡς ἄνω πιστεύματος Αὐτῆς ὑπομνησκει ὅτι:

α) Ἦδη ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὁ παιδαγωγὸς εἰς Χριστὸν Μωσαϊκὸς Νόμος ἀπηγόρευε σαφῶς τὴν μοιχείαν, ἣτις ἐπέσυρε μάλιστα τὴν ὀργὴν καὶ τιμωρίαν τοῦ Θεοῦ.

β) Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ Τελειωτὴς τῆς πίστεως ἡμῶν, Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ὅρους ὀμιλίαν Του (Ματθ. ε' 28) ἀπηγόρευσε εἰς τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὲς οὐ μόνον τὰς ἀθέτους σαρκικὰς μείξεις, ἀλλὰ καὶ τοὺς λογισμοὺς τῆς πορνείας, ὑποδείξας αὐτοῖς τελειότατον βίον αὐτὸν τὸν ἐν σωφροσύνῃ καὶ πάσῃ ἀγνότητι. Ὁ Αὐτὸς θεὸς Διδάσκαλος ἡμῶν καὶ Νομοθέτης ἀποδοκιμάζει ἐμμέσως πλὴν σαφῶς τὰς τοιαύτας σχέσεις εἰς τὸν μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος γυναικὸς διάλογον, ἣτις καὶ συνέζη μετὰ τοῦ μὴ νομίμου ἀνδρὸς αὐτῆς, γε-

Αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ μήνυμα τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας, τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ μεταλαμπαδευθῇ εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅπως θὰ ὑπομνησθῇ, ὅπως εἶναι βέβαιον, καὶ ἀπὸ τὴν εὐλογημένην παρουσίᾳ στὴν Ἑλλάδα τοῦ Σεπτοῦ Προκαθημένου τῆς Πρωτοθρόνου μέσα στὴν Ὁρθοδοξία Ἐκκλη-

σίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ Ὅποιος πρὸς μεγάλην χαρὰν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀφικνεῖται στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου.

γονός τὸ ὅποῖον ἐπικριτικῶς ἐπισημαίνεται ὑπὸ τοῦ Κυρίου.

γ) Ὁ Μέγας τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλος καὶ ἕως τρίτου οὐρανοῦ ἀναβάς θεὸς Παῦλος, προτρέπει ἐμφαντικῶς «φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν, ὃ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει» (Α' Κορινθ. στ', 18), ἐπισημαίνει ὅτι «οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί... βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι» (Α' Κορινθ. στ', 9 - 10) καὶ συνιστᾷ «διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχετω καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχετω» (Α' Κορινθ. ζ', 1 - 2).

δ) Πλήθος Ἱερῶν Κανόνων τῶν Ἀγίων Πατέρων (ὡς λ.χ. οἱ κ' καὶ ξθ' Μεγ. Βασιλείου καὶ δ' Ἀγ. Γρηγορίου Νύσσης), κολάζουσιν ὡς βαρύντατον ἠθικὸν ὀλισθήμα τὴν πορνείαν, δηλαδὴ τὰς ἐκτὸς τοῦ γάμου σαρκικὰς σχέσεις, θεωροῦντες αὐτὴν μάλιστα καὶ ὡς κώλυμα Ἱερωσύνης.

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψει ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 4^{ης} ὑπερμεσοῦντος μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ.ε., καὶ πρὸς ποιμαντικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἀνακύψαντος προβλήματος καὶ ἀνατροπὴν τῆς ὀλισθήσεως καὶ πτώσεων, ἰδίᾳ τῶν νέων, εἰς καταδικαστέαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας συμπεριφορὰν, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποσταλῇ ἡ παροῦσα, δι' ἧς ὑπογραμμίζεται διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καταδικάζει ὑπεριφρόσως τὰς προγαμιαίας σχέσεις, δηλονότι τὰς περὶ καὶ ἐκτὸς τοῦ εὐλογημένου γάμου σαρκικὰς σχέσεις, θεωροῦσα αὐτὰς ἐφαμάρ-

τους καὶ ἀντιβαίνουσας εὐθέως α) εἰς τὴν σωτήριον διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, β) εἰς τὰς Κανονικὰς Διατάξεις τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ γ) εἰς τὴν ἐν γένει Παράδοσιν τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τὸ θεοπαράδοτον ἦθος Αὐτῆς.

Διευκρινίζεται ὡσαύτως, ὅτι καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, τοῦ ὁποῖου αἱ δηλώσεις περὶ τῶν προγαμιαίων σχέσεων προσέκλεσαν τὴν ταραχὴν καὶ τὸν σκανδαλισμὸν εἰς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, ἐδήλωσεν ἐνώπιον τῶν μελῶν τοῦ Πρωτοβαθμίου δι' Ἀρχιερεῖς Συνδικοῦ Δικαστηρίου, εἰς ὃ παρεπέμφθη διὰ τὰς ἀποφύσεις του αὐτὰς, ὅτι ἀποκηρύσσει τὰς προγαμιαίας σχέσεις καὶ ὅτι καταφάσκων αὐτὰς, ἡννώνει τὰς κοινωνικὰς καὶ φιλικὰς τοιαύτας καὶ οὐχὶ τὰς σαρκικὰς, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐφάμαρτοι καὶ κολάζονται ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Ταῦτα λέγοντες ἀδελφικῶς, ὀρίζομεν ὑμῖν, ὅπως ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀνὰ χεῖρας Ἐγκυκλίου παρέχωνται αἱ κατευθυντήριοι ποιμαντικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἀναγκαῖαι διευκρινήσεις ἐπὶ τοῦ ἀνακύψαντος τούτου πνευματικοῦ θέματος πρὸς ἀποφυγὴν παρερμηνειῶν καὶ σκανδαλισμοῦ, οἰκοδομοῦντες πάντας μένειν ἐν τῇ ἀληθείᾳ καὶ τηρεῖν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

«Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι» (Τίτ. Β' 11, 12).

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Σταγῶν καὶ Μετεώρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

† Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ΚΛΕΟΠΑΣ

† Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου ΙΑΚΩΒΟΣ

† Ὁ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

† Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτης ΑΝΔΡΕΑΣ

† Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ὁ Ἀρχιεραμιатеὺς

Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Πρωτ. 1775
 Άριθμ. Διεκπ. 738

Άθήνησι τη 26η Μαρτίου 1999

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2677

Πρὸς
 τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν,
 τὸν Ἱερὸν Κλήρον καὶ
 τὸν εὐσεβῆ Λαὸν τοῦ Θεοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ γνώση τῆς ἀλήθειας κατὰ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ προϋπόθεση τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ ἐλευθερία τὸ πνευματικὸ μέγεθος, ὅπου ἀποκαλύπτεται ἡ ἀγάπη ὡς πλήρωμα ἀλλὰ καὶ ὑπερπερίσσεια ζωῆς.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν προοπτικὴ ἡ Ἐκκλησία μας ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπευθύνει σ' ὅλους σας «λόγον ἀληθείας» πάνω στὸ συνεχῶς ὀγκούμενο κατὰ τὶς ἡμέρες μας πρόβλημα τῶν –ὅπως χαρακτηρίζονται– ψυχικὰ πασχόντων συνανθρώπων καὶ ἀδελφῶν μας, ὥστε νὰ διαλύσει πλάνες, νὰ ἄρει παρερμηνεῖες, νὰ καταργήσει φόβους, νὰ ἀποβάλλει δεισιδαιμονίες, νὰ διαγράψει μυθεύματα ποὺ ἀναπτύσσονται γύρω ἀπὸ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ νὰ σᾶς καλέσει νὰ πορευθεῖτε τὴν θεοπρεπῆ ὁδὸ τῆς ἀγάπης «ἐν ἀληθείᾳ».

Οἱ ψυχικὲς παθήσεις, ἄλλες ἐλαφρὲς καὶ παροδικές, ἄλλες σοβαρότερες καὶ χρονίζουσες, ἀποτελοῦν μία ἰδιαίτερη ὁμάδα διαταραχῶν τῆς ψυχοσωματικῆς ἰσορροπίας τοῦ ὁργανισμοῦ. Ὡς αἰτίαι τοὺς ἔχουν ἄλλοτε βιοχημικὲς διεργασίες τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἄλλοτε τραυματικὰ γεγονότα τῆς ζωῆς, ἄλλοτε ἐμπειρίες νοσηρῶν σχέσεων στὰ πλαίσια τῆς οἰκογένειας καὶ τῆς κοινωνίας. Συχνὰ ἡ αἰτιολογία εἶναι μικτή. Οἱ ἀνὰ τὸν κόσμῳ ἐπιστήμονες ἐρευνοῦν μεθοδικὰ καὶ ἔχουν πραγματοποιήσει μεγάλες προόδους στὴν θεραπεία τους, εἴτε διὰ τῆς φαρμακευτικῆς ὁδοῦ εἴτε διὰ τῆς ψυχοθεραπευτικῆς. Διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν πολλοὶ ἀδελφοί μας, ἀκόμη καὶ ἂν πάσχουν ἀπὸ σοβαρὴ ψυχικὴ πάθηση, ἔχουν τὴν δυ-

νατότητα νὰ ἐνταχθοῦν στὸ κοινωνικὸ σῶμα καὶ νὰ ξαναγίνουν δημιουργικοί. Οἱ ψυχικὲς νόσοι, δόξα τῷ Θεῷ, δὲν ἀποτελοῦν πλέον τὸ φόβητρο ὅπως στὸ παρελθόν.

Δὲν εἶναι ὅμως δυνατόν νὰ παραβλέψουμε ἐδῶ καὶ τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐρώτημα ποὺ δεινῶς ταλανίζει τὶς συνειδήσεις τῶν ἀνθρώπων ἀναφορικὰ πρὸς τὴν λεγομένη ψυχικὴ νόσο.

Διερωτῶνται πολλοὶ «πρόκειται ἄραγε γιὰ ἀληθινὰ σωματικὴ νόσο ἢ ἀποτελεῖ πνευματικὸ φαινόμενο ποὺ προκαλεῖ ὁ ἀνθρωποκτόνος Διάβολος;».

Ἡ Ἐκκλησία μας γνωρίζει καὶ διδάσκει ὅτι ἀληθινὴ κατάληψη τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ πονηρὸ πνεῦμα εἶναι δυνατόν νὰ ἐπισυμβεῖ μόνον ὅταν βουλητικὰ ὁ ἄνθρωπος συστηματίζεται μὲ τὸ ἀντίθεο φρόνημα τοῦ κόσμου αὐτοῦ καὶ βλασφημεῖ καὶ ἀπορρίπτει τὶς δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Π' αὐτὸ ἡ ἀληθινὴ δαίμονοκατοχὴ ἔγκειται στὴν ἀποστασία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό, τὴν διακοπὴ τῆς μετ' Αὐτοῦ κοινωνίας καὶ δὲν ἔχει ἀπολύτως καμιά σχέση μὲ τὴν λεγομένη ψυχικὴ νόσο μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία δοκιμάζονται, κατὰ τὴν ἀνεξιχνίαστη βουλή καὶ πρόνοια τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐσεβῆ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, αἶροντα μὲ ὑπομονὴ τὸν σταυρὸ τῆς προσωπικῆς τους τελειώσεως. Ἡ ἐσφαλμένη θεώρηση τοῦ ψυχιατρικοῦ προβλήματος ὡς δαιμονικοῦ καταλήγει σὲ χρονιότητα καὶ ἐπιβάρυνση τῆς νόσου, ἐνῶ προσθέτει πόνο εἰς τοὺς πάσχοντες καὶ τὶς οἰκογένειές τους. Πολὺ συχνὰ υἱοθετεῖται αὐτὴ ἡ ἄποψη διότι ἐπιτρέπει τὴν ἄρνηση τῆς προσωπικῆς μας εὐθύνης καὶ ἀλλαγῆς ποὺ ἀπαιτεῖται γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἡ νόσος.

Μὲ βάση ὅλα αὐτὰ ἡ Ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ:

α) Νὰ ἐκφράσει τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πρόνοιάν της στοὺς ἀδελφοὺς ἐκείνους τῶν ὁποίων τὴν σωτηρία ἀπεργάζεται ὁ Θεὸς μέσα ἀπὸ τὸ πειραστήριο τῆς λεγομένης ψυχικῆς ἀσθένειας καὶ νὰ τοὺς

ὑπενθυμίζει ὅτι δὲν θὰ τοὺς ἀφήσει ἡ ἀγάπη Του νὰ πειρασθοῦν «ὕπὲρ ὃ δύνανται», κατὰ τὸν ἀ-ψευδῆ λόγο τῆς Γραφῆς.

β) Νὰ ἐπιβραβεύσει τὶς οἰκογένειες ἐκεῖνες οἱ ὁποῖες συναίρουν ἀγογγύστως, ὅπως ὁ Κυρηναῖος, τὸν σταυρὸ αὐτὸ τῶν προσφιλῶν τοὺς προσώπων, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν στηρίζουν κατὰ τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ τὴν φυσικὴ ἀδυναμία τῶν ἀνθρώπων τοὺς, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ἀποκρούουν κάθε δεισιδαιμονικὴ ἀντίληψη ποὺ περιορρεῖ συνήθως τὰ προβλήματα αὐτά. Νὰ προτρέψει δὲ τοὺς οἰκείους τῶν ἀσθενῶν νὰ ἀξιοποιήσουν τὸ πρόβλημα τῆς ψυχικῆς νόσου πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς αὐτογνωσίας καὶ τῆς διορθώσεως τῶν ἰδίων, ἀφοῦ ὄχι σπάνια ἐσφαλμένες συμπεριφορές τοὺς συντελοῦν στὴν δημιουργία ἢ ἀναζωπύρωση ψυχικῶν διαταραχῶν σὲ μέλη τῆς οἰκογενείας τοὺς. Ἀποτελεῖ σοφία νὰ μετατρέψει κανεὶς τὸν πόνο σὲ εὐλογία καὶ μετάνοια.

γ) Νὰ παραινέσει πατρικά, τοὺς μὲν πνευματικούς τῆς Ἐκκλησίας νὰ παραπέμπουν ἐγκαίρως στοὺς εἰδικούς τοὺς ἀδελφούς μας ποὺ χρειάζονται ψυχιατρικὴ βοήθεια καὶ νὰ συνεργάζονται μαζί τους, τοὺς δὲ ἐπιστήμονες (ψυχιάτρους, ψυχολόγους, ψυχοθεραπευτές, κοινωνικούς λειτουργούς) νὰ λαμβάνουν σοβαρὰ ὑπ' ὄψη τὴν θρησκευτικότητα τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀφοῦ διορθώσουν νοσηρὰ στοιχεῖα τῆς νὰ συνεργάζονται μὲ τοὺς κληρικούς γιὰ τὸ ὄφελος τοῦ ἀσθενοῦς. Ἐπιθυμεῖ δὲ νὰ τονίσει ὅτι ἐκτιμᾷ τὸ λειτούργημά τους, ἀναγνωρίζει τὸν ἐπιστημονικὸ τους μόχθο, καὶ προσεύχεται γιὰ τὸν φωτισμὸ τοῦ Θεοῦ στὴν διάγνωση καὶ θεραπεία.

δ) Νὰ ὑπενθυμίζει γιὰ μία ἀκόμη φορὰ τὸν ἐξαιρετικὰ σημαντικὸ ρόλο ποὺ διαδραματίζουν στὴν πρόληψη τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὸ ὁμαλὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον ὅπου τὰ πρόσωπα συνεργάζονται γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εἰρήνη, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ προσέλευση στὸ μυστήριον τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως μὲ ταπείνωση καὶ διάθεση μαθητείας καὶ διορθώσεως τῶν

κακῶς κειμένων.

ε) Νὰ νουθετήσῃ τὰ πιστὰ τέκνα τῆς, πὼς ἔχουν χρέος νὰ περιβάλλουν τοὺς ἀδελφούς αὐτοὺς μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ νὰ τοὺς ἀντιμετωπίζουν, ὅπως κάθε ἄλλο συνάνθρωπο ποὺ φέρει κάποια φυσικὴ ἀδυναμία, χωρὶς διάκριση ἢ προκατάληψη. Ἀλλωστε, μετὰ τὴν πτώση, ὅλοι ἀνεξαιρέτως πάσχομε σὲ διαφορὲς πτυχὲς τοῦ χαρακτήρα μας, γεγονὸς ποὺ συχνὰ δημιουργεῖ πόνο καὶ ταλαιπωρία στοὺς ἀνθρώπους ποὺ εὐρίσκονται κοντὰ μας.

Κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιδεικνύει ἐγωιστικὴ συμπεριφορὰ ἐναντι τῶν ψυχικὰ πασχόντων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους, ἀρνούμενος κοινωνικὲς σχέσεις μὲ αὐτούς, συμπεριφερόμενος μὲ ἀλαζόνικῃ προκατάληψη, χρησιμοποιώντας εἰρωνικὲς καὶ ἐξουθενωτικὲς τῆς προσωπικότητος διατυπώσεις, καὶ ἀποφεύγοντας τὴν ἐξ ἀγάπης στήριξη τῶν δοκιμαζομένων οἰκείων μαζί μὲ τὸν ἀσθενή τους. Χρειάζεται νὰ τοὺς ἀντιμετωπίζουμε ὡς μέλη τοῦ ἰδίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὡς σάρκα ἐκ τῆς σαρκὸς μας, καὶ μὲ τὴν ἀγαπητικὴ μας στάση καὶ τὸν σεβασμὸ τῆς προσωπικότητός τους ἐν ἐλευθερίᾳ νὰ προάγουμε τὴν ὠριμότητά τους, τὴν ὁμαλὴ ἔνταξή τους στὸ κοινωνικὸ σύνολο καὶ τὴν ἱκανοποίηση τῆς εὐλόγης ἐπιθυμίας τους νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ χαρούμενοι καὶ δημιουργικοί. Ἄς μὴ λησμονοῦμε ὅτι ἀρκετὲς φορὲς ἡ ψυχικὴ διαταραχὴ μπορεῖ νὰ συνυπάρχει μὲ ἰδιαίτερες ἱκανότητες καὶ μάλιστα νὰ τὶς ἀπελευθερώνει, ὀδηγώντας τὸν ἄνθρωπο ὄχι μόνον σὲ δημιουργικὰ ἐπιτεύγματα ἀλλὰ καὶ σὲ βαθύτερη ὑπαρξιακὴ εὐαισθησία καὶ λεπτότερη σύλληψη τῆς ἀλήθειας τῆς ζωῆς, ὅπως τὸ διατυπώνει ὁ ἐθνικὸς ποιητής: «Τὸ χάσμα π' ἄνοιξε ὁ σεισμὸς κι εὐθὺς ἐγιόμισ' ἄνθη».

Ὁ Ἀποστολικὸς λόγος «τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ;» (Β' Κορινθ. ΙΑ', 29) ἂς ἀποτελέσει μέτρο καὶ ὑπογραμμὸ ζωῆς γιὰ ὅλους μας, δεδομένου ὅτι καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἀνάδειξη τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, «ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» (Β' Κορινθ. ΙΒ' 9).

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

† Ὁ Σταγῶν καὶ Μετεώρων ΣΕΡΑΦΕΙΜ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

† Ὁ Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Ὁ πρ. ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ (1913 - 1999)

Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον καὶ κηδεύθηκε στίς 12 Φεβρουαρίου ἀπὸ τὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀγ. Δημητρίου Ἐλασσῶνος ὁ Μητροπολίτης πρώην Ἐλασσῶνος κυρὸς Σεβαστιανός.

Στὴν κηδεία προεξήρχε ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Σιδηροκάστρου κ. Ἰωάννη, Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνα, Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἀπόστολο, Σταγῶν

Τοῦ πανοσ. ἀρχιμ.

κ. ΔΩΡ. ΠΟΥΚΑΝΔΡΙΩΤΗ

καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἀντώνιο, Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκόπιο, Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιο, Γρεβενῶν κ. Στέργιο, Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλέξιο, Κερκύρας καὶ Παξῶν κ. Τιμόθεο, Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Χρυσόστομο, Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθόνικο, Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνάτιο, Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονα, Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα, Ἐλασσῶνος κ. Βασίλειο, Καστοριάς κ. Σεραφεῖμ, Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, Κοζάνης κ. Ἀμβρόσιο καὶ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Θεοουπόλεως κ. Παντελεήμονα.

Τὸν ἐπικήδειο λόγο ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου ἐξεφώνησε ὁ Παν. Ἀρχιμ. κ. Δωρόθεος Πολυκανδριώτης ποὺ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, Σεπτὲ Προκαθήμενε τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ

Πρόεδρε τῆς Ἱ. Συνόδου, Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, Θεόλεκτε τῶν Πρεσβυτέρων, Διακόνων καὶ Μοναχῶν Σύλλογε, Ἐντιμώτατοι Ἀρχόντες τῆς Περιφερείας, τοῦ Νομοῦ καὶ τῆς πόλεως ταύτης. Πενθηφόρε λαέ,

Τὰ ὑψηλότερα γεγονότα τῆς ζωῆς μας τὰ μετράμε μὲ τὴ σιωπή.

Ἡ ἔκστασις, ὅπου ἀνηφορίζει ἡ καταξιωμένη ὑπαρξὴ γιὰ τὴν ἀτένισις τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Θανάτου εἶναι γέννημα τῆς σιγῆς.

Ἀπὸ τὸν ἱερό τοῦτο Ἀμβωνα, τὸν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο βῆμα ὑψηλότερον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξαγγέλλονται ρήματα ζωῆς αἰωνίου, ἐγκωμιάζεται σήμερα τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως, μεγατίμου ἀνδρός, διαπρεποῦς Ἱεράρχου, σοφοῦ καὶ ἀκριβοδικαίου Ποιμένος.

Ὁ χρόνος, ὁ πανδαμάτορας καὶ φθοροποιός, ἀντὶ νὰ κατασιγᾷ ὀξύνει μέσα μας τὴν ἀπορία γιὰ τὴν διαδικασία τῆς ζωῆς καὶ γιὰ τὴν μυστηριώδη ἀληθινὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴ βίωσιν.

Ἡ ζωὴ μὲ μιὰ σκληρὴ ἀσυγκίνητη ἐπιταγή, συνεχίζει τὴν πορεία της κι ἐμεῖς τὴ δική μας, ἀποσκεπάζοντας μὲ τὴν στάχτη τῆς καθημερινῆς τύρβης τὴν τραγικὴ ἀπορία γιατί νὰ εἴμαστε θνητοὶ καὶ νὰ συμπεριφερόμεθα σὰν ἀθάνατοι.

Ἐκεῖνο ποὺ νιώθει ὁ ἄνθρωπος καὶ ποὺ ἂν τὸ κρατοῦσε σφιχτὰ θὰ μπορούσε νὰ τὸν ἐλευθερώσει ἀπὸ τὸ μαρτύριο τῆς ζωῆς, εἶναι ἡ ματαιότης τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὁ παραλογισμὸς τῆς κακίας. Ἐνώπιον τοῦ θανάτου, ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος σκορπᾷ ὅλο τὸ κρυμμένο, μὲ σεμνότητα, ἐσωτερικὸ φῶς, ἡ καλοσύνη θριαμβεύει καὶ ἡ

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ΚΛΕΟΠΑΣ

† Ὁ Μυτιλήνης, Ἐρεσσού καὶ Πλωμαρίου ΙΑΚΩΒΟΣ

† Ὁ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

† Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ὁ Βεροίας καὶ Ναούσης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτης ΑΝΔΡΕΑΣ

† Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ἀγάπη ἐλευθερώνει.

Σ' αὐτόν τὸν ἀπεγνωσμένο ἀγώνα, ὁ πνευματικός ἄνθρωπος πάντα νικά, θησαυρίζει τὰ πρὸ πολύτιμα ψήγματα τοῦ παρελθόντος καὶ πλάθει λόγον ἀληθείας, ἀπέναντι στοὺν ἴδιο τὸν θάνατο δὲν ἀφήνεται νὰ ἡττηθεῖ. Ὑψώνει ἀντίκρου στὸ σκοτάδι πού ἔρχεται τὸν παράδοξο δαυλὸ τῆς πίστεως, φέρνοντας τὴν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως· ἀρνεῖται τὴν φθορὰ καὶ πολεμᾷ τὴ φυσικὴ κάμψη του, πρὸς τὸ μητρικὸ χῶμα.

Καὶ ὁ προκείμενος νεκρὸς, ὁ Μητροπολίτης πρ. Ἐλασσῶνος κυρὸς Σεβαστιανός, αὐτὴ τὴν ὥρα χαίρεται τὴν ἐωθινὴ ἐλευθερία. Ἐκεῖνη πού θεμελιώνει ἡ πίστη καὶ γονιμοποιεῖ ἡ ἀγάπη, καθὼς παρίσταται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος οἰστορηλατεῖ τὴν αὐθόρμητη ἱκανότητά της.

Οἱ ἀναμνήσεις ἄλλωστε εἶναι ὁ ἀναπαλλοτρίωτος θησαυρὸς τοῦ καθενός, αὐτὲς πού ἀπειλεῖ καὶ κατατρώγει ὕπουλα ὁ χρόνος, πού θέλει νὰ τὶς θρυμματίσει, ὅπως θρυμματίζεται ὁλόκληρη ἡ ζωὴ μας, ὅταν τὸ σῶμα μας ἀνεβαίνει ἄπνοο στὸ σκληρὸ φῶς τοῦ θανάτου. Ἡ μνήμη ὅμως μᾶς κρατεῖ ζωντανούς ἀφοῦ εἴμαστε ζωσες εἰκόνες τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς μύχια λαχτάρουμε εἶναι ἡ ἀθανασία. Ἀσβηστη λοιπὸν καὶ αἰωνία παραμένει

ἀπὸ σήμερα, γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸν φιλόθεο λαὸ τῆς Ἱ. Μ. Ἐλασσῶνος, ἡ μνήμη τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου Σεβαστιανοῦ, κατὰ κόσμον Σωτηρίου Ἀσπιώτη, ὁ ὁποῖος εἶδε τὸ φῶς τῆς ζωῆς στὴν ἁγιοτόκο Κέρκυρα, στίς 25 Ἀπριλίου 1913 στὸ χωριὸ Ἀσπιωτάδες.

Διαφυλαχθεῖς «ὥσπερ ἐλαία, ὥραία, εὐσκιος τῷ εἶδει»¹ ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς γονεῖς του, ἐφοίτησε στὸ ἐκεῖσε Σχολαρχεῖο καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ Ἀρτης, ὅπου ὑπῆρξε συνδαιτημὼν τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Σεραφεῖμ.

Τὸ 1937 ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, συνδεθεῖς πνευματικῶς μετὰ τοῦ Μητροπολίτου τῆς ἰδιαίτερας του πατρίδος, Μεθοδίου, ὁ ὁποῖος διέγινωσε στὸ πρόσωπο τοῦ φερέλπιδος καὶ ψυχικὰ χαριτωμένου νέου Θεολόγου ὅτι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπεφύλασσε «ἐπιφανεῖναι ἄνδρα, πολὺ καὶ δόξῃ διαφέροντα, θαυμαστὴν δέ τινα καὶ μεγαλοπρεπεστάτην εἶναι τὴν περὶ αὐτὸν ὑπεροχὴν»².

Ἐμφορούμενος ἀπὸ τὸν ἔνθεον ζῆλο νὰ διακονήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν ὡς λειτουργὸς τῶν ἱερῶν Μυστηρίων της χειροτονεῖται Διάκονος τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως τοῦ 1943, ἀπὸ τὸν προμνησθέντα Ἱεράρχη καὶ Πρεσβύτερος τὴν 12η Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους, διωρισθεῖς Ἱεροκλήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κερκύρας, τὸν ἄμβωνα τῆς ὁποίας διηκόνησε μὲ πολυσχιδὴ καὶ πλουσία ἱεροκηρυκτικὴ δράση. Τὸ 1956, ὅτε ἦλθε στὴν Ἀθήνα, ἀναλαβὼν καθήκοντα Ὑπογραμματέως κατ' ἀρχὴν καὶ ἔπειτα Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ Προϊσταμένου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Παύλου τῆς ὁδοῦ Ψαρῶν, ὅπου ἀνέπτυξε πλουσίαν ποιμαντικὴν καὶ φιланθρωπικὴν ἐνοριακὴν δραστηριότητα. Τὸ 1947 κατετάγη στὸν Στρατὸ ὡς ἑφεδρὸς στρατιωτικὸς Ἱεροκλήρυξ, ὅπου καὶ ὑπηρέτησε μέχρι τὸ 1950. Ἀπὸ τὴν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Στρατῷ ὑπηρεσίαν του ἐτιμήθηκε μὲ τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τοῦ Φοίνικος καὶ δι' ἄλλων τιμητικῶν ὑπὸ τῆς Πολιτείας διακρίσεων.

Τὸ 1951 μετεξεπαιδεύθη στὴ Σχολὴ Ἱεροκηρύκων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπραγματοποίησε ἐπὶ διετίαν εὐρύτερες Θεολογικὰς σπουδὰς στὴ Γαλλία.

Ἡ Ἐκκλησία, τὴν ὁποῖαν διηκόνησε εὐόρκως, ὡς Πρεσβύτερος, τὰ ἄριστα πράξας, ὅπου καὶ ἂν ἐκλήθη νὰ ὑπηρετήσῃ, τὴν 23η Νοεμβρίου 1967

μετά από πρόταση τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Γερωνύμου, τὸν ἐξέλεξε Μητροπολίτη Ἐλασσῶνος, τῆς ἐπισκοπικῆς χειροτονίας τελεσθείσης ἐν πληθούσῃ ἐκκλησίᾳ τὴν 4ην Δεκεμβρίου, ἐνῶ τὴν 21 Ἰανουαρίου τοῦ 1968 ἐγινε πανδῆμως στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ πόλιν ἡ ἐνθρόνισή του.

Ἡ εἰκοσιπενταετής ἐνταῦθα Ἀρχιερατεία του ὑπῆρξε ἔγκραπη καὶ καλλίκαρπη. Ἡ πολύφθογγος φήμη του διέτρεχε διαλαλοῦσα τὸν ζῆλο καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ γεραοῦ Ἱεράρχη, ἀνὰ τὰς κώμας καὶ τὰ χωρία τῆς θεοφρουρήτου ταύτης Ἐπαρχίας. Ἐχοντας πίστη θερμὴ στὸ Εὐαγγέλιο καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτη πρὸς τὸ ποίμνιο πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ἡ Ἐκκλησία, ἐργάσθηκε γιὰ τὴν θρησκευτικὴ παιδεία τοῦ λαοῦ μὲ φρόνηση περισσὴ καὶ εὐσυνειδησία.

Ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὴν ἐκλογή καὶ τὴ χειροτονία ἀξίων καὶ ἱκανῶν κληρικῶν, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων διακονοῦν εἰσέτι τὰ ἱερὰ Θυσιαστήρια τῆς ἐπαρχίας τῆς Ἐλασσῶνος καὶ περικυκλώνουν αὐτὴ τὴν στιγμή, σιωπηροί, τὴν νεκρικὴ του κλίνη.

Ἐμερίμνησε γιὰ τὴν εὐκοσμία τῶν ναῶν, ἐπέβλεψε μὲ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον τὰ φιλανθρωπικά καταστήματα, τὰ ἀνεξάντλητα αὐτὰ ταμεῖα τῆς χριστιανικῆς εὐποιΐας καὶ εὐλογίας, ἀνέδειξε σὲ ἱερὸ σέβασμα πνευματικῆς περιωπῆς ἀπαρμύλλον τὴν πολυαιώνια Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ὀλυμπιώτισσης, ἡ παρθενικὴ ἀγκάλη τῆς ὁποίας τὸν περιμένει μετὰ ἀπὸ λίγο νὰ τὸν λικνίσει πρὶν τὴν τελευταία Ἀρχιερατικὴ του πορεία. Αἰτὸς στὸ ὕψος καὶ τοὺς τρόπους, ταπεινὸς στὴν καρδιά, εὐγενής, φιλελεῆμων καὶ μακροθυμῶν πρὸς πάντας, ἀπέσπασε τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ.

Ἀλλ' ὁ Μητροπολίτης Σεβαστιανὸς ἀπέδειξε ὅτι πράγματι ἦταν «ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ πνεύματος» καὶ ὅτι ἔφερε μετ' ἐπιγνώσεως πολλῆς τὸν εὐαγγελικὸν ζυγὸν καὶ τὴν ἀρχιερατικὴν ἀξίαν, ὥστε ὅταν αἰσθάνθηκε τὸ βάρος τοῦ γήρατος, ἀπεδείχθη ὑψηλότερος τῶν εὐθυνῶν, ἐπαληθεύσας τὰ λόγια τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου «ὅταν γηράσωσιν οἱ ἐν ἀρετῇ διάγοντες, τότε μᾶλλον χρήσιμοι καθίστανται· οὐ γὰρ σαρκῶν εὐτονία, ἀλλὰ πίστεως ἐπίτασις ζητεῖται»³ καὶ ὑπείκων σὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, πὺν προέτασε τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας ἐναντι τῆς προσωπικῆς προβολῆς, τὸν Μάϊον τοῦ 1995 παραιτήθηκε οἰκειοθελῶς τοῦ Θρόνου, παραδούς τὴν ἐκλογάδα του

στὸ πνευματικόν του τέκνον, τὸν τετιμημένως καὶ θεοφιλῶς ποιμαίνοντα, ἀπὸ τότε ἕως σήμερα, τὴν τοπικὴ Ἐκκλησίαν τῆς Ἐλασσῶνος, Σεβ. Μητροπολίτη κ. Βασίλειον, ἄξιον διάδοχον τοιοῦτου πνευματικοῦ ἀνδρός.

«Γέρος ἦν», ὁ ἐκλιπὼν Μητροπολίτης κυρὸς Σεβαστιανός, «ἀλλὰ σιδήρον εὐτονώτερος καὶ ἀδάμαντος στερεότερος»⁴, γιατί, ὅπως συμπεραίνει ὁ Χρυσορρήμων πατήρ, «τοιαῦτα γὰρ τῆς Ἐκκλησίας τὰ κατορθώματα, ὅτι ἡ ἀτονία τοῦ σώματος οὐδὲν λυμαίνεται τὴν προθυμίαν τῆς πίστεως».

Παρέμεινε στὴν ἡσυχία, στὴν προσευχή, στὴν πνευματικὴ γαλήνη, ἀπερίσπαστος τῶν διοικητικῶν εὐθυνῶν, συναρωγὸς ὅμως στὸ ἔργο τοῦ διαδόχου του Μητροπολίτου, ὁ ὁποῖος ἀπεδείχθη τύπος καὶ ὑπογραμμὸς ἐγγνώμονος τέκνον, ἀντιπελαργήσας διὰ πλῆθους ἐκδηλώσεων νύκῃς ἀγάπης, ἀφοσιώσεως καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν εὐεργέτην του καὶ πνευματικόν του πατέρα, περιθάψας αὐτὸν παντοιοτρόπως, ἕως καὶ τῆς χθές, ὅταν οἱ σκοτεινὲς πτέρυγες τοῦ θανάτου ἐκάλυψαν τὸ ἱλαρὸν πρόσωπό του καὶ ἡ καθαρὰ του ψυχὴ ἀνῆλθε πρὸς τὸν Δημιουργόν.

Μακαριώτατε,

ἡ ἐνταῦθα ὑψηλὴ παρουσία Σας ἐν μέσῳ τόσων εὐθυνῶν καὶ δραστηριοτήτων καὶ ἡ ὑπερεικοσάριθμος πληθὺς Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν, διακηρύττει πόσον ἐτιμᾶτο καὶ ἀπὸ Ἑσᾶς προσωπικῶς ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ μακαριστὸς Ἱεράρχης.

Ἡ Ἐλασσῶνα σήμερα, ἡ πόλιν ἡ καταφιλοῦσα τὰ κρᾶσπεδα τοῦ χιονοῦφαντου ἱματίου τοῦ Ὀλύμπου, πενθηφοροῦσα, ἀπορφανίζεται ἐνὸς ἡγαπημένου πατρός.

Τὰ πνευματικά του τέκνα, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, «ὡς μέλισσαι πετόμεναι βοτρυδόν» κατασπάζονται τίς θνηφόρες χεῖρες του καὶ οἱ κώδωνες τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ, στὸν ὁποῖον ἐτέλει τὰ τῆς Θείας Λατρείας καὶ ἀνέπεμπε ἱλαστήριες εὐχὲς καὶ δεήσεις πρὸς τὸν ἐπουράνιον Πατέρα τῶν φῶτων ὑπὲρ τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῷ λογικοῦ ποιμνίου, ἀναγγέλλουν τὸ θλιβερὸν γεγονὸς τοῦ ἀποχωρισμοῦ του, γύρωθεν.

Καὶ ἐνῶ ἐκεῖνος, ἐν οὐρανῷ πλησίον τῶν προκατόχων του αἰοδύμων Ἀρχιερέων τῆς Ἐλασσῶνος, συγκατεριθμήθη, ἡ Ἐκκλησία πενθεῖ, γιατί γενναῖος στρατιώτης τῆς ἀπέρχεται καὶ οἱ παριστάμε-

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἀθήνα, 11 Μαΐου 1999

Ἀρ. Πρωτ.: 1716

Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλο

Θέμα: Καθιέρωση νέου τύπου δελτίου ταυτότητας

Σχετ.: Ἐγγραφὸ σας ἀριθμ. 1623/19.3.99

Μακαριώτατε,

Ἀπαντώντας στὸ σχετικὸ ἔγγραφο σας, σᾶς πληροφοροῦμε τὰ κατωτέρω:

1. Μὲ τὸν Ν. 1988/1991 «Τροποποίηση διατάξεων τοῦ Ν. 1599/1986, Σχέσεις Κράτους - Πολίτη, καθιέρωση νέου τύπου δελτίων ταυτότητας καὶ ἄλλες διατάξεις», δὲν καθιερώνεται κανένας νέος ΕΚΑΜ (Ἑνιαῖος Κωδικὸς Ἀριθμὸς Μητρώου), ἀντίθετα μάλιστα, μὲ τὸ ἄρθρο 6 αὐτοῦ, καταργοῦνται οἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2 καὶ 5 τοῦ Ν. 1599/1986, ποὺ ἀναφέρονται στὴν καθιέρωση τοῦ ΕΚΑΜ.

2. Ἐπίσης, στὶς νέες ταυτότητες δὲν θὰ ὑπάρχει σὲ καμία μορφή ὁ ἀριθμὸς μὲ τὴν ἑνδειξη 666, οὔτε κανένα στοιχεῖο ποὺ νὰ εἶναι ἀντίθετο πρὸς

τὴ Χριστιανικὴ θρησκεία καὶ τὶς Χριστιανικὲς παραδόσεις.

3. Τέλος, ἀναφορικὰ μὲ τὴ Φ. 21385/11246/1.7.1992 ἀπόφαση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑσωτερικῶν ποὺ ἐκδόθηκε κατ' ἐξουσιοδότηση τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 3 παρ. ο τοῦ Ν. 1988/91 καθορίζεται ὁ τύπος, οἱ προδιαγραφὲς καὶ ἄλλες λεπτομέρειες ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἔκδοση τοῦ δελτίου ταυτότητας καί, ὅπως εἶναι εὐνόητο, σὲ καμία περίπτωση δὲν μποροῦν νὰ καταργηθοῦν οἱ προαναφερθεῖσες κείμενες νομοθετικὲς διατάξεις μὲ τὴν ἀπόφαση αὐτή.

Ἡ μηχανογράφηση καθὼς καὶ τὰ ἀναφερόμενα τεχνικὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ διαλαμβάνονται στὴν ἀνωτέρω ἀπόφαση, σκοπὸ ἔχουν τὴν ἀνανέωση τῶν δελτίων ταυτότητας, ὥστε αὐτὰ νὰ γίνουν περισσότερο εὐχρηστα, ἀνθεκτικότερα καὶ μὲ τὶς ἀναγκαῖες διασφαλίσεις ἀπὸ ἐπιχειροῦμενες παραποιήσεις - πλαστογραφήσεις κ.λπ., ἀφοῦ ὅπως εἶναι γνωστὸ, τὰ δελτία ταυτότητας ἀποτελοῦν καὶ ταξιδιωτικὰ ἔγγραφα γιὰ τὶς χῶρες - μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως (Π.Δ. 308/91), καὶ ὄχι νὰ ἔλθουν σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ θρησκευτικὸ αἶσθημα τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν.

Πάντως τὸ Ὑπουργεῖο θὰ λάβει ὑπόψη τοῦ τίς ἀπόψεις σας, ὅταν θὰ ἀρχίσει ἡ διαδικασία ἔκδοσης τῶν νέων ταυτοτήτων, ἢ ὁποία ἔχει σταματήσει λόγω ματαίωσης τοῦ διαγωνισμοῦ, ἢ δὲ ἔκδοσή τους ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Δημόσιας Τάξης παρατάθηκε μὲ σχετικὴ ἀπόφασή μας.

Μὲ ἐκτίμηση
Βάσω Παπανδρέου

νοι δικαίως συνναισθάνονται τὴν ἀπώλεια καὶ θρηνοῦν.

Δεηθῆτε, Μακαριώτατε, ὅπως ὁ Κύριος τοῦ ἐλέους καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως κατατάξῃ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος πολιοστεφούς Ἱεράρχου Σεβαστιανοῦ ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν

σκηναῖς δικαίων «ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραυνόμενων ἡ κατοικία».

1. Ἱερομ. ια', 16.

2. Μακ. ιε' 13.

3. Ἀπαντα τῶν Ἀγ. Πατέρων, τ. 29, σελ. 180.

4. ἐνθ' ἀνωτέρω.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Πρωτ. 725
 Άριθμ. Διεκπ. 273

Άθήνησι τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 1999

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Προκαταρκτικὸν Πίνακα» Κληρικῶν προταθέντων διὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικά καὶ οὐσιαστικά προσόντα.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινὸς ἐκ τῶν κατωτέρω προτεινομένων, δύναται νὰ ἀσκηθῇ παρ' οἰουδήποτε, κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ, ἔνστασις ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ προτεινόμενος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιερατείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
 ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
 ΔΡ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
 ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΙΣ ΗΝ ΑΝΗΚΕΙ
Άρχμ. Ἀμφιλόχιος Διακάκης	Καρυστίας καὶ Σκύρου
» Ἀγάπιος Δρίτσας	Κορίνθου
» Φιλόθεος Θεοδωρόπουλος	Θηβῶν καὶ Λεβαδείας
» Βενέδικτος Καρύδης	Μαντινείας καὶ Κυνουρίας
» Γρηγόριος Κωνσταντίνου	Κασσανδρείας
» Ἀλέξιος Λεονταρίτης	Τρίκκης καὶ Σταγῶν
» Κύριλλος Μισιακούλης	Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
» Παῖσιος Ναυπλιώτης	Θηβῶν καὶ Λεβαδείας
» Κωνστάντιος Παναγιωτόπουλος	Ἀλεξανδρουπόλεως

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπισκοπάρχης
 Άρχμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

ΕΓΓΕΝΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ Η ΣΥΝΑΛΛΗΛΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

«Τάξις ἀρίστη
παντός ἀρχομένου
καὶ λόγου καὶ πράγματος,
ἐκ Θεοῦ τε ἀρχεσθαι,
καὶ εἰς Θεὸν ἀναπαύεσθαι»¹.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ:

- Εἰσαγωγή.
I. Οἰκείωσις μὲ τὸ Σύνταγμα.
II. Σχετικά διατάξεις τῶν Ἑλληνικῶν Συνταγμάτων.
III. Ἀρχαὶ νομοθετήσεως καὶ ἐρμηνείας.
IV. Τὸ ἄρθρον 3 παρ. 1 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, περὶ τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας.
V. Συμπέρασμα.

Εἰσαγωγή

Ἡ Μία, Ἀγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, σκοποῦσα τὴν τελείωσιν καὶ τὴν σωτη-

Τοῦ κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΡ. ΤΡΑΚΑ**

Ἐπιτ. Ἀντιπροέδρου
τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου

ρίαν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ (Ἰωάν. 3.17, Τιμ. Β΄.3.17), ἐκ τῶν πραγμάτων, ἐνισχύει τὴν Πολιτείαν, τὴν ἐπιδιώκουσαν τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἀτόμου, ὡς κοινωνοῦ, ὡς ὑπηκόου, ὡς πολίτου, ὡς ἐλευθέρου ἀνθρώπου, συνελπνῶς τὴν πραγματικὴν Πολιτείαν (πολιτισμοῦ).

Ὁ ἴδιος ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καθώρτισε, μὲ τὸ παράδειγμα καὶ τοὺς λόγους Του, τὴν ἀποστολὴν Αὐτοῦ, τὴν συνεχιζομένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Του, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ τὰς σχέσεις Αὐτῆς πρὸς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, τὴν Πολιτείαν, εἰπὼν σχετικῶς καὶ τὰ ἀκόλουθα:

α. «Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἀρχεῖν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν, οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν,

ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔστω ὑμῶν διάκονος» (Μάρκ. 10, 42-43).

β. «Ἡ Βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου» (Ἰωάν. 18, 36).

γ. «Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἀνωθεν» (Ἰωάν. 19, 10-11).

δ. «Οὐ γὰρ ἔστιν ἐξουσία ἐμὴ ὑπὸ Θεοῦ, αἱ δὲ οὔσαι ἐξουσίαι ὑπὸ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν» (Ρωμ. 13.1). Ἡ ἐξουσία ὅμως ὡς θεσμός, ὅχι καὶ τὰ ἐκαστοτε ὄργανα τῆς ἐξουσίας, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ μὴν εἶναι ἄξια αὐτῆς, ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Χρυσόστομος (Ὁμιλία 23 εἰς Ρωμαίους, 1, P.G. 60, 615).

ε. «Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ» (Ματθ. 22, 22, Μάρκ. 12, 17, Λουκ. 20, 25).

στ. «Οὐκ ἤλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφῆτας, ἀλλὰ πληρῶσαι» (Ματθ. 5, 17).

ζ. «Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ...» (Ἰωάν. 3, 17 καὶ 12, 27).

Ἐπομένως αἱ σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας εἶναι, ἐξ ὀρισμοῦ Θεοῦ, διακεκριμέναι σχέσεις συνεργασίας. Αἱ σχέσεις αὗται ἐξεκλήθησαν, κατὰ τὴν Βυζαντινὴν Αὐτοκρατορίαν, εἰς τὴν (ἐκκλησιοπολιτειακὴν) ἀρχὴν τῆς συναλληλίας (συναντιλήψεως - συνεργασίας), ἡ ὁποία, ὡς συνέχεια τῆς πατρῴας παραδόσεως, ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸν ἰσχύοντα νόμον (590/1977) περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ὁρθόδοξος, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία διέπεται καὶ διοικεῖται ἀπὸ καὶ κατὰ τὸ ἴδιον Αὐτῆς Δίκαιον, τῶν ἱερῶν ἀποστολικῶν καὶ συνοδικῶν κανόνων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων, τὸ ὁποῖον ἀπορρέει ἀπὸ τὴν Καινὴν Διαθήκην², γενικώτερον τὴν Ἀγία Γραφήν³, καὶ τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν⁴. Οἱ ἱεροὶ κανόνες καθορίζουν τὰ σεβάσματα καὶ ἅγια βιβλία τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀναγιγνώσκωνται, ὅσα ἀναφέρουν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ ὅλα τῆς Καινῆς Διαθήκης⁵. Ἐπισημαίνουν τὴν ἀντλησιν τῶν λόγων τῆς εὐσεβείας καὶ τῶν νοημάτων τῆς ἀληθείας ἐκ τῆς θείας Γραφῆς, ἐρμηνευομένης κατὰ τοὺς ἤδη τεθέντας ὅρους καὶ τὴν παράδοσιν τῶν θεοφόρων Πατέρων, ὅπως ἐξέθεσαν εἰς τὰ

συγγράμματά τους οἱ φωστῆρες καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας⁶, ὅπως ὁ Μέγας Βασίλειος⁷, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος⁸ καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος⁹.

Οἱ ἱεροὶ κανόνες, στοιχοῦντες τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν καὶ τὴν δογματικὴν περὶ Ἐκκλησίας διδασκαλίαν, ὑπὸ τὴν διαρκή ροὴν τῶν γεγονότων τῆς πολυμόρφου ζωῆς, διαφυλάσσονται καὶ ἐπαναβεβαιοῦνται ἀλληλοδιαδόχως, ἐξασφαλίζοντες ἀπαράλειπτον καὶ ἀπαράλλακτον καὶ ἀπαράμυλλον τελολογικὴν ἐνότητα¹⁰, σχετικῶς δὲ καὶ συστηματικὴν, ὑπὸ τὸ ἐκάστοτε νέον, τὸ ὁποῖον ἐντάσσουν εἰς αὐτήν. Ἐν ταυτῷ δὲ θεσπίζουν καὶ πάντοτε ἐπικαίρους κανόνες ἢ ἀρχὰς ἐρμηνείας τοῦ περιεχομένου των, ὀρίζοντες, ρητῶς, ὡς πλήρωμα μὲν τῶν τυχόν φαινομένων κενῶν τῶν τὴν Χάριν καὶ τὴν Ἀλήθειαν¹¹, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ἱεροὺς δὲ θεσμούς καὶ ὄργανα αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν τὰς θεσπιζούσας αὐτοὺς ἢ νομοθετούσας Ἀγίας καὶ Ἱερὰς Τοπικὰς καὶ δὴ Οἰκουμενικὰς Συνόδους¹². Ἐπίσης ἀναγνωρίζουν ὡς τρόπον τινα ἐπίσημον ἐρμηνείαν τῆς Ἀγίας Γραφῆς τὰ οἰκεία συγγράμματα τῶν θεοφόρων Πατέρων καὶ φωστῆρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας¹³.

Οἱ Ἕλληνες Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας (Μ. Βασίλειος, Γρ. Θεολόγος, Ἰωάν. Χρυσόστομος, Γρ. Νύσσης κ.λπ.) βαθεῖς γινώσκαι τοῦ ἑλληνικοῦ φιλοσοφικοῦ στοχασμοῦ καὶ λόγου, ἐχρησιμοποίησαν τοῦτον εἰς τὸν Χριστιανισμόν, κατὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς τὸν ἰδρυτὴν του Χριστόν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνταπόκρισιν εἰς τὴν διάκρισιν πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν ἀνάλογον προσδοκίαν δόξης ἀπ' αὐτοὺς, ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὴν ἐκδηλωθεῖσαν κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν τους πρὸς Αὐτόν, μὲ τὸν δηλωτικὸν ἀνακουφίσεως καὶ τιμῆς περιώνυμον λόγον Του «ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Ἰωάν. 12.24). Οἱ Πατέρες οὗτοι μετέβαλαν τὸν ἑλληνικὸν λόγον εἰς ἐκκλησιαστικὸν λόγον καὶ τὸν Ἑλληνισμόν, εἰς τὰς λυτρωτικὰς ἀναζητήσεις του, εἰς Χριστιανικὸν Ἑλληνισμόν ἢ Ἀγιοπατερικὸν Χριστιανισμόν, εἰς ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΝ, ἀπὸ τὸν τέταρτον αἰῶνα¹⁴, τῆς ἀνακηρύξεως καὶ ἐγκαθιδρύσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς Βασιλίδα Πόλιν καὶ Νέαν Ρώμην.

Ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως, ἀπὸ τὸν λόγον, τὴν λογικὴν, κατηξιώθη τὴν ὑπέρβασιν ὑπὲρ τὸν λόγον, εἰς τὴν ἐξ ἀποκαλύ-

ψεως ἀλήθειαν τῆς Χάριτος τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, τόσον διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἐπιστήμης ὅσον καὶ διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγνείας, βαίνει εἰς δύο παραλλήλους ὁδοὺς τῆς σοφίας¹⁵. Ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιστήμη δὲν χωρίζεται τῆς ἀρετῆς¹⁶. Αἱ παράλληλοι ὁδοὶ εἶναι καταληκτικαὶ καὶ ἀποκαλυπτικαὶ τῆς ζητήσεως, ὅπως τῶν ἀρετῶν, τῶν πλατωνικῶν: ἡ φρόνησις, ἡ ἀνδρεία, ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ τῶν θεολογικῶν: ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς, ἡ ἀγάπη¹⁷.

Ὡς ἁρμονία ἢ νομοτέλεια ἢ συνέχεια τῆς παραδόσεως εἰς τὴν εὐταξίαν, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων, τὰ ἑλληνικὰ Συντάγματα, ὑπὸ τὴν κρατικὴν πλέον ὑπόστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ Ἔθνους καὶ τὴν, ἀπ' αἰώνων, ποθητὴν σύζευξιν τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἀγίας καὶ τῆς Πατρίδος τῆς ἐλευθερίας, προτάσσουν τὴν ἐπίκλησιν τῆς Τριαδικῆς Θεότητος καί, εἰς τὸ πρῶτον ἢ καὶ δεύτερον, κατὰ κανόνα, ἄρθρον, περὶ θρησκείας, ἐξαγγέλλουν ὡς ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν ἐν Ἑλλάδι τὴν Ἀνατολικὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ κατοχυρώνουν τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνες καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις¹⁸.

Ι. ΟΙΚΕΙΩΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Ἡ ἀνωτέρω θέσις καὶ στάσις τοῦ Ἑλλήνος συνταγματικοῦ νομοθέτου διεμορφώθη εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, ὑπὲρ τῶν θεμελιωδῶν ἑλληνικῶν καὶ πανανθρωπίνων ἀξιών. Διὸ ἀποτελεῖ τὴν ἱερὰν καὶ ἐθνικὴν παρακαταθήκην, γραμμὴν μὲ τὸ αἷμα τῶν πιστῶν ἡρώων τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας, ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Ἑλληνορθοδόξου Πίστεως καὶ Πατρίδος. Ὁ λόγος αὐτός, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἀρχικός, εἶναι τὸ διῆκον πνεῦμα τῶν τελολογικῶς σχετικῶν καὶ ἀλληλενδέτων διατάξεων τῶν Ἑλληνικῶν Συνταγμάτων. Ἡ κατανόησίς του ἐξοικειώνει καὶ καταξιώνει τὸν ἐρμηνευτὴν των καὶ διασφαλίζει τὴν ὀρθὴν ἐρμηνείαν των. Ἐπομένως αἱ διατάξεις τοῦ βασικοῦ ἁρθρου περὶ θρησκείας τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος Συντάγματος, ὅπως τοῦ ἁρθρου 3 παρ. 1 τοῦ ἰσχύοντος, μὲ ὑπότιτλον «σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας», πρέπει νὰ ἐρμηνεύωνται, ἀφενός, ἐν συσχετι-

σμιῶ πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἰδίου Συντάγματος καί, ἀφ' ἑτέρου, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὰς ἀντιστοίχους τῶν προῖσχυσάντων Συνταγμάτων, ἀπὸ τοῦ προηγουμένου μέχρι τοῦ ἀρχικοῦ. Ὡστε νὰ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπαιτούμενη συστηματικὴ καὶ τελολογικὴ ἐνότης τῶν νοημάτων τῶν σχετικῶν συνταγματικῶν διατάξεων καὶ ἔτσι ν' ἀντλήται τὸ ἀληθὲς νόημα τῆς ἐρμηνευομένης διατάξεως. Ὅπως, ἄλλωστε, ὑπαγορεύει καὶ ἡ γενικὴ ἐρμηνευτικὴ ἀρχή «οὐ δεῖ δικάζειν ἢ ἀποκρίνεσθαι ἀπὸ προσκομιδῆς μέρος νόμου... ἀλλὰ ὁλόκληρον καὶ ἀκέραιον τὸν περὶ τούτου νόμον σκοπεῖν».

Ἡ ἐρμηνεία τῶν κανόνων τοῦ δικαίου ὡς διεργασία πνεύματος καὶ ψυχῆς, κατὰ λόγον, ἐπιστήμην καὶ ἀρετὴν, προσκτᾶται καὶ προσαπαιτεῖ τι τὸ μείζον ἐπὶ ἐρμηνείας τῶν κανόνων τοῦ δικαίου τοῦ Συντάγματος, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν¹⁹.

Τὰ χαρίσματα καὶ τὰ προσόντα αὐτὰ χαρακτηρίζουν τὸν δικαστὴν, ἰδίως τὸν ἀκυρωτικόν, καὶ τὸν ὄντως συνταγματολόγον.

Ἡ γνῶσις τῶν κεμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν προῖσχυσάντων Συνταγμάτων καὶ ἡ συγκριτικὴ ἀνασκόπησις τῶν μεταβολῶν των, μέχρι καὶ τοῦ ἰσχύοντος, ἄγει εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς βουλήσεως τοῦ διαχρονικοῦ συντακτικοῦ νομοθέτου, μέχρι τοῦ ἐκαστοῦ τελευταίου, τούτου μὲν ὡς, κατὰ χρόνον, κυριάρχου, τοῦ ἀρχικοῦ δὲ ὡς δημιουργοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὡς τοῦ σεβαστοῦ.

Συμφώνως πρὸς τὰ ἐκτεθέντα, ἔπεται ἡ παράθεσις τῶν σχετικῶν, περὶ Θρησκείας καὶ Κράτους ἢ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, διατάξεων ὅλων τῶν ἰσχυσάντων Ἑλληνικῶν Συνταγμάτων, ἀπὸ τοῦ πρώτου τῆς Ἐπιδεύρου τοῦ 1822 μέχρι τοῦ ἰσχύοντος τοῦ ἔτους 1975, πρὸς ἀπεικόνισιν καὶ ἀνάμνησιν τῆς συνταγματικῆς Ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως.

II. ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ

1. ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΔΕΥΡΟΥ

«Ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τὸ ὑπὸ τὴν φρικτὴν ὀθωμανικὴν δυναστείαν, μὴ δυνάμενον νὰ φέρῃ τὸν βαρύντατον καὶ ἀπαράδειγμάτιστον ζυγὸν τῆς τυραννίας, καὶ ἀποσεῖσαν αὐτὸν μὲ μεγάλας θυ-

σίας, κηρύττει σήμερον ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ὑπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Ἐν Ἐπιδεύρῳ τὴν α' Ἰανουαρίου, ἔτει ,αωκβ' καὶ Α' τῆς Ἀνεξαρτησίας.

ΤΜΗΜΑ Α'

Περὶ Θρησκείας

α'. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀνέχεται ὅμως ἡ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος πᾶσαν ἄλλην θρησκείαν, καὶ αἱ τελεταὶ καὶ ἱεροπραγαίαι ἐκάστης αὐτῶν ἐκτελοῦνται ἀκωλύτως.

ΤΜΗΜΑ Β'

Περὶ τοῦ Δικαστικοῦ

97. Τὸ Ἐκτελεστικὸν σῶμα νὰ διορίσῃ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα καὶ σοφώτερα μέλη τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων ἡ ἀρετὴ νὰ εἶναι ἐγνωσμένη, διὰ νὰ συνθέσῃ Κώδικας Νόμων.

98. Ἀχρι τῆς κοινοποιήσεως τῶν εἰρημένων Κωδίκων αἱ πολιτικαὶ καὶ ἐγκληματικαὶ διαδικασίαι βάσιν ἔχουσι τοὺς Νόμους τῶν ἀεμνήστων Χριστιανῶν ἡμῶν Ἀυκρατόρων (τῆς Κωνσταντινουπόλεως, προσθέτει ἡ σχετικὴ παρ. π' τοῦ ἐπομένου Συντάγματος τοῦ Ἀστρους).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Ργ'. Ἡ σφραγὶς τῆς Διοικήσεως φέρει σημεῖον χαρακτηριστικὸν τὴν Ἀθηνᾶν μετὰ τῶν συμβόλων τῆς φρονήσεως».

2. ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΑΣΤΡΟΥΣ

(Νόμος τῆς Ἐπιδεύρου)

Εἶναι σχεδὸν ὅμοιον τοῦ ἀνωτέρω Συντάγματος τῆς Ἐπιδεύρου.

99. Καθορίζει τὸ περιεχόμενον τοῦ ὅρκου τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως, ἥτοι τοῦ Βουλευτικοῦ καὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ (παρ. ιδ' καὶ ιε') καθὼς καὶ τῶν κριτῶν - δικαστῶν, συνεπῶς τῶν ἀξιωματοῦχων τοῦ Κράτους, ὡς ἐξῆς: «Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ἅγιον ὄνομα τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος, καὶ εἰς τὴν γλυκυτάτην Πατρίδα, πρῶτον μὲν, ἢ νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ἢ μὲ τὰ ὅπλα εἰς τὰς

χειρας νὰ ἀποθάνω χριστιανὸς καὶ ἐλεύθερος. Ἐπειτα δέ, νὰ ὑποτάσσωμαι μὲ ὅλην τὴν πίστιν εἰς τὸν παρόντα Νόμον τῆς Πατρίδος, ὅ,τι λογῆς αἱ δύο Ἐθνικαὶ Νομοδοτικαὶ Συνελεύσεις τοῦ ,αωκβ' καὶ γ' παρέδωσαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Αρ. ΚΘ' τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως:

Β'. Ἐπ' οὐδεμῶς προφάσει καὶ περιστάσει δύναται ἡ Διοίκησις νὰ νομοθετήσῃ ἐναντίως εἰς τὸ παρὸν Πολίτευμα.

Δ'. Ἐξεδόθη ἐν Ἀστρεὶ κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον τοῦ 1823 σωτηρίου ἔτους, καὶ τρίτου τῆς Ἀνεξαρτησίας τῶν Ἑλλήνων».

3. ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΤΡΟΙΖΗΝΟΣ

«Τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, εἰς Ἐθνικὴν Συνέλευσιν συνηγμένον, κηρύττει διὰ τῶν νομίμων Πληρεξουσίων τοῦ ἐνώπιου τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ὑπαρξιν καὶ ἀνεξαρτησίαν, καὶ συσταίνει τὰς ἐξῆς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ Πολιτεύματός του:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ Θρησκείας

Ἄρθρον 1. Καθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπαγγέλλεται τὴν θρησκείαν τοῦ ἐλευθέως, καὶ διὰ τὴν λατρείαν αὐτῆς ἔχει ἴσην ὑπεράσπισιν. Ἡ δὲ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι Θρησκεία τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 5. Ἡ Κυριαρχία ἐνυπάρχει εἰς τὸ Ἔθνος, πᾶσα ἐξουσία πηγάζει ἐξ αὐτοῦ, καὶ ὑπάρχει ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 133 - 134. Ἡ δικαστικὴ ἐξουσία δικάζει κατὰ τοὺς γραπτοὺς νόμους τοῦ Ἔθνους (καὶ) ἐνεργεῖται διὰ τῶν Δικαστηρίων ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους.

Ἄρθρον 150. Ἡ σφραγὶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας φέρει σημεῖον χαρακτηριστικὸν τὴν Ἀθηνᾶν μὲ τὰ σύμβολα τῆς φρονήσεως.

Ὁρκὸς Ἑλληνικὸς

Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου καὶ τῆς Πατρίδος νὰ συντρέχω πάντοτε εἰς ὑποστήριξιν τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ Ἔθνους μου, θυσιάζων ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ αὐτὴν μου τὴν ζωὴν, ἐὰν ἡ χρεὶα τὸ καλέσῃ.

Ὁρκίζομαι προσέτι νὰ ὑποτάσσωμαι εἰς τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος μου, νὰ σέβωμαι τὰ δίκαια τῶν πολιτῶν μου, καὶ νὰ ἐκπληρῶ ἀπαραιτίτως τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου.

Ὁρκὸς Βουλευτικὸς

Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου νὰ διατηρήσω ἀπαρσαλεύτως τοὺς θεμελιώδεις νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ εἰς καμμίαν περιστάσιν καὶ διὰ καμμίαν πρόφασιν νὰ μὴν παρεκτραπῶ, μηδὲ νὰ ὑποφέρω νὰ παρεκτραπῶσιν ἄλλοι ἀπ' αὐτοὺς, νὰ εἶμαι πάντοτε ὑπέρμαχος τῆς Ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἔθνους μου καὶ τῆς κοινῆς καὶ μερικῆς ἐλευθερίας τῶν συμπολιτῶν μου, καὶ νὰ συνεισφέρω μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις εἰς τὴν διατήρησιν καὶ αὔξησιν τῆς κοινῆς καὶ ἀτομικῆς εὐδαιμονίας τῶν Ἑλλήνων.

Ὁρκίζομαι προσέτι νὰ μὴ λάβω ποτὲ ἀπὸ κανέναν διὰ καμμίαν πρόφασιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὸ παραμικρὸν δῶρον, διὰ νὰ δώσω τὴν ψήφον μου κατὰ τὴν ἀρέσκειαν ἄλλου καὶ ἐναντίον τῆς συνειδήσεώς μου.

Ὁρκὸς Κυβερνήτου

Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου νὰ διατηρήσω ἀπαρσαλεύτως τοὺς θεμελιώδεις Νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, καὶ εἰς καμμίαν περιστάσιν ἢ διὰ καμμίαν πρόφασιν νὰ μὴν τοὺς ἀθετήσω μηδὲ νὰ συγχωρήσω ν' ἀθετηθῶσιν.

Ὁρκίζομαι προσέτι νὰ ὑπερασπίσω καὶ νὰ διατηρήσω μὲ ὅλας μου τὰς δυνάμεις τὴν Ἀνεξαρτησίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, καὶ τὴν κοινὴν καὶ ἀτομικὴν ἐλευθερίαν νὰ σέβωμαι τὰ δικαιώματα ὅλων καὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν πολιτῶν, καὶ πρὸς διατήρησιν καὶ αὔξησιν τῆς γενικῆς καὶ μερικῆς εὐδαιμονίας καὶ νὰ μὴ παραμελήσω κανένα ἀπὸ τὰ μέσα, ὅσα οἱ νόμοι ἐμπιστεύθησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν μου.

Ἀρ. ΙΕ' τοῦ Κώδικος τῶν ψηφισμάτων.

Β'. Ἐπ' οὐδεμῶς προφάσει καὶ περιστάσει δύναται ἡ Βουλὴ ἢ ἡ Κυβέρνησις νὰ νομοθετήσῃ ἢ νὰ ἐνεργήσῃ τι ἐναντίον εἰς τὸ παρὸν Πολιτικὸν Σύνταγμα.

Ἐξεδόθη ἐν Τροιζῇνι κατὰ μῆνα Μαΐου τοῦ 1827 Σωτηρίου ἔτους, καὶ ἐβδόμου τῆς Ἀνεξαρτησίας».

4. ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟΥ 1844

«Περί Θρησκείας

Άρθρον 1. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἡ τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πᾶσα δὲ ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Νόμων, ἀπαγορευομένου τοῦ προσηλυτισμοῦ, καὶ πάσης ἄλλης ἐπεμβάσεως κατὰ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας.

Άρθρον 2. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὑπάρχει ἀναποσπᾶστος ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλῃς καὶ πάσης ἄλλῃς ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαράλλάκτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις, εἶναι δὲ αὐτοκέφαλος, ἐνεργοῦσα ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλῃς ἐκκλησίας τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα, καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιερέων.

Άρθρον 36. Ὁ ὅρκος τοῦ βασιλέως.

Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ προστατεύω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, νὰ φυλάττω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ νὰ διατηρῶ καὶ ὑπερασπίζω τὴν Ἐθνικὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Άρθρον 57. Ὁ ὅρκος τῶν Βουλευτῶν ἢ Γερουσιαστῶν.

Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσω εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου».

5. ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟΥ 1864

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, περὶ Θρησκείας, ἐπαναλαμβάνουν ὅ,τι τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος τοῦ 1844, μὲ τὴν προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον 2 ὅτι «οἱ λειτουργοὶ ὅλων τῶν ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν τῆς πολιτείας ἐπιτήρησιν, εἰς ἣν καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας».

Ἐπίσης ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ Βουλευταὶ ὠρκίζοντο εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος (ἄρθρα 43 καὶ 64).

6. ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟΥ 1911

Ἐπαναλαμβάνει τὰ αὐτά, ὡς ἄνω, καὶ εἰς τὰ ἴδια ἄρθρα, ὅσα τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864.

7. ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟΥ 1927

Εἶναι τὸ μόνο Σύνταγμα, ἀπὸ τὰ δέκα (10) ἱσχύσαντα Ἑλληνικὰ Συντάγματα, τὸ ὁποῖον παραλείπει τὴν ἐν ἀρχῇ ἐπίκλησιν (τῆς πίστεως) «εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος». Διατηρεῖ ὅμως τὸν ὅρκον τῶν Βουλευτῶν καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας «εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου καὶ ὁμοουσίου Τριάδος» (ἄρθρα 42 καὶ 69). Ἐπίσης προτάσσει, ὅπως καὶ τὰ προηγούμενα Συντάγματα, τὴν Θρησκείαν, εἰς τὸ κεφάλαιον Α', μὲ τίτλον «Θρησκεία καὶ Ἐκκλησία» καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 1. Εἰς τὸν ἄρθρον τοῦτο, ἐπαναλαμβάνει ὅ,τι εἰς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2, τὸ προϊσχύσαν Σύνταγμα τοῦ 1911, παραλείπον, ἐν τούτοις, τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας, καθ' ἣν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, «κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν» ὑπάρχει ἀναποσπᾶστος ἡνωμένη δογματικῶς.

(Συνεχίζεται)

ΠΑΡΑΠΟΜΠΑΙ

1. 1ος Κανὼν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ἔτει 691/692).

2. Ματθ. 26. 28 «τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης...» - Λουκ. 22. 20 «τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου...» - Κορ. Β' 3.6. ὁ Θεὸς «ἐκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης...» - Ἑβρ. 9.15 Ὁ Χριστὸς «διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν...».

3. Ρωμ. 1.2 Τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ «προεπηγγέλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ» - Ρωμ. 15.4 «ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη...».

- Τιμ. Β' 3.16 «Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρητισμένος».

- Λουκ. 16.16 καὶ Ματθ. 11.13 «Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου προεφῆτευσαν, ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται».

4. Τιμ. Β' 2.2 «ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων...».

- Καθ. Ἰωάν. Γ' 14 «καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν».

- Κορ. Α' 11.2 «...τὰς παραδόσεις κατέχετε».

- Θεσ. Β' 2.15 «κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν».

Καὶ Δ. Κόκορη «Σύντομο ἐγχειρίδιο ὁρθοδόξου Ὁμολογίας», 1986.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Η επίσημη επίσκεψις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ἀπὸ τὴν Ἱ. Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας ἐκδοθὲν πρόγραμμα τῆς Ἐπισήμου Ἐπισκέψεως τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος (20 Μαΐου - 5 Ἰουνίου 1999) ἀποδεικνύει ὅτι, ὡς ἐτόνισεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος σὲ συνέντευξιν πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ΜΜΕ, καμιὰ δύναμις δὲν μπορεῖ νὰ διαταράξῃ τὶς σχέσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Γι' αὐτὸ μὲ σεβασμὸν καὶ ἀγάπην ἀναμένομε τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Παναγιωτάτου Προκαθημένου τῆς Πρωτοθρόνου μέσα στὴν Ὁρθοδοξία Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὡς ἐτόνισεν ὁ Μακ. κ. Χριστόδουλος στὴ συνέντευξί του, «ἡ θέση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μέσα στὸ σύστημα τῶν Ἁγίων Ὁρθοδόξεων Ἐκκλησιῶν δὲν εἶναι ἀπλῶς ἡ θέση ἐνὸς Πρωτοθρόνου ἐπισκόπου».

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖον δὲν εἶναι ἀπλῶς

«μὴ πρώτη Ἐκκλησία μέσα σὲ ὅλες τὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες», ἀλλὰ «γὰ μᾶς ἰδιαίτερος τοὺς Ἕλληνες εἶναι ἓνα σύμβολο τοῦ Γένους μας, εἶναι σύμβολο ἐνότητος τοῦ Ἑλληνισμοῦ· γι' αὐτὸ προσβλέπομε πάντοτε στὴν Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ μὲ χρηστὲς ἐλπίδες καὶ πολὺν σεβασμὸν». Τὰ βιώματά μας αὐτὰ γίνονται ἀκόμη πρὸ ἐντονα, ὅταν σκεπώμεθα ὅτι ὁ Παναγιώτατος κ. Βαρθολομαῖος εἶναι «μὴ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἐκκλησιαστικὲς προσωπικότητες μεγάλου βεληνεκοῦς».

Σὲ προσεχὲς τεῦχος τῆς «Ἐκκλησίας» θὰ ἔχουμε τὴ χαρὰ νὰ δημοσιεύσωμε μερικὲς πτυχὲς ἀπὸ τὸ χρονικὸ τῆς εὐλογημένης ἐπισκέψεως καὶ ἀπὸ τὶς ἐξ αὐτῆς ἐντυπώσεις μας.

Ὁ ἀείμνητος Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ

Κατὰ τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Σεραφεῖμ, τὸ ὁποῖο τελέσθηκε τὴν 2 Μαΐου στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος στὸν εὐσύννοπτο ἐπιμνημόσυνο λόγο Του, εἶπε γιὰ τὸν ἀοίδιμο προκατόχό Του τὰ ἑξῆς:

5. 85ος Κανὼν τῶν Ἁγίων καὶ πανσέπτων Ἀποστόλων. 60ος τῆς ἐν Λαοδικαίᾳ Συνόδου.
- 24ος τῆς ἐν Κερθραγένη Συνόδου.
6. 19ος τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου.
7. 87ος τῆς Πενθέκτης.
8. 1ος τῆς Πενθέκτης.
9. 32ος τῆς Πενθέκτης.
10. 19ος τῆς ἐν Χαλκηδόνι Οἰκ. Συνόδου ἐν ἔτει 451, «Ὡρίσε τοίνυν ἡ ἁγία σύνοδος κατὰ τοὺς τῶν ἁγίων Πατέρων κανόνας...»
- 28ος Κανὼν «Πανταχοῦ τοῖς τῶν ἁγίων Πατέρων ὁροις ἐπόμενοι... Οἱ Πατέρες εἰκότως ἀπεδεδώκασι τὰ πρεσβεῖα...».
- 1ος Κανὼν τῆς Πενθέκτης Οἰκ. Συν. «...ὀρίζομεν, ἀκαινοτόμητόν τε καὶ ἀπαράτρωτον φυλάττειν τὴν παραδοθεῖσαν ἡμῖν πίστιν ὑπὸ τε τῶν αὐτοπτῶν καὶ ὑπηρετῶν τοῦ Λόγου, τῶν θεοκρίτων Ἀποστόλων ἔτι δὲ καὶ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἁγίων καὶ μακαρίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ γενομένου ἡμῶν βασιλέως...».
- 2ος Κανὼν τῆς Πενθέκτης «... τοὺς ὑπὸ τῶν πρὸ ἡμῶν ἁγίων καὶ μακαρίων Πατέρων δεχθέντας καὶ κυρωθέντας, ἀλλὰ μὴν καὶ παραδοθέντας ἡμῖν ὀνόματι τῶν

ἁγίων καὶ ἐνδόξων Ἀποστόλων ὀγδοήκοντα πέντε κανόνας... Ἐπισφραγίζομεν δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας ἱερούς κανόνας...»

- Ἐνδεικτικῶς σημειοῦνται ὡς σχετικοὶ κανόνες τῆς αὐτῆς Συνόδου οἱ 19, 24, 26, 28, 29, 33, 39, 40, 81 καὶ 84.

11. 82ος Κανὼν «... Τοὺς οὖν παλαιούς τύπους τῇ Ἐκκλησίᾳ παραδεδομένους κατασπαζόμενοι, τὴν χάριν προτιμῶμεν καὶ τὴν ἀλήθειαν, ὡς πλήρωμα νόμου ταύτην ὑποδεξάμενοι...».

12. 32ος Κανὼν «... τὸν τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, φάσκοντα, διὰ τῆς εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον ἐρμηνείας... τὴν τοῦ Πατρὸς» (τούτου) «διάνοιαν ὀρθοδόξως ἀποκαλύπτομεν».

13. Ἀνωτ. σημ. 6

14. Γ. Μεταλληνοῦ, Πρωτοπρ. Καθηγ. Παν. «Ἑλληνισμός - Χριστιανισμός».

15. Σοφία Σολ. Α' 4.

16. Πλάτ. Μενέξ. 246Ε.

17. Χρ. Ἀνδρούτου, Λεξικὸν τῆς φιλοσοφίας, 1929, λέξ. ἀρετή, σελ. 49.

18. Τὰ ἀνωτ. Συν/τα ἀπὸ τῆς Ἐπιδασύρου καὶ ἀνωτ. σημ. 1.

19. Κ. Τράκα, Ὁ κατ' ἐπίγνωσιν σεβασμὸς πρὸς τὸ Σύνταγμα, εἰς περιοδικὸν «Ἐκκλησία» ἀνάτυπον, 1995 σελ. 11 ἐπ.

«Ο αείμνηστος Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ ἐπὶ 25 ὁλόκληρα χρόνια διώκησε τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὲ ἓνα πνεῦμα ἀγάπης, κατανόησης, ἐπεικειάς, θὰ ἔλεγε κανεῖς, ἀλλὰ καὶ ἀνστηρότητας, μὲ ἓνα πνεῦμα, τὸ ὁποῖο τὸν ἀνέδειξε στοργικὸν πατέρα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὑπῆρξεν ἐξ ἐκείνων τῶν ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἀνεδείχθησαν εἰς τὸ ὕπατον αὐτὸ ἀξίωμα τῆς Ἐκκλησίας χωρὶς ὅμως νὰ ἀλλοτριωθῇ ὁ χαρακτήρας του. Βεβαίως τὸ ἀξίωμα τοῦ Αρχιεπισκόπου δὲν εἶναι μόνον ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ, αὐτὰ τὰ ὁποῖα συνήθως ἐξωτερικὰ φαίνονται καὶ φαντάζουν. Τὸ ἀξίωμα τοῦ Αρχιεπισκόπου εἶναι ἓνας Γολγοθᾶς, ἓνας ἀκάνθινος στέφανος, εἶναι ἓνας θρόνος στρωμένος ὄχι μὲ ἄνθη, ὄχι μὲ ροδοπέταλα, ἓνας θρόνος ὁ ὁποῖος φέρνει τὸν ἐκάστοτε κάτοχον αὐτοῦ τοῦ θρόνου εἰς μίαν ἀμεσότητα μὲ τὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς, πὺν εἶναι καὶ θετικὴ καὶ ἀρνητικὴ.

»Γνωρίζεις, ὅταν κάθῃσαι σ' αὐτὸν τὸν θρόνον ἀνθρώπους ὑπέροχους, ἀνθρώπους εὐγενεῖς, ἀλτρουϊστές, ἔτοιμους διὰ θυσίαν, ἀλλὰ γνωρίζεις καὶ ἄλλους, οἱ ὁποῖοι εἶναι εὐτελεῖς, ἀνθρώπους ὄχι γιὰ νὰ τὸν διακονήσουν, ὄχι γιὰ νὰ τὸν ὑπηρετήσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ προωθήσουν τὰ ἰδικὰ των συμφέροντα».

«Γλυκεῖα καὶ πικρὴ» ἀρχιεπισκοπικὴ ἐμπειρία

Στὴ συνέχεια ὁ Μακ. Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος ἐξῆρε τὴν ἱκανότητα τοῦ αείμνηστου Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ νὰ ἀξιολογῇ ὀρθῶς τοὺς συνεργάτες του καὶ ἐκείνους, πὺν τὸν πλησίαζαν. «Εἶναι –εἶπε– δύσκολη αὐτὴ ἡ θέσις (τοῦ Αρχιεπισκόπου) νὰ ἔχῃς τὴν δυνατότητα νὰ διακρίνῃς κάθε φορὰ ποῖοι εἶναι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι πλησιάζουν καὶ ποῖα εἶναι τὰ κίνητρα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα κινοῦνται.

»Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ὁ αἰδὶμος Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ εἶχεν αὐτὴν τὴν ἱκανότητα νὰ γνωρίζῃ, νὰ ζυγίζῃ καὶ νὰ ἀποτιμᾷ κατὰ τὴν ἀξίαν των τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐπλησίαζαν, τὸν κάθε ἀνθρώπον, τὸν ὁποῖον ἐγνώριζε. Καὶ αὐτὸ ὑπῆρξεν ἓνα δῶρο τοῦ Θεοῦ σ' αὐτὸν ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Θεόν, γιὰ τὸν ὡδήγησε στὸ νὰ προστατευθῇ καὶ νὰ προστατεύῃ καὶ τὴν ἰδίαν τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ ἐπιρροές, ἀπὸ ἐπιδρά-

σεις, ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠγάπησαν πραγματικὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ τὸν ἑαυτὸ τους καὶ δι' αὐτὸ ἐκεῖ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν πολλὰς φορὰς τὸν εἶχαμε συναντήσῃ νὰ φιλοσοφῇ, νὰ φιλοσοφῇ ἐπάνω εἰς τὴν ματαιότητα τῆς ζωῆς, ἐπάνω εἰς τὴν κοινότητα πολλῶν ἀνθρώπων, εἰς τὴν μικρότητα τῶν χαρακτήρων. Καὶ τότε δὲν ἠμπορούσαμε αὐτὸ νὰ τὸ κατανοήσωμε εἰς ὅλην του τὴν ἔκτασιν. Ὁ ὁμιλῶν τὸ ἔχει κατανοήσῃ ἓνα χρόνον τώρα πὺν κατέχει αὐτὸν τὸν θρόνον καὶ ἡ ἐμπειρία του εἶναι καὶ γλυκεῖα καὶ πικρὴ, ὅπως ἀκριβῶς ἦταν καὶ ἡ ἐμπειρία τοῦ αἰοδύμου Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ».

Σπύρος Ἀλεξίου, «ὁ Νέστορ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δημοσιογραφίας»

Μαζὶ μὲ τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ αἰοδύμου Αρχιεπισκόπου κυροῦ Σεραφείμ τελέσθηκε καὶ τὸ τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο τοῦ αείμνηστου Σπύρου Ἀλεξίου, «ἀλησμόνητου δημοσιογράφου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ρεπορτάζ καὶ Νέστορος τῆς ἐκκλησιαστικῆς δημοσιογραφίας», ὅπως τὸν χαρακτήρισε στὸν ἴδιο ἐπιμνημόσυνο λόγο Του ὁ Μακ. Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος, συνδέων τὴν προσφοράν τοῦ διακεκριμένου δημοσιογράφου μὲ τὴν τοῦ Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ, προσέθεσε τὰ ἐξῆς:

«Ἡ συγκυρία νὰ συμπέσουν καὶ τὰ δύο μνημόσυνα τὴν ἰδίαν ἡμέραν νομίζω ὅτι δὲν εἶναι τυχαία, γιὰ τὴν καὶ οἱ δύο ἄνδρες συνεδέοντο στενῶτα, καὶ οἱ δύο ἀνῆκαν στὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἱ δύο ἠγάπησαν τὴν Ἐκκλησίαν περιπαθῶς...». Ὁ Σπύρος Ἀλεξίου «στενωτάτος φίλος τοῦ αἰοδύμου Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ καὶ συνεργάτης» κατὰ πρωτοποριακὸν τρόπο «ἐτόνισε καὶ ὑπεγράμμισε τὴν σημασίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν πορείαν τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἔθνους» καὶ ἀνεδείχθη, ὅπως ἐλέχθη καὶ προηγουμένως, ὁ Νέστορ τῆς ἐκκλησιαστικῆς δημοσιογραφίας. Ἀνθρώπος ἐντιμος καὶ ἀκμαῖος, μὲ τὴν γλυκύτητα ἐκείνου τοῦ χαμόγελου πὺν χαρακτήριζε τὴν ὄψιν καὶ τὴν μορφὴν του, μὲ μίαν, θὰ ἔλεγε κανεῖς, τετράγωνη λογικὴ ἀπέναντι στὰ γεγονότα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ζωῆς. Τὰ πῆρε αὐτὰ τὰ γεγονότα μέσα ἀπὸ ἓνα κλειστὸν ἀνλόγουρον, ὅπου πολλὰς φορὰς στὸ

παρελθόν περιεκλείοντο, και τὰ ἔδωσε στην δημοσιότητα, τὰ ἔκαμε κτῆμα τῶν περισσοτέρων και ὅλα αὐτὰ μὲ ἐντιμότητα, μὲ εἰλικρίνεια, μὲ ἀλήθειαν, μὲ τὴν διάθεσιν νὰ καταστήσῃ τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς ἑνὸς θεσμοῦ και μᾶς ζωῆς, ὅπως εἶναι ἡ Ἐκκλησία και ἡ ζωὴ της».

Ὁ Μακαριώτατος στὸν ἐπιμνημόσυνο λόγο Του προσέθεσε και τὰ ἑξῆς: «Ὁφείλομε πολλὰ στὸν Σπύρο Ἀλεξίου, ὅπως και στὸν αἰοίδιμο Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ... Τοὺς ἐκάλεσε και τοὺς δύο ὁ Κύριος κοντὰ Του. Κι ἐμεῖς μένομε ἐδῶ και συνεχίζομε τὸν ἀγῶνα και τὴν προσπάθειά μας, ἔστω και ἂν δοκιμάζομε πικρίες, ἔστω και ἂν αἰσθανώμαστε χαρὲς και εὐλογίες και δωρεὰς τοῦ Θεοῦ. Ὅλα αὐτὰ συνθέτουν τὴν ζωὴ μας. Εἶναι μέσα στὸν καμβὰ αὐτῆς τῆς ὑφάνσεως, ἡ ὁποία τελικὰ θὰ δείξῃ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ στὰ πρόσωπά μας θέλομε πάντοτε νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀντανάκλασις αὐτῆς τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου και τὴν εὐκλεία ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας μας...».

Διορθόδοξο Θεολογικὸ Συμπόσιο στὴν Ναζαρέτ

Ἀπὸ τὴν 15ῃ ἕως τὴν 21ῃ Μαρτίου συνήλθε στὴν Ναζαρέτ Διορθόδοξο Θεολογικὸ Συμπόσιο μὲ θέμα: «Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου - Ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ Λόγου». Τὸ Συνέδριο, πὺν ὁργανώθηκε ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, πραγματοποιήθηκε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακ. Πατριάρχου κ. Διοδώρου και ὑπὸ τὴν πατρικὴ μέριμνα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ Συμποσίου, τὸ ὁποῖο σήμανε τὴν ἑναρξὶ ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὸ ἔτος 2000, ὁφείλεται στίς ἄοκνες προσπάθειες τοῦ Σεβ. Γέροντος Μητροπολίτου Βόστρον κ. Τιμοθέου και τοῦ Προέδρου τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Γεωργίου Γαλίτη, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ὡς ἐτόνισεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος σὲ μὴνυμά Του πρὸς τοὺς συνέδρους τοῦ Συμποσίου, τοῦτο εἶναι «μαρτυρία ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, δι' ἧς ἐγνωρίσθη "ἡ πολυκοίικλος σοφία τοῦ Θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἦν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν" (Ἐφ. 3, 10)», και «διατράνωσις ὅτι ὁ Χριστὸς ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρ-

χὴν, τὴν μεσότητα και τὴν τελειότητα τῆς ὑπάρξεως τοῦ εἰς τὸ μεταίχμιον δύο χιλιετιῶν ἱσταμένου ἀνθρώπου».

«Χαρισματικὸς ἐκκλησιαστικὸς ἡγέτης»

Ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος Πειραιῶς ἐβράβευσε προσφάτως τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Καλλίνικο γιὰ τὴν πολυετὴ και πολυσχιδῇ δραστηριότητά του. Κατὰ τὴν σχετικὴ τελετὴ ὁ διακεκριμένος Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου αὐτοῦ κ. Βασίλης Βενέτης τόνισε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὅτι ὁ βραβευθεὶς Ἱεράρχης «ἀκούραστος ἐργάτης ἀφιέρωσε τὴν ὑπαρξὴ του, τὸ εἶναι του στὴν δημιουργία μιᾶς κοινωνίας ἀγάπης και θαλπωρῆς γιὰ ὅλους τοὺς κατατρεγμένους ἀνεξαρτήτως ἡλικίας και ἐθνικότητος» και ἀνέπτυξε «τεράστιο ἔργο, πὺν ποτὲ δὲν σταματᾷ, πὺν συντελεῖται μέρα μὲ τὴ μέρα μὲ τὴν παροχὴ ἀγάπης και προστασίας σὲ κάθε ἀνθρώπο, ἀπὸ τοὺς φυλακισμένους μέχρι τὰ παιδιὰ τοῦ Τσερνομπίλ και τοὺς ὀρθοδόξους λαοὺς, ἀπὸ τοὺς ἄστεγους και τοὺς ζητιάνους μέχρι τοὺς ἀνήμπορους και τοὺς κατάκοιτους...».

«... Μὲ αὐτὸν τὸν χαρισματικὸ ἐκκλησιαστικὸ ἡγέτη προικίστηκε πραγματικὰ ὁ Πειραικὸς λαὸς και τὸ ἐλάχιστο δεῖγμα ἀναγνώρισης τοῦ ἔργου εἶναι ἡ στράτευσή μας στίς τάξεις τῶν πνευματικῶν του τέκνων, ἡ δικὴ μας ἐλάχιστη συνδρομὴ στὸ τεράστιο ἔργο, πὺν ἔχει ἀναλάβει ἡ Πειραικὴ Ἐκκλησία».

Στὴν ἴδια τελετὴ ὁ Προϊστάμενος τῆς τοῦ Ἐφετείου Πειραιῶς κ. Δημ. Μπουζούλας προσέθεσεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὅτι ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Καλλίνικος «εἶναι ἄτομο, πὺν ποτὲ δὲν ἐφησυχάζει, ἀλλὰ συνεχῶς δρα και ἐνεργεῖ, εἰσέρχεται σὲ πλεῖστες ἐκδηλώσεις τῆς πνευματικῆς ζωῆς, τῶν τεχνῶν, τῶν γραμμάτων, τῶν εἰκαστικῶν ἀλλὰ και ἄλλων, πὺν σήμερα δὲν μπορεῖ εὐχερῶς ν' ἀνακαλύψει, ἀλλὰ και νὰ φαντασθεῖ...».

Ἐξ ἄλλου ὁ Προϊστάμενος τῆς Εἰσαγγελίας Ἐφετῶν Πειραιῶς κ. Εὐάγγελος Φλωρᾶτος ἐπεσήμανεν, ὅτι «ὁ τιμώμενος Ἱεράρχης κοσμεῖ και λαμπρύνει τὸ σχῆμα του μὲ τὸ φῶς τῆς πνευματικῆς του ἀκτινοβολίας και ὀρθὰ καθοδηγεῖ μὲ τὸ δρόμο τῆς προσωπικῆς του πορείας ὅλους ἐκεῖνους, πὺν διαμένουν, κατοικοῦν και ἐργάζονται στὴν πόλη μας».

«Εναντίον κάθε μορφής βίας»

Ἐπειδὴ μερικοὶ κατέκριναν τὴ στάσι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῆς τραγωδίας τοῦ Κοσσυφοπεδίου καὶ τῆς Γιουγκοσλαβίας, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος μὲ ἄρθρο του, ποὺ δημοσιεύθηκε στὴν ἔφημερίδα «Τὸ Βῆμα» (9 Μαΐου 1999) ὑπὸ τὸν τίτλο «Μετὰ τὴν καταιγίδα» θέτει τὰ πράγματα στὴ θέσι τους καὶ μὲ κρυσταλλινὴ διαύγεια προβάλλει τὴ στάσι αὐτή. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὁ Μακαριώτατος τονίζει:

«Ὁ πόλεμος στὸ Κοσσυφοπέδιο ἀπὸ τὴν ἀρχὴ δὲν εἶχε καμιά δικαιολογία καὶ τὸ μόνο ποὺ κατόρθωσε ἦταν νὰ βυθίσει στὸ πένθος καὶ στὴν ἀνέχεια ἓναν ὁλόκληρο λαὸ καὶ μιὰ ὁλόκληρη χώρα. Ἡ δικαιολογία ποὺ ἐπιστρατεύτηκε γιὰ νὰ ὑποστηρίξει στὴ διεθνή κοινὴ γνώμη τὴν ἔναρξη τῶν βομβαρδισμῶν ὑπῆρξεν ἀναμικὴ καὶ διόλου πειστικὴ. Σήμερα μόνον ὀλίγοι πιστεύουν ὅτι ἡ ἐπέμβαση ἐκείνη ἀπέβλεπε στὴν προστασία τῶν μουσουλμάνων ἀπὸ τὴν παρανοικὴ μανία τοῦ Μιλόσεβιτς. Οἱ ἐκτοξευόμενες βόμβες ἔπεφταν ἄλλωστε στὰ κεφάλαια τῶν ἀνθρώπων χωρὶς νὰ ἐρωτοῦν ἂν αὐτὰ ἀνῆκαν σὲ χριστιανοὺς ἢ μουσουλμάνους καὶ τὰ “ἔξυπνα ὄπλα” ἀπεδείχθη ὅτι συχνὰ κάνουν λάθη μοιραῖα καὶ τραγικά. Ἐμεῖς, προτοῦ κἂν ἀρχίσει ἡ ἐναντίον μᾶς πολεμικὴ ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴ διάρκειά της, εἴχαμε δηλώσει τρία πράγματα: α) ὅτι ὡς ὀρθόδοξη Ἐκκλησία εἴμαστε γιὰ λόγους ἀρχῆς τεταγμένοι ἐναντίον κάθε μορφῆς βίας, ἡ ἄσκηση τῆς ὁποίας ἔχει ὡς συνέπεια τίς ἐκατόμβες ἀθῶων θυμάτων μετὰ τῶν ἀμάχων καθὼς καὶ τὴ δημιουργία κύματος προσφύγων· β) ὅτι γιὰ λόγους ἀρχῆς δὲν ἐγκρίνουμε κανενὸς εἶδους ἐθνικὲς ἢ ἄλλες καθάρσεις ποὺ ἐπιχειροῦνται ἐν ὀνόματι οἰουδήποτε ἐθνικοφλυετισμοῦ καὶ ὑπογραμμίσαμε ὅτι ἡ ὀρθόδοξη σερβικὴ Ἐκκλησία ἦταν ἡ πρώτη ποὺ σὲ ἀνύποπτο χρόνο εἶχε διαχωρίσει τὴ θέση της ἔναντι τοῦ Προέδρου Μιλόσεβιτς γιὰ ὅσα ἔπραττε ἄδικα εἰς βάρος τῶν μουσουλμάνων· καὶ γ) ὅτι ἡ ἀπὸ μέρους μας ἀποστολὴ μεγάλου ὄγκου ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας κατευθυνόταν πρὸς ὅλους τοὺς ἔχοντας ἀνάγκη πρόσφυγες, ὀρθοδόξους καὶ μουσουλμάνους ἀδιακρίτως».

«Ἐγκαιρὴ διαφώτιση τῶν καλῆς πίστεως ἀνθρώπων».

Στὴ συνέχεια ἄς προστεθῇ ὅτι στὸ ἄρθρο τοῦ

Μακαριωτάτου τονίζονται καὶ τὰ ἑξῆς: «Καὶ οἱ τρεῖς αὐτὲς ἐπισημάνσεις (ποὺ παρατίθενται στὴν προηγουμένη παρατήρησι) καθὼς καὶ τὰ γραπτὰ διαβήματά μας πρὸς ὅλους τοὺς θρησκευτικούς, πνευματικούς καὶ πολιτικούς ἡγέτες καὶ τοὺς διεθνεῖς ὁργανισμούς, ἐκκλησιαστικούς καὶ πολιτικούς, ἀπέβλεπαν στὴν ἐγκαιρὴ διαφώτιση τῶν καλῆς πίστεως ἀνθρώπων καὶ τὴν πρόκληση τῆς σωτηρίας ἐπέμβασής των γιὰ κατάπαυση τῶν βομβαρδισμῶν, ποὺ μόλις εἶχαν ἀρχίσει.

»Παραλλήλως ἡ ἀποστολὴ στὸ Βελιγράδι τὴν πρώτη κιόλας ἐβδομάδα τῶν βομβαρδισμῶν τριμελοῦς ἀντιπροσωπείας Ἑλλήνων Ἱεραρχῶν ὑπεγράμμισε τὴν ἀταλάντευτη προσήλωσή μας στὴν εἰρήνη καὶ στὴν ἀλληλεγγύη μετὰ τῶν λαῶν μας. Ἐκτοτε καὶ ἐνῶ οἱ βόμβες συνέχιζαν τὸ καταστρεπτικὸ ἔργο τους, ἡ Ἐκκλησία μας διοργάνωνε ἀποστολὲς φαρμάκων καὶ τροφίμων κατὰ μάζες. Μέχρι στιγμῆς ἔχουν ἀποσταλεῖ στὴ Σερβία καὶ στὴν Ἀλβανία 3.000 τόνοι ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας καὶ παραμένουν πρὸς μεταφορὰν μεγάλες ἀκόμη ποσότητες, ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ὁ Λαὸς μας μὲ προθυμία μᾶς προσέφερε.

»Ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη ἄρχισε ἤδη νὰ ἀνακάμπτει καὶ φωνὲς νηφαλιότητος ἀκούονται τώρα ἐκεῖ ὅπου πρὶν ἀπὸ λίγο κυριαρχοῦσαν ὁ παραλογισμός, ἡ προκατάληψη καὶ τὸ ἀκατάλλακτο μίσος. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες δικαιούμεθα νὰ νιώθουμε ὑπερήφανοι, γιὰτὶ μόνοι ἐμεῖς μπορέσαμε νὰ συλλάβουμε μὲ τὰ μυστικὰ αἰσθητήρια τῆς συνείδησής μας τίς ἀληθινὲς διαστάσεις μιᾶς τραγωδίας ποὺ παίζεται ἐν ὀνόματι τῆς “ἀνθρωπιάς”. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μας δικαιούται νομίζω νὰ αἰσθάνεται καὶ αὐτὴ τὴν ἱκανοποίηση τῆς δικαίωσης...».

«Τὸ μεγάλο λάθος ποὺ διαπράττεται σήμερα στὴ Σερβία»

Ἡ Ἱ. Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐν σώματι ἐπισκέφθηκαν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας, σὲ ἀνακοίνωσί της ἐπεσήμανε τὰ ἑξῆς γιὰ τὴν ἐπίσκεψι αὐτή:

«Βρισκόμαστε ἐδῶ ὡς ἐκπρόσωποι μιᾶς πνευματικῆς ἀντίληψης τοῦ κόσμου καὶ διεκδικοῦμε τὸ σεβασμὸ πρὸς τίς ἀρχὲς ποὺ δημιουργήσαν τὸν Εὐρωπαϊκὸ πολιτισμὸ. Δὲν κρίνουμε προθέσεις, δὲν καταλογίζουμε εὐθύνες γιὰ τὸ ξεκίνημα αὐ-

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ
ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(20 Μαΐου - 5 Ιουνίου 1999)**

Πέμπτη, 20 Μαΐου 1999

- 09.00: Άναχώρησις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.
10.00: Άφίξις εἰς Άνατολικὸν Άερολιμένα Ἀθηνῶν.
Ἐπίσημος ὑποδοχὴ ὑπό:
α) Τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Στεφανοπούλου,
β) Τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Σημίτη,
γ) Τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδοῦλου, εἰς τὴν κλίμακα τοῦ Ἀεροσκάφους.
• Ἀπόδοσις Τιμῶν καὶ Ἐπιθεώρησις παρατεταγμένου Ἀγήματος.
Ἐποδοχὴ ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ὑπό:
α) Τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Ἀποστόλου Κακλαμάνη,
β) Τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχηγῶν τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων,
γ) Τῶν Μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου,
δ) Τοῦ Προέδρου τῆς Ν. Ἀ. Ἀθηνῶν - Πειραιῶς, τῆς Νομάρχου Ἀθηνῶν,
ε) Τοῦ Δημάρχου Ἑλληνικοῦ,

στ) Τῶν Ἀρχηγῶν, Γ.Ε.ΕΘ.Α. καὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων Στρατοῦ, Ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας, καὶ τῶν Ἀρχηγῶν Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας, Λιμενικοῦ καὶ Πυροσβεστικοῦ Σώματος,
ζ) Τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ε2 Διευθύνσεως Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Θρησκευτικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν,
η) Τοῦ Διευθυντοῦ Ἐθιμοτυπίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.
Ἐποδοχὴ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ὑπό:
α) Τῶν μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,
β) Τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως,
γ) Τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων,
δ) Τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Μελῶν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς καταρτίσεως τοῦ Προγράμματος τῆς Ἐπισήμου Ἐπισκέψεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου,
ε) Τοῦ Γραμματέως τῆς Συν. Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων Σχέσεων,
στ) Τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐθιμοτυπίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

τοῦ τοῦ κακοῦ, δὲν τοποθετούμαστε πολιτικά, δὲν δικαιολογοῦμε τὰ λάθη κανενός. Πολὺ περισσότερο δὲν πιστεύουμε καὶ δὲν πρεσβεύουμε ἐπίγειες σκοπιμότητες μὲ ἄξονα τὴν οὐράνια Ὁρθοδοξία καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμε οὔτε δίνουμε τὸ δικαίωμα σὲ κανένα νὰ βλέπει τὴν Ὁρθοδοξία σὰν ἐχθρό, παρὰ μόνο σὰν εὐλογία. Γι' αὐτὸ καὶ κραυγάζουμε μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς μας πρὸς τοὺς πρέσβεις τοῦ "δυτικοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ" ποὺ καταστρέφουν αὐτὴ τὴν εὐλογία, νὰ σταματήσουν νὰ ἀδικοῦν μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος.

»Διαπιστώσαμε μὲ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια τὴ μεγάλη πλάνη, τὸ μεγάλο λάθος ποὺ διαπράττεται σήμερα στὴ Σερβία.

»Ἡ "ἀνθρωπιστικὴ" ἐπιχείρηση ἀποδεικνύεται ἀνθρωπιστικὴ συμφορὰ, ὁ ὑποτιθέμενος "δίκαιος" σκοπὸς ὑπηρετεῖται μὲ τὰ ἀκριβῶς ἀντίθετα μέσα.

»Φεύγουμε ἀπὸ τὴ Σερβία μὲ τὴν καρδιά σφιγμένη, μὲ μία γεύση πικρίας καὶ ἀγωνίας νὰ μᾶς συνοδεύει γιὰ τὰ ἄδικα δεινὰ τῶν ἀθῶων πολιτῶν, γιὰ τὸν διωγμὸ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὰ τραύματα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημοκρατίας, ποὺ δύσκολα θὰ ἐπουλωθοῦν καὶ θὰ ἀφήσουν ἀνεξίτηλο στίγμα στὴν εὐρύτερη περιοχὴ ἀλλὰ καὶ στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας καὶ ἐπαναλαμβάνουμε τὴν ἔκκληση γιὰ ἄμεση κατάπαυση τοῦ πυρὸς καὶ ἐπιστροφή στὴν εἰλικρινὴ ἀναζήτησις εἰρηνικῆς λύσης στοῦ ζήτημα τοῦ Κοσσυφοπεδίου».

- Παρουσίασις τοῦ Πρυτάνεως τοῦ ἐν Ἀθήναις Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρέσβεως τῆς Τουρκίας.
 - Ἐπιβίβασις εἰς αὐτοκίνητον τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ ἀναχώρησις δι' Ἀθήνας. Διαδρομή: Παραλιακὴ Λεωφόρος, Λεωφ. Συγγροῦ.
- 10.45: Ὀλιγόλεπτος στάθμευσις εἰς κατάλυμα (Ξενοδοχεῖον «Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ»).
- Εὐλογία λαοῦ ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Ξενοδοχείου.
- 11.15: Ἀναχώρησις τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου ἐκ τοῦ Ξενοδοχείου Αὐτοῦ καὶ προσέλευσις Τούτου περὶ καὶ ἐν πομπῇ εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱ. Ναὸν Ἀθηνῶν, τῇ συνοδείᾳ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τῶν Μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ., τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς Ἱ. Ἀ. Ἀ. καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ.
- 12.00: Τέλεσις Δοξολογίας ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως, τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν Ἀρχῶν, τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῶν Πρυτάνεων τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων Ἀθηνῶν, τοῦ Κοσμήτορος, τῶν Προέδρων καὶ Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Νομαρχιακῶν, Δημοτικῶν, Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Προσφώνησις Μακαριωτάτου - Ἀντιφώνησις Παναγιωτάτου.
- Μετάβασις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Συνοδείας Αὐτοῦ εἰς κατάλυμα δι' αὐτοκινήτων.
- 13.30: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. εἰς τὴν Α. Ἐ. τὸν Ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν.
- 14.00: Ἐπίσημον Πρόγευμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου παρατεθησόμενον ὑπὸ τῆς Α. Ἐ. τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Γεωργίου Παπανδρέου.
- Τέλεσις Τρισαγίου ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τοὺς τάφους τῶν ἀοιδίμων: Οἴκ. Πατριάρχου κυροῦ Κωνσταντίνου ΣΤ' καὶ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Σεραφεῖμ εἰς Ἀ' Κοιμητήριον Ἀθηνῶν, καὶ τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως κυροῦ Μαξίμου, Σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης εἰς Κοιμητή-

ριον Ν. Σμύρνης.

- 20.00: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, συνοδευομένου ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος, εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Κατ' ἰδίαν συνομιλία.
- Ἀπονομή Τιμητικῆς Διακρίσεως ὑπὸ τῆς Α. Ἐ. τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην.
- 21.00: Γεῦμα παρατεθησόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου. Προποδίσεις.

Παρασκευή, 21 Μαΐου 1999

- 09.00: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.
- Τέλεσις Δοξολογίας ἐν τῷ Συνοδικῷ Παρεκκλησίῳ καὶ Καθολικῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν (Πετράκη). Προσφώνησις Ἡγουμένου - Ἀντιφώνησις Παναγιωτάτου.
 - Τρισάγιον εἰς τὸν Τάφον τοῦ Κωνστ. Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.
- 10.00: Ἑκτακτος Πανηγυρικὴ συνεδρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.
- Προσφώνησις Μακαριωτάτου - Ἀντιφώνησις Παναγιωτάτου.
 - Ἀπονομή Ἀνωτάτης Τιμητικῆς Διακρίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος. Ἐπίδοσις Δώρων εἰς Συνοδοὺς Παναγιωτάτου.
- 11.00: Δεξίωσις ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ.
- 12.30: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. εἰς τὸν Ἀρειὸν Πάγον.
- 14.00: Πρόγευμα παρατεθησόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου.
- 16.00: Ἐπίσκεψις τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Γρ. Νιώτη εἰς τὴν Α. Θ. Π. ἐν τῷ καταλύματι.
- 17.00: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν, ἔνθα, μετὰ τὴν κατ' ἰδίαν συνομιλίαν τῶν δύο Προκαθημένων, ὁ Παναγιώτατος θὰ δεχθῇ τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν Εὐσεβῆ Λαόν.
- 19.00: Ἐκδήλωσις τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π.

- 20.30: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἀνακήρυξις Αὐτῆς εἰς Ἐπίτιμον Διδάκτορα ὅλων τῶν Τμημάτων τοῦ Πανεπιστημίου.
- Μετάβασις τῆς Α. Θ. Π. εἰς Οἰκίαν Ἀδελφῆς Του.

Σάββατον, 22 Μαΐου 1999

- Πρωτῶν 10.00: Ἀναχώρησις τῆς Α. Θ. Π. δι' Αἰγιναν.
- 10.00: Ἀφιξις τῆς Α. Θ. Π. εἰς Αἰγιναν.
- Ἵποδοχή τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Αἰγίνης. Προσφώνησις - Ἀντιφώνησις.
- Τέλεσις Δοξολογίας εἰς νέον Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νεκταρίου. Προσφώνησις Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱεροθέου - Ἀντιφώνησις Πατριάρχου.
 - Προσκυνηματικὴ ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Τριάδος Αἰγίνης (ἔνθα τὸ Ἱερὸν Αεΐψανον τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Πενταπόλεως, τοῦ Θανατουργοῦ).
 - Πρόγευμα εἰς Αἰγιναν.
 - Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. εἰς «Ἑλληνικὸν Κέντρον Περιθάψεως Ἀγρίων Ζώων».
- 15.00: Ἀναχώρησις ἐξ Αἰγίνης.
- 18.30: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. εἰς τὸ Πάντειον Πανεπιστήμιον. Ἀπονομή Χρυσοῦ Μεταλλίου τοῦ Παντείου Πανεπιστημίου τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ.
- 20.00: Ἐκδήλωσις Νεότητος Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ὁμόρων Ἱ. Μητροπόλεων εἰς Στάδιον Εἰρήνης καὶ Φιλίας πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου.
- 21.30: Ἐγκαίνια Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Συλλόγου Ἰμβριῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π., ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ.
- Γεῦμα ἐν τῷ καταλύματι.

Κυριακή, 23 Μαΐου 1999

- 07.15: Προσέλευσις τῆς Α. Θ. Π. διὰ χοροστασίαν καὶ ἐν συνεχείᾳ πανηγυρικὴ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία ἐν τῷ Ἱερῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῶν Ἀθηνῶν, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τοῦ Πρωθυπουργοῦ, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολιτεύσεως, τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν ἐνταῦθα Πρέσβων τῶν Ὁρθόδοξων Κρατῶν, τῶν Ἀνωτάτων Δικαστικῶν Ἀρχῶν, τῶν Πρέσβων τῶν Ὁρθόδοξων

Κρατῶν, τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῶν Πρυτάνων τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων Ἀθηνῶν, τῶν Κοσμητόρων, Προέδρων καὶ Καθηγητῶν τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τῶν Νομαρχιακῶν, Δημοτικῶν, Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Προσφώνησις Μακαριωτάτου - Ἀντιφώνησις Παναγιωτάτου. Ἀνταλλαγὴ δώρων μεταξὺ τῶν δύο Προκαθημένων.

- 13.00: Ἀφιξις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Πατριάρχου εἰς τὸ Διορθόδοξον Κέντρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τῇ Ἱ. Μονῇ Πεντέλης, καὶ ὑποδοχὴ Αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς.
- Τέλεσις Δοξολογίας ἐν τῷ Καθολικῷ Αὐτῆς. Προσφώνησις Ἡγουμένου - Ἀντιφώνησις Παναγιωτάτου.
- 13.30: Ἐπίσημον Πρόγευμα παρατεθησόμενον ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χριστοδούλου, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου καὶ τῆς Συνοδείας Αὐτοῦ ἐν τῷ Ξενοδοχείῳ «Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ». Προπόσεις.
- 16.00: Εὐλόγησις ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ἀναπλάσεως τοῦ κτηρίου τοῦ Παγκοσμίου Πολιτιστικοῦ Ἰδρύματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Διασποράς, ἐν τῷ Δήμῳ Νέας Φιλαδελφείας, ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.
- 18.00: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον «Παρνασσός». Ἀπονομή τοῦ Τίτλου τοῦ Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Συλλόγου.
- 19.30: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὸ Οἰκονομικὸν Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἀνακήρυξις Αὐτοῦ εἰς Ἐπίτιμον Διδάκτορα τοῦ Πανεπιστημίου.
- 21.00: Ἀντεπίσκεψις τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χριστοδούλου πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Βαρθολομαῖον.
- Ἐπίσημον Γεῦμα ἐν τῷ καταλύματι, παρατεθησόμενον ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χριστοδούλου πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου. Προπόσεις.

Δευτέρα, 24 Μαΐου 1999

- 09.30: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

- 10.30: Τελετή άπονομής εις την Α. Θ. Π. τόν Οίκου-
μενικόν Πατριάρχη τού χρυσοῦ μεταλλίου τής
πόλεως τών Ἀθηνῶν ὑπό τοῦ κ. Δημάρχου
Ἀθηναίων, εις τήν Μεγάλην Αἴθουσαν Τελετῶν
τοῦ Δημαρχείου Ἀθηνῶν.
- 12.00: Ἐπίσκεψις τής Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριάρχου εις τόν Ἑξ. κ. Πρέσβυν τής Τουρκίας.
- 13.00: Ἐπίσκεψις τής Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριάρχου εις τόν Ἑξ. κ. Πρωθυπουργόν.
- 13.30: Ἐπίσημον Πρόγευμα παρατηθησόμενον ὑπό
τῆς Αὐτοῦ Ἑξοχότητος τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ.
Κωνστ. Σημίτη πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Παναγιό-
τητος.
- 16.00: Συνάντησις τῆς Α. Θ. Π. μετὰ τῆς Α. Ε. τοῦ
Προέδρου τῆς Ἑσθονίας ἐν τῷ Πατριαρχικῷ
καταλύματι.
- 17.00: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριάρχου εις Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχο-
λὴν.
- 18.30: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριάρχου εις τὸ Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον.
- 20.00: Ἐκδήλωσις τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνικῶν Τρα-
πεζῶν πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενι-
κοῦ Πατριάρχου εις Μέγαρον Μελά.
- 21.00: Ἐπίσημον Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου παρατεθησόμενον
ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν.

Τρίτη, 25 Μαΐου 1999

- 09.30: Ἐπισκέψεις πρὸς τήν Α. Θ. Π. τόν Οἰκουμε-
νικόν Πατριάρχη,
1. Τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Σημίτη,
 2. Τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀξιωματικῆς Ἀντιπολι-
τεύσεως,
 3. Τῶν Ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως,
 4. Τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Κομμάτων,
 5. Τῶν μελῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις Διπλωματικοῦ
Σώματος,
 6. Τοῦ Προέδρου τῆς Ν. Α. Ἀθηνῶν - Πει-
ραιῶς, τῆς Νομάρχου Ἀθηνῶν,
 7. Τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων,
 8. Τῶν Ἀρχιερέων,
 9. Τῶν Ἐκπροσώπων ξένων δογμάτων.
- Ἀντεπίσκεψις τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρέσβεως τῆς
Τουρκίας εις τήν Α. Θ. Π. τόν Οἰκουμενικόν
Πατριάρχη.
- 12.00: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριάρχου εις τήν Θεολογικὴν Σχολήν. Προσ-
φώνησις Κοσμήτορος - Ἀντιφώνησις Πατριάρ-
χου.
- 14.00: Πρόγευμα παρατεθησόμενον ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π.

πρὸς τιμὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ.
Κωνσταντίνου Στεφανοπούλου.

- 17.00: Ὑποβολὴ σεβασμάτων τῶν μελῶν:
1. Τῶν Σωματείων Κωνσταντινουπολιτῶν,
 2. Τῆς Ἑστίας Θεολόγων Χάλκης, καὶ
 3. Τῆς Χριστιανικῆς Ὁμάδος τῶν Ἀρεοπα-
γιτῶν (π. Δ. Τζούμα) εις αἴθουσαν τοῦ Ξενο-
δοχείου «Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ».
- 18.00: Ἐκδήλωσις τῆς Ε.Σ.Η.Ε.Α. πρὸς τιμὴν τῆς Α.
Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.
- 19.30: Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου εις τήν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων.
- 20.45: Ἀντεπίσκεψις τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς εις
Α. Θ. Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχη.
- 21.00: Δεξιῶσις πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκου-
μενικοῦ Πατριάρχου εις τὸ Ξενοδοχεῖον «Μ.
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ», διδομένη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συν-
όδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τετάρτη, 26 Μαΐου 1999

- 09.30: Ὑποδοχὴ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριάρχου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεγά-
ρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαίου καὶ τοῦ
Δημάρχου Μεγαρέων εις τὴν εἴσοδον τῆς πό-
λεως.
- Ἐπίσκεψις εις Ἱ. Μονὴν Ἀγίας Παρασκευῆς
Μαζίου.
 - Ἐπίσκεψις εις Ἱ. Μονὴν Ἀγ. Ἰωάννου Μακρυ-
νοῦ.
 - Πρόγευμα εις Ἱ. Μονήν.
- 15.00: Ἀναχώρησις διὰ Νέον Προκόπιον.
- Σύντομος προσκυνηματικὴ Ἐπίσκεψις τῆς Α.
Θ. Π. εις τὸ Ἡσυχαστήριον Μεταμορφώσεως
τοῦ Σωτήρος (π. Πορφυρίου, †) ἐν Μήλεσι Ἀτ-
τικῆς.
- 18.00: Ἀφίξις εις Νέον Προκόπιον Εὐβοίας. Ὑπο-
δοχὴ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρ-
χου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ.
Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Δημάρχου Κηρέως.
- 18.30: Πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς ἑορτῆς Ἀγ. Ἰωάννου
τοῦ Ρώσου.
- Γεῦμα εις τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα.
 - Ἐπιστροφή εις Ἀθήνας.

Πέμπτη, 27 Μαΐου 1999

- 08.00: Ἀναχώρησις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου ἀεροπορικῶς ἐξ Ἀθηνῶν δι'
Ἄκτιον.
- 08.45: Ὑποδοχὴ Παναγιωτάτου εις Ἄκτιον ὑπὸ τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

- κ. Θεοκλήτου.
- 09.15: Ἀφιξεις εἰς Πρέβεζαν. Ὑποδοχή Αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Πρεβέζης εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- Δοξολογία εἰς Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Πρεβέζης.
 - Ἐπίσκεψις εἰς Ἐπισκοπεῖον.
- 13.00: Πρόγευμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.
- 15.30: Ἀναχώρησις Παναγιωτάτου ἐκ Πρεβέζης δι' Ἰωάννινα.
- 17.00: Ἀφιξεις εἰς Ἰωάννινα. Ὑποδοχή τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Θεοκλήτου καὶ τοῦ Δημάρχου Ἰωαννιτῶν εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Ἀθανασίου Ἰωαννίνων.
 - Ἐπίσκεψις εἰς Ἐπισκοπεῖον.
- 20.00: Ἐκδήλωσις Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π.
- 21.00: Γεῦμα. Διανυκτέρευσις εἰς Ἰωάννινα.

Παρασκευή, 28 Μαΐου 1999

- 08.00: Ἀναχώρησις Παναγιωτάτου διὰ Μέτσοβον.
- 09.00: Ἀφιξεις εἰς Μέτσοβον. Ὑποδοχή τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Μετσόβου εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- 10.00: Ἀναχώρησις διὰ Γρεβενά.
- 11.00: Ὑποδοχή τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γρεβενῶν κ. Σεργίου καὶ τοῦ Δημάρχου Γρεβενῶν εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Εὐαγγελιστρίας Γρεβενῶν.
 - Ἐπίσκεψις εἰς Ἐπισκοπεῖον.
- 13.00: Πρόγευμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π.
- 16.00: Ἀφιξεις τῆς Α. Θ. Π. εἰς χωρίον Ἀηδόνια. Ἀποκαλυπτήρια προτομῆς μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σάρδεων κυροῦ Μαξίμου.
- 17.00: Ἀναχώρησις διὰ Τσοτύλιον.
- 17.15: Ὑποδοχή τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Ἀντωνίου καὶ τοῦ Δημάρχου Τσοτυλίου εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κωμοπόλεως.
- Ἐπίσκεψις τῆς Α. Θ. Π. εἰς τὸ ἱστορικὸν Οἰκοτροφεῖον τοῦ Γυμνασίου τοῦ Τσοτυλίου.
- 18.30: Ἀναχώρησις διὰ Καστορίαν.
- 19.00: Ἀφιξεις εἰς Καστορίαν. Ὑποδοχή τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ καὶ τοῦ Δημάρχου Καστορίας εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.

- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καστορίας.
- Δεξιῶσις εἰς τὴν παραπλεύρως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱ. Ναοῦ αἴθουσαν.
- Ἐπιμνημόσυκος Δέησις εἰς τὴν προτομὴν τοῦ ἀεμνήστου Μητροπολίτου Γερμανοῦ Καραβαγγέλη.
- Ἐπίσκεψις τοῦ Παναγιωτάτου εἰς ἓνα ἐκ τῶν Βυζαντινῶν Ἱερῶν Ναῶν.
- Ἐπίσκεψις τοῦ Παναγιωτάτου εἰς τὸ Κέντρον Γούνας Καστορίας καὶ συνάντησις μετὰ τῶν φορέων τοῦ Νομοῦ.
- Ἐπίσημον Γεῦμα. Διανυκτέρευσις.

Σάββατον, 29 Μαΐου 1999

- 08.00: Ἀναχώρησις διὰ Κατερίνην.
- 10.30: Ἀφιξεις εἰς Κατερίνην. Ὑποδοχή τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κίτρους καὶ Κατερίνης κ. Ἀγαθονίκου καὶ τοῦ Δημάρχου Κατερίνης εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου Κατερίνης.
- 12.00: Ἐγκαίνια ἑπεκταθέντος Ἐπισκοπεῖου.
- 13.00: Ἀναχώρησις δι' Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ.
- 13.30: Δοξολογία ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἐγκαίνια Σκευοφυλακίου Αὐτῆς.
- 14.30: Πρόγευμα εἰς Ἱ. Μονήν.
- 16.30: Ἀναχώρησις διὰ Βέροιαν.
- 18.00: Ἀφιξεις εἰς Βέροιαν. Ὑποδοχή τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας κ. Παντελεήμονος καὶ τοῦ Δημάρχου Βεροίας εἰς Πλατεῖαν Ἑληᾶς.
- Δοξολογία εἰς Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Ἀντωνίου τοῦ Νέου.
 - Ἐπίσκεψις εἰς τὸ «Βῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου».
 - Ἐπίσκεψις εἰς Ἐπισκοπεῖον.
- 21.00: Ἐναρξίς «ΠΑΥΛΕΙΩΝ». Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. Διανυκτέρευσις.

Κυριακή, 30 Μαΐου 1999

- 07.00: Προσέλευσις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου διὰ χοροστασίαν καὶ ἐν συνεχείᾳ πανηγυρικὴ Πατριαρχικὴ καὶ πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Μηνᾶ Ναούσης.
- Θεμελίωσις Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Θεοφάνους, πολιούχου Ναούσης.
 - Πρόγευμα εἰς «Ἅγιον Νικόλαον».

- 18.00: Έπίσκεψις εἰς Ἱ. Μονὴν Παναγίας Δοβράς. Θεμελίωσις Κέντρου Βυζαντινῶν Τεχνῶν.
- 19.30: Έπίσκεψις εἰς Ἱ. Μονὴν Παναγίας Σουμελά. Δέησις.
- 21.00: Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Ἰδρύματος «Παναγία Σουμελά».
- Διανυκτέρευσις εἰς Βέροιαν.

Δευτέρα, 31 Μαΐου 1999

- 10.00: Ἀναχώρησις διὰ Βεργίναν.
- 11.00: Ἀναχώρησις διὰ Θεσσαλονίκην.
- 12.00: Δοξολογία εἰς Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης.
- 13.00: Έπίσκεψις εἰς Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου Ροτόντας.
- 14.00: Έπίσημον πρόγευμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. εἰς Ξενοδοχεῖον «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΠΑΛΛΑΣ».
- 17.30: Ἐφίξις εἰς Καλαμαριάν. Ὑποδοχὴ τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκοπίου καὶ τοῦ Δημάρχου Καλαμαριάς εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Καλαμαριάς.
 - Έπίσκεψις εἰς Ἐπισκοπεῖον.
- 20.00: Έπίσκεψις εἰς Προσκύνημα Παναγίας Φανερωμένης εἰς Νέαν Μηχανιώναν.
- 21.30: Έπίσημον Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Τρίτη, 1 Ἰουνίου 1999

- 10.30: Ὑποδοχὴ τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονυσίου καὶ τοῦ Δημάρχου Νεαπόλεως.
- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Γεωργίου Νεαπόλεως.
 - Έπίσκεψις εἰς Ἐπισκοπεῖον.
- 13.00: Έπίσημον Πρόγευμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π.
- 14.30: Μετάβασις εἰς Γυναικείαν Ἱερὰν Μονὴν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χορτιάτη.
- 18.00: Ἐφίξις εἰς Λαγκαδᾶν. Ὑποδοχὴ τῆς Α. Π. Θ. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ κ. Σπυριδωνοῦ καὶ τοῦ Δημάρχου Λαγκαδᾶ εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ.
 - Έπίσκεψις εἰς Ἐπισκοπεῖον.
 - Έπίσκεψις εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Βασιλείου - «Βασιλείας».
 - Έπίσημον Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. εἰς

Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίας Τριάδος Πέντε Βρυσῶν.

Τετάρτη, 2 Ἰουνίου 1999

- 10.00: Ὑποδοχὴ τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀρναίας εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Στεφάνου Ἀρναίας.
 - Ἀκολουθία Θυρανοξίων Μητροπολιτικοῦ Παρεκκλησίου.
 - Ἀποκαλυπτῆρια προτομῆς αἰοδύμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ', εἰς Ἱερὸν Ναὸν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Παλαισχωρίου.
- 14.00: Έπίσημον Πρόγευμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π.
- 18.00: Ἐφίξις εἰς Δράμαν. Ὑποδοχὴ τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δράμας κ. Διονυσίου καὶ τοῦ Δημάρχου Δράμας εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Δράμας.
 - Έπίσκεψις εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος.
 - Έπίσκεψις εἰς Ἱ. Μονὴν Παναγίας Εἰκοσιφοινίσσης. Δέησις.
 - Γεῦμα. Διανυκτέρευσις.

Πέμπτη, 3 Ἰουνίου 1999

- 11.15: Ἀναχώρησις ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Εἰκοσιφοινίσσης.
- 12.30: Ἐφίξις εἰς Κάτω Νευροκόπιον. Ὑποδοχὴ τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Σπυριδωνοῦ καὶ τοῦ Δημάρχου Κάτω Νευροκοπίου εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- 13.00: Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγ. Δημητρίου.
- 14.00: Έπίσημον Πρόγευμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου παρατεθησόμενον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Κ. Νευροκοπίου.
- 15.30: Έπίσκεψις εἰς Τεχνητὴν Λίμνην Λευκογείων.
- 16.30: Έπίσκεψις εἰς Μουσεῖον Ὁχυροῦ - Λίσσε.
- 17.15: Ἀναχώρησις διὰ Σέρρας.
- 18.00: Ἐφίξις εἰς Σέρρας. Ὑποδοχὴ τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μαξίμου καὶ τοῦ Δημάρχου Σερρών εἰς τὸν πρὸ τῆς Δημαρχίας χώρον.
- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ίερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 2ας Ἀπριλίου 1999

Συνέδριο Στελεχῶν Νεανικοῦ Ἔργου τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ θέμα «Ἡ Ἐκκλησιολογική θεώρηση τῆς Γ' χιλιετίας καί οἱ Νεανικοὶ προβληματισμοί» θά πραγματοποιηθεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου τὸ Σαββατοκύριακο 8 - 9 Μαΐου 1999 στὴν αἴθουσα τελετῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Μονὴ Πετράκη, Ἱασιίου 1).

Κατὰ τὴν ἐναρκτήρια συνεδρία τὸ Σάββατο 8 Μαΐου, μετὰ τὸν Ἀγιασμό, θά κάνει προσφώνηση ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθιμος, Πρόεδρος τῆς Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς Νεότητος, ἡ ὁποία διοργανώνει τὸ Συνέδριο, καί θά κηρύξει τὴν ἐναρξὴ του ἀπευθύνοντας χαιρετισμὸ πρὸς τοὺς συνέδρους ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος.

Τὸ πρωὶ θά γίνουν δύο εἰσηγήσεις μέ θέματα «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καί σήμερον ὁ αὐτὸς καί εἰς τοὺς

αἰῶνας» ἀπὸ τὸν θεολόγο κ. Ἰωάννη Τσέλιο καί «Οἱ ἐκκλησιαστικὲς ἐμπειρίες τοῦ αἰῶνος μας ὡς ὁδηγὸς εἰς τὴν νέα χιλιετία» ἀπὸ τὸν Ἀν. Καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μάριο Μπέγζο.

Στὴν ἀπογευματινὴ συνεδρία θά κάνουν εἰσηγήσεις ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Πολύκαρπος Μπόγρης μέ θέμα «Ἡ ἐνότητα τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ὡς προϋπόθεσις διὰ τὴν μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν κόσμον» καί ἡ Καθηγήτρια Πανεπιστημίου κ. Δήμητρα Κούκουρα μέ θέμα «Ὁ ὁρθόδοξος νέος στὴν ἐποχὴ τῆς παγκοσμιοποίησης». Στὴ συνέχεια οἱ συνέδριοι θά παρακολουθήσουν τὸν Ἑσπερινὸ στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη.

Τὴν Κυριακὴ 9 Μαΐου θά τελεσθεῖ Θεία Λειτουργία στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ (Μητρόπολη) Ἀθηνῶν προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου. Μιὰ ἀκόμη εἰσήγησις θά κάνει μετὰ ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Ἀδαμάντιος Αὐγουστίδης, ψυχίατρος, μέ θέμα: «Προοπτικὲς ἀντίρροπης δράσης στὰ φαινόμενα τῆς φθορᾶς καί τρόποι προσέγγισης τῶν νέων», ἐνῶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπι-

- Ἐπίσκεψις εἰς Ἐπισκοπεῖον, ἔνθα θά δεχθῇ τὰς Ἀρχάς, τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καί τὰς Μοναχάς.
- 21.30: Ἐπίσημον Γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π. Διανυκτέρευσις.

δρόμου Ἀκριτοχωρίου. Δέησις. Γεῦμα. Διανυκτέρευσις.

Σάββατον, 5 Ἰουνίου 1999

- Παρασκευή, 4 Ἰουνίου 1999**
- 08.30: Ἐπίσκεψις εἰς «Μαξίμειον Πνευματικὸν καί Πολιτιστικὸν Κέντρον» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σεργῶν καί Νιγρίτης.
- Ἐπίσκεψις εἰς Βυζαντινὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίων Θεοδώρων (Παλαιὰ Μητρόπολις).
- 10.00: Ἐπίσκεψις εἰς Ἱ. Μονὴν Τιμίου Προδρόμου Σεργῶν. Δέησις.
- 12.30: Ἀφίξις εἰς Σιδηρόκαστρον. Ὑποδοχὴ τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κ. Ἰωάννου καί τοῦ Δημάρχου Σιδηροκάστρου εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- Δοξολογία εἰς Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίων Κηρύκου καί Ἰουλίττης. Προσφώνησις Σεβ. Σιδηροκάστρου κ. Ἰωάννου καί τῆς Καθηγουμένης τῆς Ἱ. Μονῆς. Ἀντιφώνησις Παναγιωτάτου.
 - Πρόγευμα - Ἀνάπαυσις.
- 18.00: Ἐπίσκεψις εἰς Ἱ. Ἡουχαστήριον Τιμίου Προ-

- 09.00: Ἀναχώρησις διὰ Κιλκίς.
- 09.30: Ἀφίξις εἰς Κιλκίς. Ὑποδοχὴ τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Ἀποστόλου καί τοῦ Δημάρχου Κιλκίς εἰς Κεντρικὴν Πλατεῖαν.
- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Θείας Μεταμορφώσεως Κιλκίς.
 - Ἐπίσκεψις εἰς Ἐκκλησιαστικὸν Λύκειον Κιλκίς.
- 12.30: Ἀφίξις εἰς Γουμένισσαν. Ὑποδοχὴ τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου κ. Δημητρίου καί τοῦ Δημάρχου Γουμενίσσης.
- Δοξολογία εἰς Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου Γουμενίσσης.
 - Ἐπίσημον Πρόγευμα πρὸς τιμὴν τῆς Α. Θ. Π.
 - Ἀναχώρησις, μέσῳ Θεσσαλονίκης, διὰ Κωνσταντινούπολιν.

τροπής του Έορτασμού κ. Μάνος Κουμπαρέλης θα ενημερώσει τους συνέδρους για τους έορτασμούς της χιλιετηρίδος, κατόπιν θα ανακοινωθούν τα πορίσματα του Συνεδρίου και θα παρατεθεί γεύμα στην αίθουσα του Πολεμικού Μουσείου.

(Έκ της Αρχιεραμματαίας της Ίερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ της 14ης Ἀπριλίου 1999

Με 7 νταλίκες στάλθηκε σήμερα στη «Φιλανθρωπία» της Ὁρθοδόξου Σερβικής Ἐκκλησίας στο Βελιγράδι, τὸ δεύτερο μέρος της ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος πρὸς τὸν χεμαζόμενον λαὸ της Γιουγκοσλαβίας. Ἀνέρχεται σὲ 170 τόννους συνολικῆς ἀξίας 50.500.000 δρχ. (τρόφιμα ἀξίας 42.000.000 δρχ. καὶ φάρμακα ἀξίας 8.500.000 δρχ.). Κατὰ τὴν ἀναχώρηση τῶν φορητῶν ἦταν παρὼν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος κατεδίκασε τοὺς βομβαρδισμοὺς καὶ ἀνέφερε ὅτι ἡ ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας πρὸς τὴν Σερβία, τὴν Ἀλβανία καὶ τὰ Σκόπια καὶ πρὸς ὅλους τοὺς πληγέντες ἀπὸ τοὺς ἀδικούς βομβαρδισμοὺς, Ὁρθοδόξους καὶ Μουσουλμάνους, θὰ συνεχισθῇ.

Ἡδὴ ἡ τριμελὴς ἐξ Ἀρχιερέων Συνοδικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐπέδωσε κατὰ τὴν ἐπίσκεψή της ἀπὸ 31ης Μαρτίου ἕως 2 Ἀπριλίου ἐ.ἔ., στὸν Πατριάρχη της Σερβίας κ. Παῦλο στὸ Βελιγράδι, ἐπιταγὴ 12.000.000 δρχ. γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ.

Τὸ Μεγάλον Σάββατον ἔφθασε στὸ Δυρράχιο Ἀλβανίας ἔκτακτη ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν της Ἑλλάδος μετὰ τὸ πλοῖο «ΧΙΟΣ» ἀποτελουμένη ἀπὸ 813 δέματα μετὰ τρόφιμα 40 τόννων γιὰ τοὺς πρόσφυγες.

Πολλὲς ἱερὲς Μητροπόλεις ἐξ ἄλλου προωθοῦν οἱ ἴδιες τὴν ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια πρὸς Σερβία, Ἀλβανία καὶ Σκόπια. Προσεχῶς θὰ δοθῇ στὴ δημοσιότητα λεπτομερὴς πίνακας.

Ἡ ἀνταπόκριση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ στὴν ἔκκληση της Ἐκκλησίας γιὰ συγκέντρωση ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας εἶναι συγανητικὴ, ἀθρόα καὶ ἰδιαίτερα σημαντικὴ.

(Έκ της Αρχιεραμματαίας της Ίερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ της 16ης Ἀπριλίου 1999

Ἐπίσημη ἐπίσκεψη στὸ τρίτον τῇ τάξει Ὁρθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας θὰ πραγματοποιήσῃ ἀπὸ 21 ὡς 29 Ἀπριλίου 1999 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ὁ Μακαριώτατος θὰ μεταβεῖ ἀεροπορικῶς τὸ ἀπόγευμα της Τετάρτης 21 Ἀπριλίου στὴ Δαμασκὸ, ὅπου θὰ ψαλεῖ στὶς 6:00 μ.μ. Δοξολογία γιὰ τὴν ἀφιξὴ του στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ της πόλεως. Τὴν Πέμπτη 22

Ἀπριλίου προβλέπεται ἐπίσκεψή του στὸ Συρορθόδοξο Πατριαρχεῖο, στὸν Μουφτὴ της Συρίας καὶ στὸ Ὑπουργεῖο Ὁρησκευμάτων της Συρίας. Τὸ μεσημέρι θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ καὶ τὸ ἀπόγευμα τὴν Ἑλληνικὴ Πρεσβεία στὴ Δαμασκὸ, ἐνῶ τὸ βράδυ θὰ παρακαθῇ σὲ δείπνο ποὺ θὰ παραθέσῃ πρὸς τιμὴν του ὁ Πρόεδρος της Ἑλλάδος.

Τὴν Παρασκευὴ 23 Ἀπριλίου ὁ Προκαθήμενος της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἱστορικὰ Μοναστήρια της Παναγίας Saydana καὶ της Ἁγίας Θέκλης Maalula. Τὸ Σάββατον 24 Ἀπριλίου τὸ πρωὶ θὰ συναντηθῇ μετὰ τὸν Ἱερὸ Κλῆρο της Ἀντιοχείας Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἀπόγευμα θὰ χοροστατήσῃ στὸν ἑσπερινὸ καὶ θὰ μιλήσῃ πρὸς τοὺς νέους στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Τὴν Κυριακὴ 25 Ἀπριλίου θὰ προστεῖ μετὰ τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἀντιοχείας κ. Ἰγνάτιον στὴ Θεία Λειτουργία ποὺ θὰ τελεσθῇ στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ, τὸ μεσημέρι θὰ παρακαθῇ στὸ ἐπίσημον γεῦμα ποὺ θὰ παρατεθῇ πρὸς τιμὴν του στὰ Πατριαρχεῖα καὶ τὸ βράδυ θὰ παρακολουθήσῃ συναυλίαν Γαλλικῆς Χορωδίας στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ.

Τὴν Δευτέραν 26 Ἀπριλίου θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου καὶ τὴν Τρίτη 27 Ἀπριλίου θὰ μεταβεῖ στὸν Λίβανον. Θὰ ψαλεῖ γιὰ τὴν ἀφιξὴ του Δοξολογία στὴ Μονὴ Μπελεμεντίου καὶ θὰ λάβῃ μέρος σὲ κοινὴ συνεδρία μετὰ τὴν Ἱερὰ Σύνοδον τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας. Τὸ ἀπόγευμα θὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μπελεμέντ, ὅπου θὰ ἔχῃ συναντήσεις μετὰ τοὺς Καθηγητὲς καὶ φοιτητὲς τοῦ Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

Τὸ πρωὶ της Τετάρτης 28 Ἀπριλίου θὰ μεταβεῖ στὴ Βηρυττό, ὅπου θὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς Πατριάρχες τῶν Μαρωνιτῶν κ. Nastralla Butros Sfeir, τῶν Ἀρμενίων Καθολικῶν Κιλικίας κ. Ἀράμ καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Λιβάνου. Τὸ ἀπόγευμα θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Πρεσβείαν της Ἑλλάδος στὴ Βηρυττό καὶ τὴν Ἱερὰ Μητροπόλιν Βηρυττοῦ ὅπου θὰ παρατεθῇ δεξίωση πρὸς τιμὴν του. Τὸ ἀπόγευμα της Πέμπτης 29 Ἀπριλίου θὰ ἐπιστρέψῃ ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὴ Βηρυττό στὴν Ἀθήναν.

Τὸν Μακαριώτατον θὰ συνοδεύσουν κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὸ Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεὶμ καὶ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων, ὁ Πανοσιολογώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς, Ἀρχιεραμματοεὺς της Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Αἰδεσιμολογώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Θωμᾶς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος της Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ Πανοσιολογώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Θεόκλητος Κουμαριανός, Ἐκπρόσωπος Τύπου της Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ Πανοσιολογώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Προκόπιος Πετρίδης, Συνεργάτης της Συνδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν

Σχέσεων, ὁ Ἀρχιδιάκονος κ. Διονύσιος Κατερίνας καὶ οἱ Καθηγητὲς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρῆστος Βούλγαρης καὶ κ. Κωνσταντῖνος Σκουτέρης.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεραγματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 23ης Ἀπριλίου 1999

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πραγματοποιεῖ τὸ τρίτο μέρος τῆς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας πρὸς τὸ χεμαζόμενο λαὸ τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἡ ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια ἀποτελεῖται ἀπὸ 8 μεγάλες νταλίκες συνολικοῦ φορτίου 200 τόννων μὲ περιεχόμενο τροφίμων καὶ κυρίως φαρμάκων. Ἡ ἀποστολὴ ἀναχωρεῖ σήμερα τὸ βράδυ καὶ ἡ ἀφίξή της ἀναμένεται στὸ Βελιγράδι μετὰ τριήμερον.

Τὴν ἀποστολὴν ὁργανώνει ἡ εἰδικῶς συσταθεῖσα Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Κωνσταντῖνο Ἀνδρουλάκη, τὸν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Ματθαῖο Χάλαρη καὶ τὸν κ. Ἀντώνιο Παπαντωνίου. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεχίζει τίς ἀποστολὰς πρὸς τὸν δοκιμαζόμενο ὁμόδοξο λαὸ τῆς Σερβίας ποὺ γίνονται τόσο ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο ὅσο καὶ ἀπὸ ὅλες τίς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀνταπόκριση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ στὴν ἔκκληση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ συγκέντρωση ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας εἶναι συγκινητικὴ, ἀθρόα καὶ ἰδιαίτερα σημαντικὴ.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεραγματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 28ης Ἀπριλίου 1999

Τὴν Κυριακὴ 2α Μαΐου 1999, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικοὺς Ναὸ Ἀθηνῶν, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου θὰ τελεσθῇ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ ἐτήσιο μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Σεραφεῖμ.

Στὴ συνέχεια θὰ ψαλεῖ τρισάγιο ἐπὶ τοῦ τάφου του στὸ Ἀ΄ Κοιμητήριον Ἀθηνῶν.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεραγματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 16ης Μαΐου 1999

Συνέντευξη Τύπου θὰ δώσει αὔριον, Παρασκευὴ 7 Μαΐου 1999 καὶ ὥρα 11 π.μ. στὸ Συνοδικὸ Μέγαρο, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, γιὰ τὴν ἐπικείμενὴ ἐπίσημὴ ἐπίσκεψιν τῆς Αὐτοῦ Θεοτιτῆς Παναγιώτητος τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεραγματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 9ης Μαΐου 1999

Ἐπεράτωσεν σήμερον τὰς ἐργασίας του τὸ διήμερον Συνέδριον τῶν Στελεχῶν τοῦ Νεανικοῦ Ἔργου τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Αἱ ἐργασίαι διεξήχθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Πετράκη.

Ἡ ἐπίσημος ἐναρξὶς τοῦ Συνεδρίου ἐγένετο μὲ τὴν παρουσίαν, τὴν συμμετοχὴν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, ὁ ὅποιος καὶ ὠμίλησεν πρὸς τοὺς συνέδρους, ἀναφερθεὶς εἰς τοὺς προβληματισμοὺς τῶν νέων τῆς ἐποχῆς μας, εἰς τὰ ἀδιέξοδα τὰ ὅποια δημιουργεῖ ἡ κατάρρευσις ἐνὸς ὁλόκληρου πολιτισμοῦ καὶ εἰς τὰς διεξόδους ποὺ παρέχει ἡ Ἐκκλησία, διὰ μίαν ζωὴν ἀληθινῆς ἐλευθερίας, εὐθύνης, προκοπῆς καὶ προσφορᾶς πρὸς τὴν κοινωνίαν.

Ἡ εἰσαγωγικὴ ὁμιλία πρὸς τὸ Συνέδριον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. ΑΝΘΙΜΟΥ, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος, ἡ ὁποία εἶχε καὶ τὴν εὐθύνην τῆς διοργανώσεως καὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ Συνεδρίου, ὡς ἄλλωστε ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τακτικὰ Μέλη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Νεότητος εἶναι οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Παραμυθίας κ. ΤΙΤΟΣ, Θήρας κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ, Ξάνθης κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ καὶ οἱ Πανεπιστημιακοὶ Καθηγηταὶ κ. Στυλιανὸς Παπαδόπουλος, Θεόδωρος Παπακωνσταντίνου καὶ Κων. Γρηγοριάδης, Γραμματεὺς δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Παῦλος Ἰωάννου.

Μὲ βάσιν τὸ γενικὸν θέμα τοῦ Συνεδρίου «Ἐκκλησιολογικὴ θεώρησις τῆς Γ' χιλιετίας καὶ οἱ Νεανικοὶ Προβληματισμοί» ἀνεπτύχθησαν πέντε σημαντικαὶ εἰσηγήσεις, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὁποίων ἔγιναν ὑπὸ τῶν Συνέδρων πολλὰ ἐνδιαφέροντα παρατηρήσεις καὶ συζητήσεις καὶ ἀνεπτύχθη γόνιμος συμπροβληματισμός. Εἰσηγηταὶ ἦσαν οἱ Ἰωάννης Τσέλιος, Θεολόγος, ὁ Μάριος Μπέγζος, Πανεπιστημιακὸς Καθηγητὴς, ὁ Ἀρχιμ. π. Πολύκαρπος Μπόγρης, ἡ Δήμητρα Κούκουρα, Καθηγήτρια Πανεπιστημίου καὶ ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἀδαμάντιος Αὐγουσιδῆς, ψυχίατρος. Ὁ Μάνος Κουμπαρέλης, ἐνημέρωσε τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου διὰ τοὺς ἐορτασμοὺς τῆς Γ' χιλιετίας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου τῶν Στελεχῶν Νεότητος ἦσαν περὶ τοὺς διακοσίους πέντε (205), κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ καὶ κατὰ πλειονότητα ἄνθρωποι νέοι εἰς τὴν ἡλικίαν.

Τὴν Κυριακὴν οἱ Σύεδροι ἐκκλησιάσθησαν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀθηνῶν, ὅπου ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ καὶ συλλειτουργούντων τῶν Ἀρχιερέων μελῶν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς

και ιερέων, μελών του Συνεδρίου. Το Συνέδριον έληξε με γεύμα δι' όλους τους Συνέδρους εις την αίθουσαν του Πολεμικού Μουσείου. Την Τράπεζαν ηύλόγησεν ό Μακαριώτατος.

Τά πορίσματα του Συνεδρίου θα έπεξεργασθώ και θα τά διατυπώσω ή Έπιτροπή Χριστιανικής Άγωγής της Νεότητος, αξιοποιούσα τας εισηγήσεις και τά πρακτικά του Συνεδρίου.

(Έκ της Άρχιγραμματείας της Ίερās Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ της 12ης Μαΐου 1999

Μέ αποφάσεις του Πρωτοδικείου και του Έφετείου Άθηνών, τό πρώην ΚΕΦΕ (Κέντρο Έφηρμοσμένης Φιλοσοφίας Έλλάδας) διελύθη, έπειδή παρέβη τους σκοπούς του Καταστατικού του και διότι «επιδιώκει σκοπούς ξένους πρός τή φύση και την έννοια του ανθρώπου ως ελεύθερου όντος και πρός τά ήθη και έθιμα του Έλληνικού Λαού».

Χθές 11.5.99 τό Έφετεϊόν Άθηνών εξέδωκε νέα απόφασιν διά τά 15 μέλη του ΚΕΦΕ, κατηγορούμενα διά παρακολούθησιν δημοσίων προσώπων. Μεταξύ αυτών, συμφώνως πρός την έρευναν του Άντεισαγγελέως κ. Ίωάν. Άγγελή, ήσαν οί μακαριστοί Άρχιεπίσκοπος Άθηνών κυρός Σεραφεΐμ και ό π. Άντώνιος Άλεβιζόπουλος, ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών κ. Χριστόδουλος και οί Μητροπολίται Κορίνθου, Νικοπόλεως και Πρεβέζης και άλλα εκκλησιαστικά πρόσωπα.

Τό δικαστήριον χθές έδέχθη, ότι έτελέσθησαν αί πράξεις της παρακολούθησως προσώπων, της συλλογής πληροφοριών και της ταξινομήσως εις φακέλους. Και έδέχθη ότι ή πράξις αυτή ήτο παράνομος και ότι συνιστά άδίκημα (άρ. 361 Π.Κ.). Άπεφάνθη, όμως, ότι δέν είναι άπρόκλητη και έπειδή δέν υπεβλήθησαν μηνύσεις εκ μέρους των ενδιαφερομένων έντός 3 μηνών, έπαυσεν όριστικώς την ποινικήν δίωξιν αυτών, ελλείψει έγκλήσεων.

Βεβαίως ή Έκκλησία, ό Άρχιεπίσκοπος Σεραφεΐμ και ό π. Άντώνιος έν ούδεμιά περιπτώσει θα ήδύναντο νά υποβάλουν μηνύσεις, ιδαιτέρως μάλιστα έναντίον πλανημένων τέκνων της Έκκλησίας.

Η Έκκλησία εύχεται πάντοτε υπέρ των πεπλανημένων. Πληροφορεί όμως τό Χριστεπώνυμον Πλήρωμα, ότι ή όργάνωσις του ΚΕΦΕ, λειτουργούσα σήμερον ως «Έλληνικόν Κέντρον Διανοητικής και Σαηνετολογίας» ή ως «Έλληνική Έκκλησία της Σαηνετολογίας», είναι άπολύτως άσυμβίβαστος πρός την Όρθόδοξον Πίστιν και έπομένως οί Όρθόδοξοι Χριστιανοί δέν δύνανται νά είναι και μέλη της ομάδος αυτής. Κατά συνέπειαν, και οί όπαδοί της οργανώσεως αυτής, ως ανήκοντες «εις την μοναδικήν κύρια νέα θρησκεία του 20ού

Αΐωνα» δέν δικαιούνται νά συμμετέχουν εις μυστήρια τελούμενα εις την Όρθόδοξον Έκκλησίαν.

(Έκ της Άρχιγραμματείας της Ίερās Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ της 13ης Μαΐου 1999

Συνήλθε υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και Πάσης Έλλάδος κ. Χριστοδούλου από 4ης έως 7ης Μαΐου έ.έ., στην τακτική κατά μήνα Συνεδρίασή της, ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος.

Κατά τις Συνεδρίες αυτής:

Α. Ό Μακαριώτατος ένήμερωσε τά μέλη της Διαρκούς Ίερās Συνόδου:

α) Πά τά άποτελέσματα της έπισκέψεως της τριμελούς έξ Άρχιερέων Έπιτροπής (31 Μαρτίου - 3 Άπριλίου έ.έ.) στην Σερβία, όπου μετέβησαν γιά νά μεταφέρουν την άμέριστη συμπαράστασι της Έκκλησίας της Έλλάδος στην όμόδοξο αυτή χώρα πού δοκιμάζεται από τον πόλεμο. Επίσης ή ίδια Έπιτροπή παρέδωσε στον Μακαριώτατο Πατριάρχη των Σέρβων κ. Παύλο μέρος της χρηματικής βοήθειας την όποία συγκέντρωσε ή Έκκλησία μας, ή όποία άνέρχεται στο ποσόν των 10.000 δολλαρίων.

β) Πά την συγκέντρωση μέχρι στιγμής από την Έκκλησία 2.000 τόνων άνθρωπιστικής βοήθειας, ή όποία ήδη προωθείται συστηματικά στη γειτονική όμόδοξη χερμαζόμενη χώρα.

γ) Πά τή συμπλήρωση ένός έτους από της έκδημίας του μακαριστού Άρχιεπισκόπου κυρού Σεραφεΐμ, ό όποιος πηδαλιούχησε έπιτυχώς την Έκκλησία της Έλλάδος γιά 25 συναπτά έτη, καθώς και γιά την τέλεση στον Μητροπολιτικό Ναό Άθηνών την Κυριακή 2 Μαΐου του έπισήμου έτησίου μνημοσύνου υπό του ίδιου και μελών της Δ.Ι.Σ.

δ) Πά την πρόθεση της Έλληνικής Πολιτείας νά συμπεριληφθεί στο Έθνικό Κτηματολόγιο, πού τώρα καταρτίζεται, και ή καταγραφή της Έκκλησιαστικής περιουσίας ούτως ώστε νά καταχωρηθεί αυτή τελεσίδικα υπέρ της Έκκλησίας και αυτό διότι, σύμφωνα με έπίσημες διαβεβαιώσεις, κάθε τι τό όποιο καταγράφεται στο Έθνικό Κτηματολόγιο αυτόμάτως κατοχυρώνεται.

ε) Πά την ειρηνική έπίσκεψή του στο τρίτο κατά σειρά πρεσβείων παλαίφατο Πατριαρχείο Άντιοχείας, όπου είχε την εύκαιρία μαζί με τους συνοδεύοντες αυτόν Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες νά συζητήσει με τον Μακαριώτατο Πατριάρχη κ. Ίγνάτιο πολλά διμερή και διεκκλησιαστικά θέματα, στα όποια σημειώθηκε άπόλυτη όμοφωνία και σύμπλευση.

στ) Πά την έπικείμενη έπίσημη έπίσκεψη του Παναγιωτάτου Οίκουμηνικού Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίου στην Έλλαδική Έκκλησία (20 Μαΐου - 5 Ίουνίου) όποτε θα γίνει δεκτός με τις τιμές πού άρμόζουν στον ήγέ-

τη τής Όρθοδοξίας. Πά τόν σκοπό αυτό έχει καταρτισθεί πλήρες πρόγραμμα τών εκδηλώσεων πού θά γίνουν πρὸς τιμὴν Αὐτοῦ καὶ τής Τιμίας Συνοδείας Του.

ζ) Πά τὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ ὑπάρξει ἓνας μακροπρόθεσμος ἐπιτελικὸς σχεδιασμὸς ἀνάπτυξης τής Ἐκκλησίας μας σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ καλυφθεῖ μὲ τὴν ἐκπόνηση ἑνὸς πενταετοῦς σχεδίου διοικητικῆς καὶ πνευματικῆς ἀνάπτυξης τής Ἐκκλησίας.

η) Πά τὴν πρόσκληση πού ἀπυῖθηνε πρὸς τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἀντιοχείας νὰ ἐπισκεφθεῖ τὴν Ἑλλάδα.

θ) Πά τὴν παρουσία του στὴν ἐπετειακὴ ἐκδήλωση τών Ἑβραίων γιὰ τὸ Ὀλοκαύτωμα, ὅπου τόνισε ὅτι, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὑποκάρδιος εὐχὴ ὅλων εἶναι ποτὲ πιά ἡ οἰκουμένη νὰ μὴ ζήσει παρόμοιες φρικτὲς ἐμπειρίες ἐν τούτοις σήμερα κάτω ἀπὸ τὰ ἀδιάφορα βλέμματα τής ἀνθρωπότητας συντελεῖται ἡ γενοκτονία τοῦ Σερβικοῦ Λαοῦ.

ι) Πά τὴν κυκλοφόρηση τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 23 ἐνημερωτικοῦ τεύχους τής Ἱερᾶς Συνόδου «Πρὸς τὸν Λαόν», τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται στὴν Ἐκκλησιαστικὴ περιουσία.

Β. Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε νὰ ἀπευθύνει Ἐγκυκλίους μὲ σκοπὸ:

α) Νὰ ἐνημερώσει τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες γιὰ τὰ τυπικὰ προσόντα (πτυχίον προγραμματιστῆ καὶ χειριστῆ Η/Υ, οἰκονομολόγου, νομικοῦ, πολιτικοῦ μηχανικοῦ, ἀρχιτέκτονος) πού πρέπει νὰ ἔχουν ὅσοι κληρικοὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐργασθοῦν στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.).

β) Νὰ ἐνημερώσει τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες γιὰ τὸ θέμα τής ἐγκαταβίωσης σὲ μοναστήρια τής Ἑλλάδος μοναχῶν ἐκ τής ἀλλοδαπῆς καὶ περὶ τῶν τυπικῶν διαδικασιῶν πού πρέπει νὰ ἀκολουθοῦνται γιὰ τὴν ἐγγραφή τους στὰ μοναχολόγια τῶν μονῶν τής Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ὥστε νὰ ἀποφεύγονται ἐμπλοκὲς μὲ τὶς ὑπηρεσίες τοῦ Κράτους.

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ὡσάντως ἀποφάσισε:

α) Τὸ διορισμὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Πυλαρινοῦ ὡς Διευθυντοῦ τής Ε.Κ.Υ.Ο. ἐπὶ τριετὴ θητεία.

β) Τὴν ἀποστολὴ ἐνημερωτικοῦ Ὑπομνήματος πρὸς τοὺς Ἀρχηγούς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν γιὰ τὸ θέμα τοῦ Γραφείου τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση.

γ) Τὴν ἀποστολὴ στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τοῦ φακέλλου μὲ τὰ στοιχεῖα γιὰ τὸ βίο τοῦ μακαρίου Ἐπισκόπου Περιθεωρίου Θεοφάνους γιὰ τὴν προώθηση τῶν σχετικῶν διαδικασιῶν τής ἀγιοκατατάξεως αὐτοῦ.

δ) Τὴν ἀνάθεση στὸν Ἑλλογιμώτατο Καθηγητὴ τής Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Κωνσταντῖνο Σκουτέρη τής μελέτης γιὰ τὸ θέμα τής Ἑσθονικῆς Ἐκκλησίας.

ε) Τὴν ἐγκριση τοῦ Κανονισμοῦ «Περὶ συστάσεως,

λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτοτελοῦς Ὑπηρεσίας ἑορτασμοῦ Ἰωβηλαίου» καὶ τὴν παραπομπὴ αὐτοῦ πρὸς δημοσίευση στὸ Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο.

στ) Τὴν ἴδρυση καὶ λειτουργία μονάδων γιὰ τὴν καταπολέμηση τής ἀνεργίας σὲ περιοχὲς ὅπου παρατηροῦνται ὑψηλοὶ δείκτες τοῦ φαινομένου αὐτοῦ.

ζ) Τὴν ἀποστολὴ ἐπιστολῆς πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες τοῦ ἑξωτερικοῦ μὲ τὴν ὁποία θὰ παρακαλοῦνται νὰ ἐνημερώσουν τὴν Δ.Ι.Σ. γιὰ τὴν πορεία καὶ τὴν διακονία τῶν πλησίων αὐτῶν διακονούντων καὶ ἐν ἀποσπάσει ἀπὸ τὴν ὀργανικὴ τους θέση εὐρισκομένων κληρικῶν τής Ἐκκλησίας ἡμῶν.

η) Τὸν ὀρισμὸ ὡς ἐκπροσώπων τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος στὸ Παγκόσμιον Συνέδριον Ὁρθοδόξων Δημοσιογράφων πού θὰ συγκληθεῖ στὸ Βόλο (16 - 20 Μαῖου ἐ.ἔ.) τῶν:

- Γεωργίου Σαρειδάκι,
- Γεωργίου Παπαθανασοπούλου,
- Εὐθυμίου Παπαγεωργίου.

θ) Τὴν ἀποστολὴ εὐχαριστηρίων γραμμάτων πρὸς τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας γιὰ τὴν προσφερθεῖσα ἀβραμαία φιλοξενία στὰ μέλη τής ἐπισήμου ἀντιπροσωπείας τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος κατὰ τὴν διάρκεια τής ἐπισκέψεώς τους σ' αὐτήν.

ι) Τὴν ἀνάθεση στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεῖμ τής ἐνδελεχοῦς μελέτης τοῦ θέματος τοῦ Ἐθνικοῦ Κτηματολογίου.

ια) Τὴν ἀποστολὴ εὐχαριστηρίου ἐπιστολῆς στοὺς τρεῖς Μητροπολίτες (Μυτιλήνης κ. Ἰωάνωβο, Βεροίας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονα καὶ Ἐάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα), πού ἐπισκέφθηκαν τὴν Ἐκκλησίαν τής Σερβίας, μεταφέροντας μέρος τής ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος.

ιβ) Τὴν μελέτη τής δυνατότητας ἐξευρέσεως καταλλήλου προσώπου πού θὰ χρησιμοποιηθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ὡς σύνδεσμος συνεργασίας μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν γιὰ θέματα πού ἀφοροῦν στὶς σχέσεις μὲ ἄλλες Ἐκκλησίες καὶ μὲ τὸν Ἑλληνισμὸ τής Διασποράς.

ιγ) Τὴν ἀποστολὴ ἐγγράφου διαμαρτυρίας στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν γιὰ τὴν μὴ πρόσκληση τής Ἐκκλησίας μας στὸ ἐν Βιέννῃ συγκληθέν Συνέδριον τοῦ Ο.Α.Σ.Ε., πού εἶχε ὡς θέμα τὴν ἐλευθερία τής Θρησκείας καὶ στὸ ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία μας βρέθηκε κατηγορουμένη ὡς φορέας διακρίσεων σὲ βάρος θρησκευτικῶν μειονοτήτων.

ιδ) Τὴν ἀνάθεση στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου κ. Δημήτριον τής μελέτης καὶ σύνταξης Ὑπομνήματος γιὰ τὸ θέμα τοῦ ἐπιτελικοῦ σχεδιασμοῦ τής Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν διοικητικὴ καὶ πνευματικὴ ὀργάνωση Αὐτῆς.

ιε) Τὴν ἀνάθεση στοὺς Καθηγητὲς τής Θεολογικῆς

Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ.κ. Βλάσιο Φειδά και Κωνσταντίνο Σκουτέρη της μελέτης του θέματος ανέγερσως στην Αττική τεμένους για την έξυπνέτηση των θρησκευτικών αναγκών των μουσουλμάνων που διαβιούν στην περιοχή.

Δ. Η Διαρκής Ίερά Σύνοδος, τέλος, εξέτασε διάφορα άλλα ύπηρεσιακά θέματα, όπως άποσπάσεις σε Ίερες Μητροπόλεις του έξωτερικού, έγκρίσεις έκποιήσεων μοναστηριακών ακινήτων, διορισμούς μελών Ίπισκοπικών Δικαστηρίων σε διάφορες Ίερες Μητροπόλεις, άδειες άπουσίας Ίεραρχών κ.ά.

(Έκ της Άρχιγραμματείας της Ίερας Συνόδου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ της 16ης Μαΐου 1999

Έπίσημη έπίσκεψη στην Έκκλησία της Ελλάδος και στη χώρα μας θα πραγματοποιήσει ή Α.Θ.Π. ό Οίκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαΐος από τις 20 Μαΐου ως τις 5 Ιουνίου. Στόν Προκαθήμενο της Μεγάλης του Χριστού Έκκλησίας, ό όποιος θα άφιχθεί στόν Άνατολικό Άερολιμένα Αθηνών στις 10 π.μ. της Πέμπτης, 20 Μαΐου έ.έ., θα έπιφυλαχθεί ύποδοχή άρχηγού Κράτους. Με βαθυτάτη συγκίνηση ό έλληνικός Λαός, με έπικεφαλής τόν Μακαριώτατο Άρχιεπίσκοπο και τόν Πρόεδρο της Δημοκρατίας, αναμένει να δείξει την εύλάβεια και τόν σεβασμό του στόν Οίκουμενικό Πατριάρχη και να λάβει την εύλογία του.

Θά τόν ύποδεχθούν στην κλίμακα του άεροσκάφους ό Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος, ό Πρωθυπουργός κ. Κωνσταντίνος Σημίτης και ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος. Μετά την άπόδοση τιμών και την έπιθεώρηση του παρατεταγμένου άγήματος τόν Παναγιώτατο θά ύποδεχθούν έκ μέρους της Πολιτείας ό Πρόεδρος της Βουλής κ. Άπόστολος Κακλαμάνης, ό Άρχηγός της Άξιωματικής Άντιπολίτευσης και όλοι οι λοιποί άρχηγοί των πολιτικών κομμάτων, τά μέλη του Ύπουργικού Συμβουλίου, ό Πρόεδρος της Ν.Α. Αθηνών - Πειραιώς, ή Νομάρχης Αθηνών, οι Δήμαρχοι Έλληνικού και Αθηνών, ό Άρχηγός Γ.Ε.ΕΘ.Α., οι Άρχηγοί των Γενικών Έπιτελείων Στρατού, Ναυτικού, Άεροπορίας, οι Άρχηγοί ΕΛ.ΑΣ., Λιμενικού και Πυροσβεστικού Σώματος, ό Διευθυντής της Ε2 Διευθύνσεως Έκκλησιαστικών και Θρησκευτικών Ύποθέσεων του ΥΠ.Ε.Ξ. και ό Διευθυντής Έθιμοτυπίας του ίδιου Ύπουργείου.

Έκ μέρους της Έκκλησίας τόν Οίκουμενικό Πατριάρχη θά ύποδεχθούν τά μέλη της Διαρκούς Ίερας Συνόδου, ό έπιχώριος Άρχιερεύς, ό Πρόεδρος και τά μέλη της Συνδικής Έπιτροπής Διορθοδόξων και Διαχριστιανικών Σχέσεων, ό Πρόεδρος και τά μέλη της Συνδικής Έπιτροπής καταρτίσεως του Προγράμματος της έπισήμου έπισκέψεως της Α.Θ.Π., ό Γραμματεύς της Συνδικής Έπιτροπής Διορθοδόξων Σχέσεων και ό

Διευθυντής του Γραφείου Έθιμοτυπίας της Ίερας Συνόδου. Στόν Παναγιώτατο θά γίνει έπίσης παρουσίαση του πρυτάνεως του Διπλωματικού Σώματος στην Αθήνα και του Πρέσβεως της Τουρκίας στην Αθήνα.

Κατόπιν ή Α.Θ.Π. ό Οίκουμενικός Πατριάρχης θά έπιβιβασθεί σε αύτοκίνητο μαζί με τόν Πρόεδρο της Δημοκρατίας και θά αναχωρήσει για τό κατάλυμα (Ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρεταννία») από έξώστη του όποιου θά εύλογήσει τό Λαό. Στη συνέχεια θά μεταβεί πεζή και έν πομπή στόν Καθεδρικό Ναό Αθηνών, όπου στις 12 τό μεσημέρι θά τελεσθεί Δοξολογία, συνοδευόμενος από τόν Μακαριώτατο Άρχιεπίσκοπο Αθηνών, μέλη της Διαρκούς Ίερας Συνόδου, του Ίερού Κλήρου της Ίερας Άρχιεπισκοπής Αθηνών και του εύσεβους Λαού. Στόν Μητροπολιτικό Ναό θά βρίσκονται ό Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ό Πρωθυπουργός, ό Πρόεδρος της Βουλής, ό Άρχηγός της Άντιπολιτεύσεως και των άλλων κομμάτων, τό Ύπουργικό Συμβούλιο, οι Άνώτατες Δικαστικές Άρχές, ό Πρόεδρος της Άκαδημίας Αθηνών, οι Πρυτάνεις και οι Καθηγητές της Θεολογικής Σχολής Αθηνών και ό Κοσμήτωρ της Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης, οι Νομαρχιακές, Δημοτικές, Στρατιωτικές Άρχές και οι Άρχηγοί των Σωμάτων Άσφαλείας.

Κατά τη διάρκεια της έπίσκεψής του ό Πατριάρχης Βαρθολομαΐος θά εύλογήσει και θά διδάξει τόν Λαό του Θεού, αλλά και θά τιμηθεί από πολλούς φορείς. Θά λειτουργήσει, θά χοροστατήσει, θά τελέσει μνημόσυνα και τρισάγια. Θά τιμηθεί με παράσημα κ.ά. διακρίσεις από τόν Πρόεδρο της Δημοκρατίας, την Ίερά Σύνοδο της Έκκλησίας της Ελλάδος, τό Πανεπιστήμιο Αθηνών, που θά τόν ανακηρύξει έπίτιμο διδάκτορα όλων των τμημάτων του (είναι ήδη της Θεολογικής του Σχολής), τό Πάντειο Πανεπιστήμιο, που θά του άπονείμει τό χρυσό μετάλλιο του, τό Δήμο Αθηναίων (ό κ. Άβραμόπουλος θά του άπονείμει τό χρυσό μετάλλιο της πόλεως) κ.ά. Θά ύπάρξουν, έξάλλου, πολλές εύκαιρίες, ώστε Κλήρος και Λαός να έλθουν σε έπαφή με τόν Παναγιώτατο και να πάρουν την εύχή του.

Η έπίσημη έπίσκεψη του Οίκουμενικού Πατριάρχου περιλαμβάνει έκτός από την Αθήνα, —μετά την 25η Μαΐου— μετάβαση στις Μητροπόλεις Ύδρας (Μονή Αγίου Νεκταρίου), Μεγάρων, Χαλκίδος, όπου θά παραστεί στην πανήγυρη του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου, Νικοπόλεως, Ιωαννίνων (θά πάει στις 28 Μαΐου και στο γραφικό Μέτσοβο), Γρεβενών, Καστορίας, Κίτρους, Βεροίας, στην Παναγία Σουμελά στο Βέρμιο (30 Μαΐου) και στις Μητροπόλεις Θεσσαλονίκης, Νέας Κρήνης, Νεαπόλεως, Λαγκαδά, Ίερισού, Δράμας, Ζιχνών, Σεργών, Σιδηροκάστρου, Κιλκισίου και Γουμένισσης. Παντού θά τόν συνοδεύει ό Άρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος. Στην Κωνσταντινούπολη θά έπιστρέψει από τη Θεσσαλονίκη.

(Έκ της Άρχιγραμματείας της Ίερας Συνόδου)

Ραδιοφωνικός Σταθμός της Έκκλησίας της Ελλάδος

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ της 7ης Μαΐου 1999

Ο Σταθμός της Έκκλησίας της Ελλάδος 89,4 F.M. στηρίζεται στις νέες τεχνολογίες και τις προωθεί, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις εκσυγχρονισμού των Μέσων Επικοινωνίας της Έκκλησίας που έχει δώσει ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

Έχει δημιουργήσει ήδη τομέα στην ηλεκτρονική σελίδα της Έκκλησίας (www.ecclesia.gr), από τον οποίο 400.000 χρήστες του Internet από όλο τον κόσμο είχαν την δυνατότητα και παρακολούθησαν τις Ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας, με την χοροστασία του Αρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου.

Μέσω της ίδιας σελίδας μεταδόθηκε από το Ραδιόφωνο της Έκκλησίας και το Internet η πολυήμερη επίσκεψη του Μακαριωτάτου στην Συρία και τον Λίβανο, με την βοήθεια ενός προσωπικού υπολογιστή.

Το Ραδιόφωνο της Έκκλησίας της Ελλάδος προχωρεί ήδη και σε νέες εφαρμογές στο Διαδίκτυο και την μέσω αυτού μετάδοση του προγράμματός του σ' όλο τον κόσμο, τις οποίες θα παρουσιάσει στους εκπροσώπους του Τύπου και των ηλεκτρονικών Μ.Μ.Ε. ο Διευθυντής του κ. Γ. Σαριδάκης με τους συνεργάτες του την Δευτέρα 10.5.99 στις 11.30 στον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Έκκλησίας της Ελλάδος (Ιασίου 1, 4ος όροφος).

Παρακαλείσθε να παραστήτε και να ενημερωθήτε για τις εφαρμογές των νέων τεχνολογιών στον χώρο της Ραδιοφωνίας της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ της 15ης Απριλίου 1999

Στο Γραφείο Νεότητος της Ίερας Αρχιεπισκοπής Αθηνών, μαζί με τις άλλες δραστηριότητες, λειτουργεί και ο Τομέας Αθλητισμού.

Στόχος του Τομέα αυτού μεταξύ των άλλων είναι:

- α. Η παιδαγωγική αξιοποίηση του αθλητισμού.
- β. Η ενεργοποίηση όλων παιδιών και νέων θέλουν να δραστηριοποιηθούν στα πλαίσιά του, αλλά δεν έχουν τις κατάλληλες ευκαιρίες να το πράξουν, και
- γ. Η ενεργοποίηση των νέων πάνω σε θέματα ζέοντα για τη σύγχρονη πορεία του αθλητικού κινήματος σε σχέση με την εκκλησιαστική ζωή και σκέψη.

Πάνω σε αυτούς τους άξονες, ο Τομέας διοργάνωσε τρία «πρωταθλήματα» καλαθοσφαίρισης και δύο επιτραπέζιας αντισφαίρισης για νέους από 12 ετών και πάνω. Η διοργάνωση των «πρωταθλημάτων» αυτών βρίσκεται ήδη σε τελική φάση.

Μάλιστα την Κυριακή 18 Απριλίου, στις 11.30 διοργανώνεται ο τελικός αγώνας του «πρωταθλήματος» καλαθοσφαίρισης παιδιών Λυκείου (16 - 18 ετών), στο Κλειστό γήπεδο του «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ Γυμναστικού Συλλόγου». Τα κύπελλα και τα μετάλλια στους νικητές θα επιδώσει ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, το ενδιαφέρον του οποίου για τη νεολαία είναι σε όλους γνωστό.

Διά της παρούσης θα επιθυμούσαμε να σας ενημερώσουμε για τις πρωτοβουλίες μας αυτές και να σας προσκαλέσουμε να παρευρεθείτε στην εκδήλωση του τελικού αγώνα μπάσκετ.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ της 30ης Απριλίου 1999

Με την ευκαιρία του έορτασμού της εργατικής Πρωτομαγιάς, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος απευθύνει το ακόλουθο Μήνυμα προς τους εργαζόμενους και τις οικογένειές τους:

Άγαπητά μου παιδιά,

Πέρασε περισσότερο από ένας αιώνας από την ιστορική εξέγερση των εργατών στο Σικάγο, από τη διεκδίκηση και καθιέρωση του 8ώρου εργασίας, του δικαιώματος στην εργασία όλων των ανθρώπων, την υγειονομική περίθαλψη, την κατοχύρωση των κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, ανδρών και γυναικών.

Σήμερα, βλέποντας την αγωνία των ανθρώπων σε όλα σχεδόν τα κράτη του πλανήτη μας, που προσπαθούν να διατηρήσουν την εργασία τους αλώβητη από τις σαρωτικές αλλαγές που δημιουργεί ή λεγόμενη «παγκοσμιοποίηση της οικονομίας», τη δραματική υποχώρηση του κοινωνικού προσώπου του κράτους, την ιδεολογική θεμελίωση της κοινωνίας των 2/3, τη συνεχιζόμενη ανισότητα μέσα στις σύγχρονες κοινωνίες, την περιθωριοποίηση γενικότερα της ανθρωπίνης ύπαρξης και της ανάγκης για αξιοπρέπεια, νομίζω ότι πρέπει να δούμε ξανά τα θεμέλια της σκέψης πάνω στα οποία οικοδομούνται οι κοινωνίες του 21ου αιώνα.

Η εργασία, είναι φανερό από τη μελέτη της ανθρωπίνης ιστορίας, συνδέθηκε (και συνδέεται) άμεσα με το όραμα που έχουμε για την κοινωνία. Το γεγονός αυτό πρέπει να μάς ευαισθητοποιεί ιδιαίτερα, καθώς ένα κοντόφθαλμο όραμα εγκλωβίζει τον άνθρωπο στα όρια ενός κόσμου που η φθορά και ο θάνατος είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του. Ουσιαστικά οι αναζητήσεις του σημερινού ανθρώπου μοιάζουν να μην έχουν προοπτική, αφού πειθαρχούν σε λογικές που θέτουν την ανάπτυξη μόνο στο επίπεδο των αριθμών, αδιαφορώντας για τις συνέπειες των επιλογών αυτών, που εδράζουν το κέρδος ακόμη και πάνω στις ζωές των ανθρώπων. Υποταγή εργοδοτών και εργαζομένων σε αυτή την

προοπτική δὲν μπορεῖ νὰ στηρίξει καμία ἐλπίδα ἀναβάθμισης τῆς ποιότητος τῆς ζωῆς μας.

Θεωρῶ πὼς δὲν εἶναι τυχαία ἡ συνεχὴς ἀναφορὰ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς στὴν ἔννοια τῆς εὐημερίας. Αὐτὴ ἡ εὐημερία δὲν ἔχει ὅμως καμία σχέση μὲ τὴν εἰρήνη, τὴν ἰσονομία, τὴν ἀλληλεγγύη τῶν λαῶν, τὸ σεβασμὸ τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς καὶ τὴν προστασία της. Ἀντίθετα καταννοεῖται ἡ εὐημερία αὐτὴ μόνον ὡς τεχνικὸς οἰκονομικὸς ὅρος, πού δὲν ἀφορᾷ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ λίγους. Γι' αὐτὸ ἐπικρατεῖ ὁ φόβος. Ὁ φόβος τῆς ἀπώλειας τῆς κυριαρχίας πάνω στοὺς ἀδυνάτους, τῆς εὐημερίας τῶν ὀλίγων, ἐνὸς ὄνειρου πού μοιάζει ἐκπληκτικὰ μὲ τὸ ὄνειρο τοῦ ἄφρονος πλουσίου.

Μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν πραγματικότητα ἡ Ἐκκλησία δὲν μένει ἀδιάφορη. Στέκεται δίπλα στὸν ἄνθρωπο, ἀγωνιζόμενη νὰ ἀλλάξει αὐτὸ τὸ ὀμχλῶδες πρότυπο ζωῆς τῶν ὀλίγων, ἔχοντας ὡς πρότυπο τὸν Ἀναστημένο Χριστὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης.

Ἡ Ἐκκλησία θεμελιώνει τὴν ἐλπίδα της στὴν ἀντίληψη πὼς ὁ «ἄλλος» δὲν εἶναι ξένος, πού πρέπει νὰ ἔχουμε στὸ περιθώριο, ἀλλὰ ἀδελφός, εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖο θυσιάστηκε ὁ Χριστός. Ἡ Ἐκκλησία ὁραματίζεται ἕναν κόσμον πού δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὴν ὕλη καὶ τὸ κέρδος, ἀλλὰ διακονεῖ τὸν συνάνθρωπο ὡς ἀδελφό. Εἰκόνα αὐτῆς τῆς ἰδανικῆς κοινωνίας ζοῦμε στὴν ἐνορία, τὴν ὥρα τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ἐκεῖ, ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος, πού εἶναι ἀγνοὶ καρποὶ τῆς ἀνθρώπινης ἐργασίας, προσφέρονται στὸν Θεὸ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα. Αὐτὸς ὁ καρπὸς τοῦ ἀνθρώπινου μόχθου ἀγιάζεται καὶ μεταβάλλεται σὲ Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ, πού τρέχει στὶς φλέβες τῶν ἀνθρώπων. Τότε, ἔχοντας κοινωνήσει, γινόμαστε πραγματικοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀληθινοὶ σύντροφοι.

Ἔτσι ἡ ἐργασία δὲν εἶναι μιὰ ξερὴ οἰκονομικὴ συναλλαγὴ, ἀλλὰ διαπροσωπικὴ σχέση πού συνδέει τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὴν κτίση καὶ τὸν μαθαίνει νὰ συνεργάζεται μὲ τὸν συνάνθρωπό του. Αὐτὴ εἶναι ἡ καθοριστικὴ μας ἀπάντηση στὴ σύγχρονη λαίλαπα τῆς μετατροπῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπλῶς σὲ οἰκονομικὸ δέκτη καὶ τῆς ζωῆς σὲ κόστος καὶ συναλλαγὴ.

Ἡ ἀξία τῆς θυσίας τῶσων ἀνθρώπων, πού μνημονεύουμε σήμερα, βρῖσκεται ἀκριβῶς στὸ σημεῖο ὅτι ἀντιτάθηκαν σὲ αὐτὴ τὴν ἰσοπέδωση καὶ ἀρνήθηκαν τὴν ἀπορρόφηση τῆς ὑπαρξῆς τους. Ὁ ἰδρώτας καὶ τὸ αἷμα τους χύθηκαν ἐπειδὴ θέλησαν ἕναν κόσμον πού δὲν χάνεται τὸ ἀνθρώπινο χαμόγελο καὶ ἡ ξεγνοιασιά τῶν παιδιῶν καὶ πού οἱ ἀντιπαραθέσεις δὲν λύνονται μὲ πόλεμο οὔτε μὲ τὴν ἐπιβολὴ τῶν ἰσχυρῶν ἐπάνω στοὺς ἀδυνάτους.

Τὰ αἰτήματα γιὰ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη καὶ ἰσότητα παραμένουν διαχρονικὰ καὶ ἐπικάια, γεγονὸς πού

φανερῶνει τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος στὶς ἡμέρες μας. Ἡ Ἐκκλησία δὲν συμπαραστέκεται ἀπλῶς στὶς ἀναζητήσεις καὶ τοὺς ἀγῶνες ἀλλὰ προσφέρει ὡς μέθοδο διεξόδου τὴν ὀλοκληρωμένη πρόταση ζωῆς της.

Τὰ κατὰ καιροὺς κοινωνικοπολιτικὰ συστήματα, παρὰ τίς φιλότιμες προσπάθειές τους, δὲν φαίνεται νὰ ἔδωσαν λύσεις σὲ ὅλα τὰ αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων. Ἡ Ἐκκλησία, μὲ τὸ μοντέλο ζωῆς πού προβάλλει, θεωρεῖ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὰ προβλήματά του στὸν συγκεκριμένο κοινωνικὸ του χῶρο, ἐκεῖ πού ζεῖ, ἐργάζεται καὶ δημιουργεῖ.

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα τῆς ἐργατικῆς Πρωτομαγιάς δὲν ἀποτελεῖ ἀπλῶς μιὰ ἐπέτειο γεγονότων τοῦ μακρινοῦ χρονικοῦ ὁρίζοντα. Ἀποτελεῖ εὐκαιρία ἀναβαπτισμοῦ στὴν ἀξία τῆς ἐργασίας, ὅπως αὐτὴ παραδόθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεό. Ἀποτελεῖ εὐκαιρία διατράνωσης τῆς ἔντονης ἀμφισβήτησης καὶ τῆς διαμαρτυρίας μας γιὰ τίς μεθόδους πού οἱ κρατικοὶ τῆς γῆς προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλουν τὴν καταγγελεῖσα ἤδη «νέα τάξη πραγμάτων» μὲ «ἀνθρωπιστικὰ» μέσα πλανηταρχικοῦ παραλογισμοῦ.

Σᾶς καλῶ σήμερα νὰ μὴ στηρίξουμε τοὺς ἀγῶνες μας γιὰ μιὰ κοινωνία ἀγάπης, εἰρήνης, ἀλληλεγγύης, ἰσονομίας καὶ ἐνότητας πάνω σὲ θεμέλια πού τὰ φθείρει ὁ χρόνος, ἀλλὰ πάνω σὲ αἰῶνια, πού ἔθεσε ἡ Στανρικὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ. Νὰ μὴ μιλάμε μόνο γιὰ ἀντίσταση, ἀλλὰ καὶ γιὰ ρῆξη μὲ ὅλες ἐκεῖνες τίς δυνάμεις πού ἐμποδίζουν τὴ μεταμόρφωση τοῦ κόσμου. Νὰ μὴν περιοριζόμαστε στὴ διεκδίκηση αἰτημάτων, πού εἶναι δικαίωμα ζωῆς δοσμένο σὲ κάθε ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεό, ἀλλὰ νὰ προχωρήσουμε μακρύτερα στὴν προσωπικὴ συνανάστασή μας μὲ τὸν Ἀναστημένο Χριστό.

Ζήτω σὲ ἐκείνους πού ἀντιστέκονται! Ζήτω σὲ ἐκείνους πού ἀκόμα ἀγωνίζονται! Ζήτω σὲ ἐκείνους πού ἐπιμένουν νὰ ἔχουν ὄραμα!

Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογεῖ τοὺς ἐργαζομένους τῆς πατρίδας μας καὶ τίς οἰκογένειές τους.

Μετ' εὐχῶν καὶ ἀγάπης

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 7ης Μαΐου 1999

Τὴν προσεχὴ Κυριακὴ 9 Μαΐου, ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου, προστάτου τῶν Ὁδηγῶν καὶ τῶν Αὐτοκινητιστῶν, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος, θὰ προστεῖ τῆς Θ. Λειτουργίας εἰς τὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν. Στὴ Θ. Λειτουργία θὰ παρίστανται μέλη τοῦ Κλάδου Αὐτοκινητιστῶν, μέλη τοῦ Κλάδου Νοσηλευτριῶν, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς Παγκόσμιας Ἡμέρας Νοσηλευτρίας πού ἑορτάζεται στὶς 12 Μαΐου, καθὼς ἐπίσης καὶ στελέχη

του Νεανικού Έργου των Έρωτων Μητροπόλεων της Έκκλησίας της Ελλάδος.

(Έκ του Γραφείου Τύπου)

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ της 10ης Μαΐου 1999

Με την ευκαιρία της μνήμης των Αγίων Θεσσαλονικέων Ιεραποστόλων Κυρίλλου και Μεθοδίου, την 11ην Μαΐου, ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος προέβη στην ακόλουθη δήλωση:

«Οί Έλληνες Άγιοι, Ιεραπόστολοι και Φωτισταί των Σλάβων Κύριλλος και Μεθόδιος, των οποίων τη μνήμη τιμά σήμερα όλη ή Χριστιανοσύνη, υπενθυμίζουν τη στάση όλων όσοι ασπάζονται τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό έναντι των προβλημάτων της ζωής που καθημερινά αντιμετωπίζουν.

Είναι οί Άγιοι που μετέδωσαν τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό και καθιέρωσαν την Ευρωπαϊκή συνείδηση, ανεξάρτητα από γεωγραφικά όρια (Ανατολή - Δύση, Βορράς - Νότος), από φυλές ή γλώσσες. Η μετάδοση του Ευρωπαϊκού πολιτισμού στους Σλάβους, διά της καθιερώσεως της έκτοτε καλουμένης «Κυριλικής» γραφής και διά της μεταλαμπαδεύσεως της Αρχαίας Έλληνικής και της Χριστιανικής γραμματείας τους, βοήθησαν στην ανάπτυξη του πολιτισμού τους.

Με τους Άγιους Κύριλλο και Μεθόδιο προβλήθηκε ή ένότητα της Ευρώπης. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο Κύριλλος έκομήθη το 869 στη Ρώμη, πρωτεύουσα της Λατινικής παραδόσεως, μέσα όμως στην Έλληνική της Παροικία και περιστοιχιζόμενος από Σλάβους μαθητές του. Δεν είναι τυχαίο ότι ή νεκρώσιμος ακολουθία έψάλη στα Έλληνικά, Λατινικά και Σλαβικά.

Αυτή είναι ή Ευρώπη του Κυρίλλου και του Μεθοδίου και όχι του Άμερικανού καθηγητού Χάντιγκτον. Και είναι απαράδεκτο με τους βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία να δηλητηριάζεται ή ειρηνική συνύπαρξη των Ευρωπαϊκών λαών.

Οί Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος, αλλά κυρίως ο Σωτήρας μας Ίησους Χριστός, του οποίου σε λίγους μήνες θα εορτάσωμε τὰ δύο χιλιάδες χρόνια από τη γέννησή του, μάς καλούν να συναισθανθούμε τις ευθύνες μας όλοι οί Χριστιανοί και να έντεινουμε τις προσευχές και τις προσπάθειές μας υπέρ της ειρήνης στη Γιουγκοσλαβία.

Έτσι μόνο θα εορτάσωμε πραγματικά και όχι υποκριτικά τους Άγιους Κύριλλο και Μεθόδιο και το έτος 2000 μετά Χριστόν».

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ της 10ης Μαΐου 1999

Με την ευκαιρία του έορτασμού της παγκόσμιας ημέρας της μητέρας ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος

Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, παρέστη σέ εκδήλωση που όργάνωσαν το «Κέντρο στήριξης της Οικογένειας» της Αρχιεπισκοπής Αθηνών και το Κολλέγιο Αθηνών στο άμφιθέατρό του.

Κατά την όμιλία του ο Μακαριώτατος, κάλεσε όλους να νιώθουν πάντοτε ευγνωμοσύνη προς τη μητέρα, το «υπέρ πᾶν πρόσωπο», που μάς έφερε στον κόσμο και στην όποια όφειλουμε την άγωγή μας, την ανθρωπιά μας και γενικά αυτό που είμαστε.

Δέν πρέπει ποτέ να ξεχάσουμε, τόνισε, ότι «ή μητέρα μάς πήρε πρώτη στην άγκαλιά της και στην άγκαλιά αυτή κρυβόμασταν, όταν αισθανόμασταν μικροί κάποιιο πρόβλημα ή είχαμε την ανάγκη στοργής και θαλπωρής».

Συνεχίζοντας ο Προκαθήμενος της Έλλαδικής Έκκλησίας, ανέφερε ότι με τη μητέρα είναι συνδεδεμένες τρεις παράμετροι:

⇒ Η Οικογένεια.

⇒ Η γονιμότητα.

⇒ Τα παιδιά.

Χωρίς μητέρα δέν υπάρχει οικογένεια και τότε προκαλούνται πολλά ψυχοπαθολογικά προβλήματα στα παιδιά.

Ός προς τη γονιμότητα, ο Μακαριώτατος, επέκρινε τὰ νέα εκείνα ζευγάρια που άποφεύγουν να τεκνοποιήσουν. Τα παιδιά όμορφαίνουν τη ζωή και συγκροτούν τον ιερό θεσμό της οικογενείας. Είναι άφροσύνη στην περίπτωση που δέν τεκνοποιούν οί γονείς, έπειδή, όπως άνατιολόγητα ύποστηρίζουν, τὰ παιδιά έχουν κάποιο κόστος ή στερούν χρόνο από την διασκέδαση και την έλευθερία τους.

Άλλά, διερωτήθηκε ο Προκαθήμενος, «υπάρχει άραγε μεγαλύτερο γλέντι και πανηγύρι σ' αυτή τη ζωή από ένα σπίτι όπου τιπιρίζουν οί φωνές των παιδιών και όπου ή εύτυχία είναι πραγματική και αισθητή; Τα παιδιά είναι δώρα Θεού και κανένας δέν έχει το δικαίωμα αυτό το δώρο να το άποποιείται ή και να το άποδοκιμάζει.

Θά έλθη στιγμή, που θά θέλουν να κάνουν παιδιά σύζυγοι, που σήμερα τὰ άρνούνται, αλλά δέν θά μπορούν».

Στη συνέχεια τόνισε ότι «τὰ Συντάγματα και οί Νόμοι δέν μπορούν να προστατεύσουν τὰ έμβρυα της μητέρας και τὰ παιδιά από την αυθαιρεσία και την άδικία των μεγαλυτέρων και ισχυροτέρων αν δέν υπάρχει υπόβαθρο ήθικης ύποστάσεως στους ανθρώπου, του φόβου του Θεού και της κοινής ντροπής.

Αυτό συμβαίνει και αυτό τον καιρό στη Γιουγκοσλαβία, που κανένα Σύνταγμα δέν προστατεύει από τους βομβαρδισμούς μητέρες και άθωα παιδιά».

Τέλος ο Μακαριώτατος έθιξε το δημογραφικό πρόβλημα, που δέν όφείλεται, όπως είπε, σε οικονομικούς

λόγους. Είναι παραλογισμός νά ἔχουμε τετρακόσιες χιλιάδες (400.000) ἐκτρώσεις κάθε χρόνο σ' αὐτή τήν Πατρίδα, γιά τήν ὁποία κάθε μιὰ ζωὴ εἶναι πολύτιμη γιά τήν διάρκεια καί τήν ὑπαρξή της».

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 13ης Μαΐου 1999

Ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν τήν προσεχὴ Κυριακὴ 16 Μαΐου θὰ τελέσει Ἀγρυπνία εἰς τὸν Καθεδρικό Ναό τῶν Ἀθηνῶν (ὁδὸς Μητροπόλεως) ὑπὲρ τῆς εἰρήνης στὴ Πουγκοσλαβία. Ἡ Ἀγρυπνία θὰ ἀρχίσαι στις 21:00 καὶ προβλέπεται νά τελειώσει στὴ 1:00. Θὰ προστεῖ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 13ης Μαΐου 1999

Οἱ μαθητές - καλαθοσφαιριστὲς τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Μαντουλίδη τὰ ὁποία βρίσκονται στὴ Θεσσαλονίκη, ἐπισκέφθηκαν σήμερα τὸ πρωῒ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο καὶ τοῦ ἀφίερωσαν τὸ βαρύντιο κύπελλο τὸ ὁποῖο κατέκτησαν καταλαμβάνοντας τὴν πρώτη θέση στὸ Παγκόσμιο Σχολικὸ Πρωτάθλημα Καλαθοσφαίρισης, τὸ ὁποῖο διεξήχθη στὸ Ἰσραήλ.

Ὁ Μακαριώτατος συνεχάρη τοὺς μαθητές - ἀθλητές γιά τὸ ὀρθόδοξο ἥθος τους καὶ γιά τὴν ἐπιτυχία ποὺ εἶχαν, «προϊὸν μόχθου καὶ ταλέντου» καθὼς τοὺς εἶπε. Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι ἡ ὁμάδα μπάσκει τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Μαντουλίδη πρὶν νά ἀναχωρήσει γιά τὸ Παγκόσμιο Πρωτάθλημα στὸ Ἰσραήλ ἐπεσκέφθη τὸν Μακαριώτατο καὶ ζήτησε τὴν εὐλογία του.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ τῆς 14ης Μαΐου 1999

Τὴ Δευτέρα 17.5.1999 ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος θὰ δεχτεῖ τὸν Ἐπίτροπο τῆς Ἑλλάδος κ. Χρήστο Παπουτσή στίς 13:00 στὸ Μέγαρο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (Ἀγ. Φιλοθέης 21). Θέμα τῆς συναντήσεως θὰ εἶναι συζήτηση καὶ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐξελίξεων.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου

Τὴν Κυριακὴ 25 Ἀπριλίου 1999 μὲ μεγάλη ἐπισημότητα καὶ λαμπρότητα τιμήθηκε ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν «Ο ΟΣΙΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ Ο ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΣ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου σὲ συνεργασία μὲ τὴν ΧΙ^η Μεραρχία Πεζικοῦ Καβάλας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Σπυρίδων διὰ τὴν πλούσια καὶ καρ-

ποφόρα εἰκοσιπενταετὴ Ἀρχιερατικὴ διακονία του.

Τὸ πρωῒ στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κάτω Νευροκοπίου ἐτελέσθη πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ τιμωμένου Ποιμενάρχου κ. Σπυρίδωνος, συλλειτουργούντων τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου, Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μαξίμου καὶ Ἐλασσώνος κ. Βασιλείου.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγο ὁ Σεβασμιώτατος Ἐλασσώνος κ. Βασίλειος ὁ ὁποῖος ἀφοῦ συνεχάρη τὸν Σεβασμιώτατο κ. Σπυρίδωνα γιά τὴν πολυσχιδὴ ἐκκλησιαστικὴ δράση καὶ τοῦ εὐχήθηκε καλὴ συνέχεια στὸ ἔργο του, ἀνέγνωσε τὸ συγχαρητήριο γράμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου. Στὴν συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος ἀφοῦ ὑπογράμμισε τὴν πρωτοβουλία τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου τῶν Κληρικῶν «Ο ΟΣΙΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ Ο ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΣ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου καὶ τῆς ΧΙ^{ης} Μεραρχίας Πεζικοῦ Καβάλας νά τιμήσουν τὸν Ποιμενάρχη τους διὰ τὴν πνευματικὴ, ποιμαντικὴ καὶ ἐθνικὴ του δράση, τοῦ εὐχήθηκε ὑγεία καὶ δύναμη στὴ συνέχεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ του ἔργου, ἀνέγνωσε τὸ συγχαρητήριο γράμμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀκολούθως ἔλαβε τὸν λόγο ὁ Σεβασμιώτατος Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκόπιος, ὁ ὁποῖος τόνισε τὸ κοινωνικὸ καὶ ἐθνικὸ ἔργο, ποὺ ἀνέπτυξε ὁ τιμώμενος ἱεράρχης στὴν εἰκοσιπεντάχρονη ἀρχιερατεία του καὶ τοῦ εὐχήθηκε ὑγεία καὶ δύναμη γιά τὴν ἀπρόσκοπτη προσφορά του στὴν Ἐκκλησία.

Στὴν ἀντιφώνησή του ἐκδήλα συγκινημένος ὁ Σεβασμιώτατος κ. Σπυρίδων ἀφοῦ εὐχαρίστησε τοὺς παρισταμένους ἱεράρχες διὰ τὴν ἀγάπη τους, ζήτησε τὴν βοήθεια καὶ συμπαράσταση τοῦ πεφλημένου κλήρου, τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ καὶ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν διὰ τὴν συνέχιση τοῦ Ποιμαντικοῦ ἔργου.

Τέλος τελέσθηκε Ἀρχιερατικὸ μνημόσυνο ὑπὲρ μακαρίας μνήμης τῶν ὑπὲρ Πίστεως ἀγωνισαμένων Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κατὰ τὴν περίοδο κατοχῆς 1941- 44. Τὸν ἐπιμνημόσυνο λόγο ἐκφώνησε ὁ θεολόγος καθηγητὴς κ. Τσιανικλίδης Δημήτριος.

Οἱ ἐκδηλώσεις γιά τὴν εἰκοσιπενταετὴ ἀρχιερατεία κορυφώθηκαν στὴν αἴθουσα τοῦ Ἐπαρχείου Κάτω Νευροκοπίου. Τὴν ἐκδήλωση ἀνοίξε ὁ καλλίφωνος βυζαντινὸς χορὸς τῆς Ἱ.Μ. Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ καθηγητοῦ κ. Θεοδωρίδης Ἀλεξάνδρου. Ἀκολούθησαν οἱ χαιρετισμοὶ τῶν πολιτικῶν ἐκπροσώπων, τοῦ Ἀντινομάρχου Δράμας κ. Σταύρου Δαϊλάκη, τοῦ Καρυνίδη Νικολάου, Νομαρχιακοῦ Συμβούλου ἐκπροσώπου τοῦ Νομάρχου Σερρών, τοῦ

Ἐπάρχου Κάτω Νευροκοπίου κ. Σιδηρόπουλου Δημητρίου, τοῦ Γαλόπουλου Συμεὼν Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσώπου τοῦ Δημάρχου Κάτω Νευροκοπίου, τοῦ Δημάρχου Νέας Ζίχνης κ. Χατζησπύργου Ἰωάννου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ὁ Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόδημος Σαρίγκολης καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἡ Καθηγουμένη Ἀνυσία Ἐμμανουηλίδου τῆς Ἱ. Μ. Ἀναλήψεως Σωτήρος Πρώτης. Στὴν συνέχεια μίλησαν γὰρ τὴν προσωπικότητα τοῦ τιμώμενου ἱεράρχου ὁ Στρατηγὸς τῆς Χίης Μεραρχίας Πεζικοῦ Καβάλας κ. Νικολουδάκης Μιχαὴλ καὶ ὁ Θεολόγος καθηγητὴς κ. Τσιανικλίδης Δημήτριος ὁ ὁποῖος παρουσίασε τὴν ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ προσφορὰ τῆς εἰκοσιπενταετοῦς ἐπισκοπικῆς ζωῆς τοῦ Ποιμενάρχου κ. Σπυρίδωνα μέσα ἀπὸ τὸ συγγραφικὸ του ἔργο.

Ἐπίσης ἡ χορωδία τῆς Εὐξείνου Λέσχης Σεργῶν γέμισε μὲ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια τοὺς προσκεκλημένους μὲ τὰ δημοτικὰ τραγούδια τῶν ἀλησμόνητων πατρίδων.

Ἀκολούθησε ἡ ἀπονομὴ ἐγκολπίων στὸν Σεβασμιώτατο κ. Σπυρίδωνα ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Μητροπόλεως ἐκφράζοντας τὴν ἀγάπη τους καὶ τὸν σεβασμὸ τους καὶ ἡ ἀπονομὴ τιμητικῆς πλακέτας ἀπὸ τὸν Διοικητὴ τῆς Χίης Μεραρχίας Πεζικοῦ Στρατηγὸ κ. Νικολουδάκη Μιχαὴλ σὲ ἔνδειξη σεβασμοῦ καὶ τιμῆς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Τιμητικὲς διακρίσεις ἐδόθησαν στὸν κ. Τσιανικλίδη Δημήτριο καὶ Θεοδωρίδῃ Ἀλέξανδρο διὰ τὴν συμμετοχή τους στὴν μνήμη ἐθνομαρτύρων Κληρικῶν 1941 - 44.

Στὸ τέλος ὁ Σεβασμιώτατος κ. Σπυρίδων φανερὰ συγκινημένος εὐχαρίστησε τοὺς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς παράγοντες, τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβὴ λαὸ γιὰ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸ πρόσωπό του μὲ τὴ συμμετοχή τους στὴν ἐορταστικὴ τιμητικὴ ἐπέτειο.

Ἡ ἐπιτυχὴς ἐκδήλωση τῆς Εἰκοσιπενταετοῦς Ἀρχιερατικῆς διακονίας ἔκλεισε μὲ τὸν Πολυχρονισμό τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Σπυρίδωνα.

Τὴν παρουσίαση τοῦ προγράμματος τῆς ἐκδήλωσης εἶχε ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Βαμβακίδης Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Κληρικῶν «Ο ΟΣΙΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΜΥΡΟΒΛΥΤΗΣ» τῆς Ἱ.Μ. Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκδηλώσεων ἀκολούθησε γεῦμα ποὺ παρέθεσε ὁ τιμώμενος Ἱεράρχης κ. Σπυρίδων στοὺς ὑψηλοὺς προσκεκλημένους στὸ ἐξοχικὸ κέντρο «Μαράς».

Στὴν εὐχή τῆς πρόποσης τοῦ Ἐπάρχου κ. Σιδηρόπουλου ἀπάντησε ὁ Σεβασμιώτατος κ. Σπυρίδων μὲ τὸν μεστό θεολογικὸ του λόγο καὶ εὐχήθηκε σ' ὅλους κάθε εὐλογία καὶ χαρὰ ἀπὸ τὸν Ἀναστάντα Κύριο.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορίνθου

Ἀριθμ. Πρωτ. 827

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 3 - 5 - 1999

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς
τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἐφημερίους,
τὰς Ἱερὰς Μονὰς καὶ Ἱουχαστήρια,
τοὺς Ἐκκλησιαστικούς Ἐπιτρόπους,
τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα,
τοὺς ἀληθῶς πιστοὺς Χριστιανοὺς
τῆς εὐλογημένης Κορινθίας.

Πολυαγαπητοί μου,

Ἡ Εὐλογία, ἡ Χάρις καὶ ἡ Εἰρήνη τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ εἶναι πάντοτε ἐπωφελέστατες καὶ πλούσιες μαζί μὲ ὅλους σας.

Μὲ πολλὴν τὴν χαρὰν, μὲ τὴν πρέπουσα ἱκανοποίησιν, μὲ πλήρη ἐκτίμηση, καὶ μὲ τὴν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὑπερηφάνεια γιὰ σᾶς, καθὼς καὶ μαζί μὲ τίς ὁλόθερμες Ἀρχιερατικὲς Εὐχὲς μου, ἐκφράζω τίς ἀπροσμέτρητες εὐχαριστίες μου, διὰ τὴν ἄμεση καὶ πλουσία ἀνταπόκριση, στὴν ὑπ' ἀριθμ. 1815/743/29.3.99 Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ στὴν ὑπ' ἀριθμ. 682/30.3.99 διαβιβαστικὴν ἰδική μου, διὰ τὴν διεξαγωγὴν Ἐράνων πρὸς Συλλογὴν Τροφίμων, Ρούχων, Φαρμάκων κ.λπ. καὶ περιφορὰν δίσκου ποὺ περιεφέρθημεν τὴν Κυριακὴν 9.4.99 διὰ τοὺς παντοειδῶς χεμαζομένους ἀδελφούς μας, Ὁρθοδόξους Σέρβους Χριστιανούς, τοὺς ἀνηλεῶς καὶ φρικτῶς βομβαρδιζομένους ἀπὸ τοὺς σκυλοχριστιανούς τῆς Δύσεως καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐκφράζω τίς βαθύτατες εὐχαριστίες προσωπικῶς, καθὼς καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς ὅλους σας, ποὺ ἐδείξατε εἰς τὴν προτροπὴν μου περίσσευμα τῆς Χριστιανικῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, καὶ ἀποδώσατε μαζί μὲ τὸ ἄνοιγμα τῆς ψυχῆς σας καὶ τὰ πλούσια ὕλικά ἀγαθὰ τῶν πολυειδῶν εἰσφορῶν σας, διὰ τῶν ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ τὰ ὁποῖα ΣΥΜΠΟΣΟΥΝΤΑΙ σὲ περίπου ΕΚΑΤΟΝ ΤΟΝΟΥΣ ὕλικῶν ἐφοδίων καὶ περίπου δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν κατατεθεισῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιασικῶν Συμβουλίων εἰς τὸν Λογαριασμόν ὑπ' ἀριθμὸν 139/296029 - 05.

Τὰ εἶδη ἐφορτώθησαν σὲ εἰδικὰ ὀχήματα καὶ μαζί μὲ τὰ ὡσαύτως συλλεγέντα ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Κορινθίας καὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν αἰρετὸν Νομάρχην μας, μὲ συνοδούς ἰδικούς του, καὶ Κληρικούς Ἀντιπροσώπους μου, καὶ μὲ ἐκπροσώπους Τύπου καὶ μαζικῶν μέσων ἐνημερώσεως συνοδευτήκανε σὲ ΚΟΜΒΟΨ καὶ ΠΑΡΑΔΟΘΗΚΑΝΕ αὐτοπροσώπως εἰς τὸν Ἐπίσκοπον Βράνιε, κ. Παχώμιο Ἐκπρόσωπο τοῦ Ἑλληνομαθοῦς καὶ Φιλέλληνο Πατριάρχου Σερβίας Παύλου, προσωπικὸν καὶ σεβαστὸν φίλον μου,

από τὰ φοιτητικά του χρόνια στην Αθήνα.

Επί τῇ εὐκαιρίᾳ ὑπενθυμίζω ὅτι ΕΙΔΗ καὶ ΕΦΟΔΙΑ διὰ τὴν Σερβίαν γίνονται ἀκόμη δεκτὰ καὶ μποροῦν νὰ παραδίδονται στὶς Ἑνορίες, καὶ νὰ συγκεντρώνονται στὴν Μεταμόρφωση Κιάτου, γιὰ νὰ ὀδεύσουν καὶ αὐτὰ μὲ προορισμὸν τοὺς τὴν χεμαζομένη Ὁρθόδοξη Σερβία.

Ὑψώνω τὰ χέρια μου πρὸς τὸν Οὐράνιο Πατέρα καὶ εὐχομαι ΔΙΑΠΥΡΩΣ ὁ Παντοδύναμος, Πολυεύσπλαχνος, καὶ Πανοικτίρμων Κύριος νὰ εἶναι καὶ ΕΚΕΙΝΟΣ πρὸς ὅλους Σας, πρὸς ὅλους Μας, εὐνοϊκὸς καὶ ἐλεήμων καὶ εὐεργετικὸς καὶ νὰ εὐδοκῇ, γρήγορα νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ ΔΙΚΑΙΟ καὶ ἡ ΕΙΡΗΝΗ στὴν ὅλη ταλαιπωρημένη περιοχὴ μας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Κορίνθου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Κοινοποιήσις:

Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἱερὰ Μητρόπολις Ν. Σμύρνης

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Νέας Σμύρνης ἐκφράζουσα ἐμπράκτως τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην καὶ συμπαράστασιν Τῆς πρὸς τοὺς δοκιμαζομένους ὑπὸ τοῦ πολέμου ἀδελφούς Σέρβους ἀπέστειλε τὴν 4ην Μαΐου πεντήκοντα πέντε (ἀριθμ. 55) τόνους βοήθειαν, περιλαμβάνουσας τρόφιμα (γάλα, ὄσπρια, ζυμαρικά, ζάχαρι, ἄλεϋρι, κ.λπ.) καταλλήλως συσκευασμένα.

Κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ. Ἀγαθαγγέλου τὰ ἀποσταλέντα ἐφόδια συνώδευσε ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος κ. Ἀθανάσιος Χατζῆς, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος Ἄνω Γλυφάδας, ὁ ὁποῖος καὶ τὰ παρέδωκεν εἰς τὸν ἐλληνομαθῆ Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Βράνιε κ. Παχώμιον, πρὸς διανομὴν αὐτῶν εἰς τοὺς δοκιμαζομένους ἀδελφούς μας Σέρβους.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Νέας Σμύρνης ἐκφράζει καὶ πάλιν τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς Αὐτῆς, οἱ ὅποιοι, ὅπως πάντοτε ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὸ προσκλητήριον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἔσπευσαν μετὰ μεγάλης προθυμίας καὶ χαρᾶς νὰ προσφέρουν, ἐκτὸς τῆς χρηματικῆς βοήθειας, κατατεθείσης ἀμέσως εἰς τὸν σχετικὸν λογαριασμὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ τὰ ἀποσταλέντα ἤδη τρόφιμα.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς Νέας Σμύρνης)

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Συνεχίζοντας ἀθόρυβα τὶς κοινωνικὲς παρεμβάσεις, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας καὶ προσωπικῶς ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης τῆς κ. Ἀλέξιος, στὰ πλαίσια τῆς Ἑορτῆς

τοῦ Πάσχα πραγματοποίησε καὶ πάλι ἓνα ὁδοιπορικὸ ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας. Συγκεκριμένα:

– Τὴν Δευτέρα 22 Μαρτίου 1999 συνήλθε ἡ τακτικὴ Ἱερατικὴ Σύναξις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Μητροπόλεως Νικαίας. Ὁμιλῶν ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τὴν ὥς ἄνω σύναξιν ἐτόνισε τὴν ἀξίαν τῆς εὐλογημένης ἐνότητος τῶν κληρικῶν μεταξὺ τοὺς καὶ μάλιστα μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου, καθὼς καὶ τὴν ἀπαιτούμενη προσοχὴ κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

– Τὴν Πέμπτη, 25 Μαρτίου, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς Ἑθνικῆς Ἐπετείου πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη μεγάλη Ἑορτή, τὴν ὁποία ἐπιμελήθησαν νέοι καὶ νέες τῶν ἐνοριῶν τῆς Μητροπόλεως Νικαίας. Ἀναφερθεῖς ὁ Σεβασμιώτατος εἰς τὸ δράμα τοῦ Σερβικοῦ ἀδελφοῦ λαοῦ καταχειροκροτήθηκε ἀπὸ Κλῆρο καὶ λαὸ ἐκφράζοντας μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο τὴ συμπαράστασίν του στὸ πολυπαθὸ Σερβικὸ ἔθνος.

– Τὴν 28η Μαρτίου μὲ τὴν εὐκαιρίαν συμπληρώσεως 15 χρόνων λειτουργίας τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Νικαίας, πραγματοποιήθηκε μία πρωτοφανὴς σὲ ἐνθουσιασμὸ νεανικὴ ἐορτὴ μὲ τὴν συμμετοχὴ ἄνω τῶν 600 μαθητῶν Γυμνασίου - Λυκείου τῶν 7 Δήμων τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας.

Ὁ Μητροπολίτης ἀπηύθυνε θερμούς λόγους ἀγάπης πρὸς τὰ πνευματικά του παιδιὰ ὑποσχόμενος ἡ Ἐκκλησία νὰ συνδράμῃ τοὺς νέους τῆς, ὥστε νὰ διεκδικήσουν ἰσότητα καὶ ἰσάξια μίαν θέσιν στὸ μέλλον, παρὰ τὶς ἀντίξοες συνθῆκες καὶ τὶς ὁλοένα περισσότερες ἀπαιτήσεις τοῦ σύγχρονου Εὐρωπαϊκοῦ γίγνεσθαι.

– Στὶς ἀρχὲς τῆς Μ. Ἑβδομάδος ὁ Σεβασμιώτατος διένειμε 1.200 δέματα μὲ εἶδη διατροφῆς σὲ ἰσάριθμες οἰκογένειες τῆς ποιμαντικῆς περιφερείας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, πὺν μαστίζονται ἀπὸ ἔντονα προβλήματα φτώχειας καὶ ἀνεργίας. Σὲ δύο συγκεντρώσεις, Μ. Δευτέρα καὶ Μ. Τρίτη στὴ Νίκαια καὶ στὸ Πέραμα, μὲ διάκριση καὶ θερμὴ πατρικὴ στοργὴ ὁ Σεβασμιώτατος συνώδευσε τὰ δῶρα του μὲ τὴ διαβεβαίωση πρὸς ὅλα τὰ πνευματικά του παιδιὰ, ὅτι θὰ ἔχουν τὴν ἀρωγὴ τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας ὅπου καὶ ὅσο τὴ χρειάζονται.

– Τὴν 15η Ἀπριλίου ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσκέφθη τὶς 320 κρατούμενες τῶν γυναικείων φυλακῶν Κορυδαλλοῦ. Ἡ συγκίνησις ὅλων τῶν κρατουμένων ἦταν μεγάλη καθὼς ἔσπευδαν νὰ πάρουν ἀπ' τὸ χέρι του, τὴν εὐχὴ καὶ τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης του. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσκέφθη καὶ τὸ τμήμα ἐγκλείστων μητέρων.

– Τὴν Τετάρτη 21 Ἀπριλίου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νικαίας, συνεχίζοντας τὸ ὁδοιπορικὸ ἀγάπης, ἐπεσκέφθη τοὺς Χανσενικούς ἀδελφούς μας στὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο Δυτικῆς Ἀττικῆς. Ὁ Σεβ. εὐλόγησε κάθε ἓνα ξεχωριστὰ, συνομίλησε μαζί τους ἀπηύθυνε λόγους παρηγορίας καὶ μοίρασε δῶρα καὶ πασχάλινὰ αὐγά.

– Τέλος, τὸ Σάββατο 24 Ἀπριλίου ὁ Σεβασμιώτατος

συννοδευόμενος από στενούς συνεργάτες του έγινε δεκτός με ένθουσιασμό και χαρά από τα παιδιά του Χριστοδουλείου Όρφανοτροφείου Θηλέων. Συνέφαγε, συνωμίλησε και μοίρασε δώρα, γλυκίσματα και αναψυκτικά, διαβεβαίωσε δὲ τοὺς ὑπευθύνους καὶ τὰ παιδιά ὅτι θὰ ἔχουν πάντοτε τὴν ἀγάπη καὶ στοργικὴ φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας.

Όλοκληρώθηκε ἔτσι ἡ πορεία ἀγάπης τοῦ Σεβασμωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἀλεξίου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ἀγίων Ἑορτῶν τοῦ Πάσχα καὶ ξεκίνησε πλέον μιὰ νέα περίοδος ἔντονης προετοιμασίας τῶν θερινῶν κατασκηνώσεων, οἱ ὁποῖες θὰ λειτουργήσουν σὺν Θεῷ- γιὰ 15η συνεχὴ χρονιά στὴ Στεφάνη Βοιωτίας.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Θεολογικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης

Τμήμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας

Τὸ Τμήμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ., μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Τομέως Λατρείας, Ἀρχαιολογίας καὶ Τέχνης, ἀποφάσισε νὰ διοργανώσει ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς του Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, μὲ τὴν εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 40 χρόνων (1959 - 1999) διακονίας καὶ προσφορᾶς του στὴν ἀκαδημαϊκὴ Θεολογία καὶ στὴν Ἐκκλησία.

Ἡ ἐκδήλωση θὰ γίνεῃ στὴν Αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Α.Π.Θ. (κτήριο Διοικήσεως), τὴν Πέμπτη, 27 Μαΐου καὶ ὥρα 12 μ.

Ὁ κ. Ε. Θεοδώρου θὰ ἀναπτύξει τὸ θέμα: «Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΩΡΑΙΟ (ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ)», καὶ μετὰ τὴ διάλεξη θὰ τοῦ ἀπονεμηθεῖ τιμητικὴ πλακέτα.

Παρακαλεῖσθε νὰ τιμήσετε μὲ τὴν παρουσίᾳ σας τὴν ἐκδήλωση.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀθανάσιος Ἀν. Ἀγγελόπουλος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ τὴ συνεδρία τῆς 13ης Μαρτίου 1999 ἐξέλεξε ὡς ἐπαρχιούχους Ἐπισκόπους: α) Ἀτλάντας, τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπον Τρωάδος κ. Ἀλέξιον, ἄχρι τοῦδε βοηθὸν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, β) Νέας Ἱερσέης, τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπον Κομάνων κ. Γεώργιον, ἐπίσης ἄχρι τοῦδε βοηθὸν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς, καὶ γ) Ντρητρόιτ, τὸν Πανοσιολ.

Ἀρχιμανδρίτην κ. Νικόλαον Πισάρην, ἄχρι τοῦδε Ἱεραικῶς Προϊστάμενον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Brooklyn Νέας Ὑόρκης (Περιοδ. «Ἐπίσκεψις»).

Ἱ. Αὐτόνομος Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑσθονίας

Συμφώνως πρὸς τὴν Ἀνακοίνωση τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (13.3.1999), Μητροπολίτης Ταλλιν καὶ πάσης Ἑσθονίας ἐκλέχθηκε ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ κ. Στέφανος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ Προκαθήμενος τῆς Αὐτονόμου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας. Ἡ Ἀνακοίνωση τῆς συνοδικῆς ἀποφάσεως ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν αὐτῆς, ἀπεδέχθη τὸ διὰ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας κ. Ἰωάννου, Τοποτηρητοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Αὐτονόμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας, ὑποβληθὲν αἶτημα τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐνοριῶν αὐτῆς ὅπως, ἐλλείψει καταλλήλου ἑσθονοῦ ὑποψηφίου, ἐκλέξῃ ὡς Προκαθήμενον αὐτῆς τὸν ἄχρι τοῦδε Θεοφίλ. Ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ κ. Στέφανον, Ἱεράρχην τυγχάνοντα τῆς ἀποδοχῆς καὶ τῆς ἐντίμου Ἑσθονικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐξελέξατο αὐτὸν παμψηφεί ὡς Μητροπολίτην Ταλλιν καὶ πάσης Ἑσθονίας.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ταλλιν καὶ πάσης Ἑσθονίας κ. Στέφανος γνωρίζει τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς Αὐτονόμου Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας ἐκ προηγουμένης διακονίας αὐτοῦ ἐν αὐτῇ καὶ θὰ ἐργασθῇ πρὸς πλήρη ἀναδιοργάνωσιν αὐτῆς καὶ ἀπόκτησιν ὑπ' αὐτῆς σὺν τῷ χρόνῳ ἐπιτοπίου Ἱεραρχίας, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Ὁρθοδόξου Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας, ὅπερ θὰ καταβληθῇ πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ συντομώτερον δυνατόν» (Περιοδ. «Ἐπίσκεψις»).

IOCC - Διεθνὴς Ἀνθρωπιστικὸς Ὁργανισμὸς τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

Ὁ International Orthodox Christian Charities (IOCC) συνεχίζει τὴν προσφορὰ ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας στὰ Βαλκάνια, ἐνῶ οἱ συνθήκες χειροτερεύουν. Ὁ IOCC εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐλάχιστους διεθνεῖς ἀνθρωπιστικοὺς ὁργανισμοὺς ποὺ κράτησαν τὸ διεθνὲς προσωπικὸ τους καὶ συνεχίζουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὴν Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γιουγκοσλαβίας, ἀφότου ξεκίνησαν οἱ ἀεροπορικὲς ἐπιχειρήσεις τοῦ NATO.

Ὁ IOCC ἀνταποκρίθηκε ἄμεσα στὴν ἀνθρωπιστικὴ κρίση μὲ διανομὴ 4.500 πακέτων ὑγιεινῆς καὶ 5.000 πακέτων τροφίμων στὴν Ο. Δ. Γιουγκοσλαβίας τὶς πρῶτες ἑβδομάδες τῆς κρίσης. Μικροεπισκευὲς ἔγιναν σὲ δημόσια κτίρια καὶ ιδιωτικὲς κατοικίες γιὰ νὰ στεγαστοῦν ἐκτοπισμένες οἰκογένειες. Στὴν Ἀλβανία, ὁ IOCC διευ-

θύνει σε συνεργασία με άλλους οργανισμούς τρία προσφυγικά κέντρα και παρέχει βοήθεια σε 36.000 πρόσφυγες που μένουν σε διάφορες κοινότητες. Τα είδη πρώτης ανάγκης που προσφέρει περιλαμβάνουν σκηνές, νερό, έξοπλισμό υγιεινής, τρόφιμα και είδη άτομικης υγιεινής.

Νέα φορτία με προμήθειες θα φθάσουν στα κέντρα διανομής του IOCC στην περιοχή μέχρι το τέλος Απριλίου. Η συμπλήρωση των προμηθειών θα επιτρέψει στον IOCC να ανταποκριθεί στην αυξανόμενη ζήτηση.

Με τη συμμετοχή του στο παγκόσμιο δίκτυο Έκκλησιών και άλλων οργανισμών, γνωστό ως Action by Churches Together (ACT), ο IOCC παρέχει ευθέως βοήθεια σε άπορους σε ολόκληρη την Ο.Δ. Πουγκοσλαβίας και στην Άλβανία. Ένα υποστηρικτικό Γραφείο στην Αθήνα, λαμβάνει μέρος σε υπηρεσίες ανακούφισης στις όποιες απασχολούνται 25 εργαζόμενοι του IOCC.

Σύμφωνα με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR), 72.000 εκτοπισμένοι βρίσκονται στο Μαυροβούνιο και άλλοι 35.000 πιστεύεται ότι πέρασαν στη Σερβία από την αρχή της κρίσης. Στην Ο. Δ. Πουγκοσλαβίας εκτός από τους νεοεισερχόμενους βρίσκονται και μισό εκατομμύριο πρόσφυγες από τη Βοσνία και Κροατία από τη διάλυση της πρώην Πουγκοσλαβίας το 1991.

Στόν αριθμό των απόρων προσθέτονται και οι 28.000 πρόσφυγες που έφθασαν τον Νοέμβριο 1998. Πολλοί από αυτούς φιλοξενούνται σε ιδιωτικές κατοικίες και βασιίζονται κυρίως στη φιλοξενία των οικοδεσποτών τους. Σύμφωνα με το Υπουργείο Υγείας, Έργασίας και Κοινωνικής Πρόνοιας στο Βελιγράδι, περισσότεροι από 900.000 πολίτες έχουν μείνει άστεγοι ή άνεργοι λόγω των βομβαρδισμών του ΝΑΤΟ, με αποτέλεσμα να μην μπορούν πια να προσφέρουν φιλοξενία στους «παλαιούς» πρόσφυγες. Ο UNHCR αναφέρει ότι ο αριθμός προσφύγων στην Άλβανία έχει φθάσει τους 312.000.

Ο IOCC θα συνεχίσει να προσφέρει ίση βοήθεια στους άπορους πληθυσμούς όλων των περιοχών, προμηθεύοντάς τους συστηματικά τους επόμενους έξι μήνες. Στη Σερβία έχουν προγραμματισθεί διανομές 13.500 πακέτων τροφίμων και 9.500 πακέτων υγιεινής. Στο Μαυροβούνιο ο IOCC ανταποκρίνεται με 11.500 πακέτα τροφίμων και 11.500 πακέτα υγιεινής. Στην περιοχή διανέμονται επίσης 10.000 κουβέρτες. Συνολικά, ο IOCC υπολογίζει ότι θα βοηθήσει περισσότερους από 85.000 ανθρώπους στη Πουγκοσλαβία.

Στην Άλβανία ο IOCC συνεργάζεται με τη Διακονία Αγάπης, το Γραφείο κοινωνικής πρόνοιας και ανάπτυξης της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Άλβανίας, για την παροχή βοήθειας στους πρόσφυγες που έφθασαν

εκεί μετά τις 24 Μαρτίου. Προσωπικό του IOCC έχει αποσπασθεί στη Διακονία Αγάπης για να βοηθήσει στη διεύθυνση της μεγάλης αυτής προσπάθειας. Οι ανθρωπιστικές υπηρεσίες στην Άλβανία περιλαμβάνουν τη διεύθυνση τριών προσφυγικών κέντρων και την παροχή βοήθειας σε 36.000 πρόσφυγες που μένουν σε διάφορες κοινότητες. Προσφέρονται σκηνές, νερό, έξοπλισμός υγιεινής, τρόφιμα και είδη άτομικης υγιεινής.

Στο Κόσοβο γίνονταν διανομές τροφίμων μέχρι τις αρχές Απριλίου, με την υποστήριξη της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Από τότε έχουν διακοπεί προσωρινά οι ανθρωπιστικές υπηρεσίες στο Κόσοβο. Οι δωρεές σας βοηθούν στην ανακούφιση των θυμάτων της κρίσης του Κόσοβο.

(Γι' καταθέσεις δωρεών. Εθνική Τράπεζα Ελλάδος 180/296022-26 και Citibank 5501904823).

Από τον IOCC - Γραφείο Αθηνών (Αθήνα, 28 Απριλίου 1999)

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο Πάπας Ιωάννης - Παύλος Β' εντός του τρέχοντος μηνός έπραγματοποίησε επίσκεψιν στην Ορθόδοξη Ρουμανία κατόπιν προσκλήσεως εκ μέρους της Ρουμανικής Κυβερνήσεως και εκ μέρους του Μακ. Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Θεοκτίστου. (Περισσότερες πληροφορίες θα παρουσιασθούν σε προσεχές τεύχος της «Εκκλησίας»).

Ο ρωμαιοκαθολικός επίσκοπος της περιοχής της πόλεως Hildesheim της Γερμανίας, στην ποιμαντική εγκύκλιό του για την πρό του Πάσχα νηστεία, έπρεσχανεν ότι οι χριστιανοί στην πράξη έχουν έξοβελίσει τον Θεό από την καθημερινή οικογενειακή και κοινωνική ζωή. Αποφεύγουν να όμιλουν για τον Θεό και έχουν έκφυλίσει την ζωή τους σε μιá προσήλωσι στο ένδοξοσμικό.

Ο διακεκριμένος ρωμαιοκαθολικός κληρικός Dr., Dr.h.c. Nikolaus Wyrwoll, Συνδιευθυντής μαζί με τον γνωστό Dr., Dr.h.c. A. Rauch του Ανατολικοεκκλησιαστικού Ίνστιτούτου στην πόλη Regensburg και έξαιρετος φίλος της Ορθοδοξίας, αναφερόμενος στα γεγονότα του πολέμου στο Κόσοβο και στη Πουγκοσλαβία, έπισημαίνει σε συνέντευξί του στην έφημερίδα «Kirchenzeitung» (της έπισκοπής Hildesheim) εκτός των άλλων, ότι από το 1389 το Κοσσυφοπέδιο είναι ιερός τόπος για τους Σέρβους, γεμάτος από όρθόδοξα μοναστήρια, τα όποια τιμώνται και από τους μουσουλμάνους της περιοχής, οι όποιοι κάνουν άκομη και άποδημίες εις αυτά. Δικαιολογημένα -προσθέτει- ο Μακ. Πατριάρχης της Σερβίας Παύλος θεωρεί τον τόπο αυτό ως την κοιτίδα της Σερβίας και ως το πνευματικό κέντρο της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Στην πόλη Pec,

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 119/1999

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13/1981 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποτροφιῶν»»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 43, παράγρ. 3 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13/1981 Κανονισμοῦ (ΦΕΚ 35/Α/12.2.1981) «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποτροφιῶν» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη (ΦΕΚ 116/7.7.1992).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2543/27.10.1998 εἰσήγησιν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4. Τὴν ἀπὸ 26.11.1998 Γνωμοδότησιν τοῦ Γραφείου Δικηγόρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

5. Τὰς ἀπὸ 4.11.1998 καὶ 2.3.1999 Ἀποφάσεις Αὐτῆς,

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 119/1999 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 119/1999

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13/1981 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποτροφιῶν».

Ἄρθρο 1

Εἰς τὸ ἀρθρον 10 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 13/1981 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Ὑποτροφιῶν» (ΦΕΚ 35/τ.Α/ 12.2.1981), προστίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι:

«4. Παρατεινομένης τῆς ὑποτροφίας, συνεχίζεται ἡ καταβολὴ τῆς χρηματικῆς ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν ἀλλοδαπὸν ὑπότροφον κατὰ τοὺς μεταξὺ τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν παρεμβαλλομένους δύο θερινοὺς μῆνας Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον.

ὅπου ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον αἰῶνες ἦταν ἡ ἔδρα τοῦ Ὁρθοδόξου Πατριάρχου τῶν Σέρβων, γίνεται ἀκόμη καὶ σήμερον ἡ ἐνθρόνισις αὐτοῦ.

Ὁ πατὴρ Nikolaus Wyrwoll ἀντικρούει ἐπίσης τὴν ἐσφαλμένη ἀποψη ὅτι ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία ὑποθάλπει τὸν σερβικὸν Nationalismus. Ὁ Πατριάρχης αὐτῆς – προσθέτει – ἔχει ἐκδηλωθῇ σαφῶς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ ὑπὲρ τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἔχει, μαζὶ μὲ τοὺς Σέρβους ἐπισκόπους, καταδικάσει ἐνέργειες τοῦ Milosevic κατὰ τρόπον περισσότερο σαφῆ ἀπὸ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖο στὴν δεκαετία τοῦ 1930 ΡΚαθολικοὶ καὶ Προτεστάντες στρέφονταν ἐναντίον τοῦ Χίτλερ. Ὁ πατριάρχης Παῦλος –προσθέτει– ἔχει χαρακτηρίσει τοὺς μουσουλμάνους Ἀλβανοφώνους ὡς «εὐσεβεῖς καὶ καλοὺς ἀνθρώπους».

Στὴ συνέχεια τῆς συνεντεύξεώς του ὁ πατὴρ Wyrwoll ὁμιλεῖ γιὰ τοὺς ἀγῶνες τοῦ διαδόχου τοῦ Πατριάρχου στὴν πόλι Prizren Σεβ. κ. Ἀρτεμίου, ὁ ὁποῖος καταδικάζει τόσο τὸν «ἀλβανικὸν Separatismus», ὅσον καὶ τὴν καταπιεστικὴν πολιτικὴν τοῦ Milosevic. Ὁ ἐπίσκοπος Ἀρτέμιος, ὡς ἀναφέρει ὁ π. Wyrwoll, ἦταν παρὼν στὶς διαπραγματεύσεις τοῦ Rambouillet, ὑπέδειξε τρόπους συμφιλίωσης, ἀλλὰ δὲν εἰσηκούσθη. Ἡ συνέντευξις Τύπου, τὴν ὁποία ἔδωσε, ἐγινε στὸ ὑπαιθρο τὴν ὥρα πού χιόνιζε μπροστὰ στὸ παλάτι, διότι δὲν τοῦ ἐπετράπη νὰ τὴν κάμῃ σὲ ἐσωτερικὸ χῶρο!

Ἐπίσης ὁ π. Wyrwoll τονίζει ὅτι δὲν πιστεύει στὶς ἀνταποκρίσεις τῶν δυτικῶν δημοσιογράφων, πού δὲν μεταδίδουν τὴν ἀλήθεια καὶ ὅτι ἐμπιστεύεται ἰδικές του πηγές καὶ προσωπικά του τηλεφωνήματα, ἐκ τῶν ὁποίων διαπιστώνει ὅτι οἱ βομβαρδισμοὶ τοῦ NATO εἶναι ἡ σπουδαιότερα αἰτία τῆς δημιουργίας τόσοσων ἐκατοντάδων χιλιάδων Ἀλβανοφώνων προσφύγων, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ παρασιωπηθοῦν καὶ τὰ ἐγκλήματα τοῦ Milosevic. Ἐπίσης ὁ ρωμαιοκαθολικὸς κληρικὸς ἀποκαλύπτει τὸ δρᾶμα τῶν ἐκδιωχθέντων ἐκ Κροατίας Σέρβων, οἱ ὁποῖοι τώρα βομβαρδίζονται γιὰ δεύτερη φορὰ.

Γιὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ Milosevic ἔχουν διαμαρτυρηθῇ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας. «Ἡ πορεία ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο ἕως τὸν ἱ. ναὸ τοῦ ἁγίου Σάββα ἐγινε πορεία διαμαρτυρίας ἐκατοντάδων χιλιάδων. Ὁ καθολικὸς ἐπίσκοπος τοῦ Βελιγραδίου καὶ ἐγὼ ἡμεθα ἐκεῖ παρόντες», λέγει ὁ π. Wyrwoll.

– Ἡ Γερμανικὴ Σύνοδος τῶν ΡΚαθολικῶν Ἐπισκόπων σὲ ἀνακοίνωσί της γιὰ τὸν πόλεμο στὸν Κόσοβο, ἐπισημαίνει ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτο νὰ βομβαρδίζονται ἄμαχοι πληθυσμοί, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους βρίσκονται ἄμαχοι Ἀλβανόφωνοι πρὸς χάριν τῶν ὁποίων ὑποτίθεται ὅτι γίνονται οἱ πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις, ἢ ἄμαχοι Σέρβοι, πού δὲν εὐθύνονται γιὰ τὰ ἐγκλήματα τῆς ἡγεσίας των.

Ε.Δ.Θ.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ «ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΛΥΒΙΑΝΗ» ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Παναγία Καλυβιανή» Ἡρακλείου Κρήτης, ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν: Νεκταρίας Βασιλάκη Ἰγουμενῆς, Κασσιανῆς Λειψάκη καὶ Τιμοθέης Γερακάκη, μοναχῶν, συνήλθε σήμερον τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου 1998 ἡμέραν Δευτέραν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐν ὁλομελείᾳ εὐρισκόμενον καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν:

α) Τὸν ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1989 Ἑσωτερικὸν Κανονισμὸν τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς «ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΛΥΒΙΑΝΗ» Ἡρακλείου Κρήτης, ὁ ὁποῖος εἶχε ἐγκριθεῖ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης δυνάμει τῆς ἀπὸ 14 Μαρτίου

1991 ἀποφάσεως αὐτῆς καὶ εἶχε δημοσιευθεῖ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 7 τῆς 1ης Μαΐου 1991 Τευχὸς τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ». Καί,

β) Τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς «Παναγία Καλυβιανή» καὶ τῆς εὐρύτερης ἐν γένει περιοχῆς,

ἀποφασίζει

Τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Κανονισμοῦ Ἑσωτερικῆς λειτουργίας καὶ δράσεως τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ εἰς τὸ Ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὡς καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχει οὕτω:

5. Κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου παρέχεται ἡ δυνατότης παρατάσεως τῆς καταβολῆς τῆς χορηγούμενης ὑποτροφίας εἰς τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς ἀλλοδαποὺς ὑποτρόφους μετὰ τὴν λήξιν τῆς πενταετίας ἢ τῆς τριετίας, διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν σπουδῶν αὐτῶν, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἠδυνήθησαν οὗτοι ἄνευ ὑπαιτιότητος αὐτῶν ἵνα ὁλοκληρώσωσι ταύτας ἐμπροσθέντως, κατὰ τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ χρονικὸν διάστημα.

Ἄρθρον 2

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει πρόνοιαν διὰ τὰ ἔξοδα ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως ὑποτρόφων Αὐτῆς, κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐν Ἑλλάδι παραμονῆς αὐτῶν, περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτοι διδάσκονται τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ δὲν δικαιοῦνται τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἱατροφαρμακευτικῆς προστασίας, ὡς ἐγγεγραμμένοι φοιτηταὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κρατικῶν Πανεπιστημίων.

Ἄρθρον 3

1. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων ἀδείας παραμονῆς ἐν Ἑλλάδι καὶ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ Διδασκαλεῖον ἑλληνικῆς γλώσσης τῶν κρατικῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τῶν ἀλλοδαπῶν ὑποτρόφων Αὐτῆς, ὡς ταῦτα διαμορφώνονται, κατὰ τὰς ἐκάστοτε τιμαριθμικὰς ἀναπροσαρμογὰς, ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

2. Εἰς τοὺς περατώσαντας ἐπιτυχῶς τὰς ἐν Ἑλλάδι σπουδὰς αὐτῶν ἀλλοδαποὺς ὑποτρόφους, κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως, παρέχεται ἡ δυνατότης καταβολῆς χρηματικοῦ ποσοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὸ ποσὸν τῶν δύο μηνῶν ὑποτροφίας, διὰ τὴν κάλυψιν ἐξόδων ἐπιστροφῆς εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν.

Ἄρθρον 4

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κατόπιν προτάσεως τῆς ἀρμοδίας Ὑποεπιτροπῆς Ὑποτροφῶν, δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν Αὐτῆς, νὰ χορηγῇ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ Κανονισμοῦ ἕως δέκα (10) ὑποτροφίας, ἤτοι πέντε (5) εἰς Ἑλληνας καὶ πέντε (5) εἰς ἀλλοδαποὺς, ὡς αὐτὸ καθίσταται ἀναγκαῖον διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν σχέσεων αὐτῆς μετὰ τῶν ἄλλων ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἄρθρον 5

Περιπτώσεις μὴ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ἀφορῶσαι θέματα Ἑλλήνων ἢ ἀλλοδαπῶν ὑποτρόφων, ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, μετὰ γνώμην τῆς Ὑποεπιτροπῆς Ὑποτροφῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 6

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 7

Κάλυψις Δαπάνης

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προϋπολογισθῇ.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 2α Μαρτίου 1999

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ο ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Ἀρχιμανδρίτης Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

Άρθρον 1

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ «ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΑΛΥΒΙΑΝΗ», ὑπαγομένη εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας Κρήτης, ἰδρυθεῖσα ἐπισήμως, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 59440/15 Ἰουνίου 1961 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 215/Β/3 Ἰουλίου 1961 Φ.Ε.Κ. καὶ τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τῆς «ΠΑΝΑΓΙΑΣ», εἶναι Γυναικεία καὶ Κοινόβιος, κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Μοναχικοὺς Κανόνας καὶ τὰ ἀνέκαθεν ἔθιμα τῆς γνησίας Ὁρθοδόξου Μοναχικῆς ζωῆς.

Άρθρον 2

Σκοπὸς τῆς Ἱ. Μονῆς εἶναι ὁ ἁγιασμός καὶ ἡ ἐν Χριστῷ τελειώσις τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, διὰ τῆς τηρήσεως τῆς θεοσόφου διδασκαλίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν θεοπνεύστων καὶ αἰώνιου κύρους Μοναστικῶν Κανονισμῶν, τῶν Παραγγελμάτων τῶν Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὁσίας βιωτῆς αὐτῶν, καθὼς καὶ τῆς ἀκριβοῦς μοναχικῆς Πολιτείας.

Άρθρον 3

α) Δύναται ἡ Ἱ. Μονὴ νὰ ἐκτελεῖ φιланθρωπικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον, κατὰ τὰς δυνατότητας αὐτῆς.

β) Ἐπίσης δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ κατόπιν ἀποφάσεώς του νὰ ἰδρύει, διατηρεῖ ἢ μὴ, φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα οἰασδήποτε μορφῆς, ἐντὸς αὐτῆς, κατὰ τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις. Ἡδὲ δέ, λειτουργοῦν, μὲ οἶονει αὐτονομίαν χάριν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας των, καὶ ὑφίστανται ἐντὸς τοῦ χώρου τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς:

- 1) Ὁρφανοτροφεῖον «Η ΠΑΝΑΓΙΑ»,
- 2) Γηροκομεῖον «ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΔΕΚΑ»,
- 3) Παιδικὴ Προστασία «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ», καί,
- 4) Κέντρον Ἑφηβικῆς Ἀγωγῆς καὶ Κατάρτισης «Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ».

γ) Πᾶσα δωρεά, κινητῶν, ἀκινήτων, χρηματικῶν ποσῶν ἢ ἄλλης ἀξίας, διὰ τὰ ἱδρύματα τῆς Ἱ. Μονῆς, θεωρεῖται διδομένη πρὸς τὴν ἰδίαν τὴν Ἱ. Μονήν, ὡς εἶναι αὐτονόητον, ἢ ὅποια καὶ συντηρεῖ ταῦτα, δεδομένου ὅτι αὕτη εἶναι ἡ ἱδρύτρια τούτων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἀκριβῶς καὶ προκειμένου περὶ κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν ἢ ἄλλης μορφῆς παροχῶν.

Άρθρον 4

Ἡ Ἱ. Μονὴ θεωρεῖται ὑφισταμένη καὶ λειτουργοῦσα κανονικῶς καὶ ἐὰν ἀκόμη ἀπομείνῃ ἐν αὐτῇ μία μόνον ἀδελφή. Αὕτη θὰ ἔχει ἀπάσας τὰς ἐξουσίας καὶ τὰ καθήκοντα, ὡς ἀναγράφονται ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονήν εἰς πάσας τὰς πρὸς τρίτους σχέσεις, συναλλαγὰς, συνεργασίας καὶ διαχειριστικὰς πράξεις.

Άρθρον 5

Ἡ Ἱ. Μονὴ ἀνήκουσα εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας στηρίζεται μετὰ Θεὸν εἰς τὴν πατρικὴν προστασίαν τοῦ Ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου,

πρὸς τὸν Ὅποιον ἡ Ἀδελφότης ὀφείλει νὰ ἀποδίδῃ τὴν ἀρμόζουσαν τιμὴν καὶ τὸν προσήκοντα σεβασμόν.

Ὁ Ἐπίσκοπος, α) Μνημονεύεται εἰς πάσας τὰς ἱερὰς Ἀκολουθίας τῆς Ἱ. Μονῆς, συμφώνως τῇ Κανονικῇ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξει, β) Εὐλογεῖ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς ὡς ὁ Νόμος ὀρίζει ἐκλεγείσης Ἡγουμένης, γ) Παρέχει τὴν εὐλογίαν τοῦ διὰ τὴν κουράν ἀδελφῆς τινος, μετὰ πρότασιν τῆς Ἡγουμένης καὶ δ) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ὡς ὁ Νόμος προβλέπει.

Άρθρον 6
Περὶ Διοικήσεως

Ὅργανα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

Ἡ Ἡγουμένη.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐκαστον ὄργανον τῆς Διοικήσεως ἔχει τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τοῦ Νόμου καθοριζόμενας ἀρμοδιότητας.

Άρθρον 7

α) Ἡ Ἡγουμένη ἱσταμένη ἐν τῇ Ἀδελφότητι, πρέπει νὰ συγκεντρώνει τὰς βασικὰς ἀρετὰς τῆς ἀγάπης, τῆς μακροθυμίας, τῆς πραότητος, τῆς διακρίσεως καὶ δι' αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας νὰ διακονεῖ καὶ ἐργάζεται τὴν σωτηρίαν τῶν ἀδελφῶν. Ὡς πνευματικὴ δὲ μήτηρ αὐτῶν νὰ φροντίζει διὰ τὴν πνευματικὴν κατάρτισιν καὶ προκοπὴν μίᾳς ἐκάστης ἐκ τῶν ἀδελφῶν.

β) Ἡ Ἡγουμένη συνεργάζεται ἀρμονικῶς μετὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Μονῆς.

γ) Προΐσταται τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῶν Συνελεύσεων τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὴν μετὰ μοναχικῆς πραότητος καὶ ταπεινώσεως καὶ ἀγάπης διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων.

δ) Κατανέμει τὰ διακονήματα εἰς ἐκάστην ἀδελφὴν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀναλόγως τῆς κλίσεως καὶ τῆς ἰκανότητος καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκῶν.

ε) Ὀρίζει τὸν Κανόνα ἐκάστης ἀδελφῆς καὶ καθορίζει τὰ πρὸς ἀνάγνωσιν Ἱερὰ Βιβλία καὶ τὰς λοιπὰς κατ' ἰδίαν ἀσχολίας αὐτῆς.

στ) Ὑπογράφει τὰ ἔγγραφα τῆς Μονῆς.

ζ) Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱ. Μονήν ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς, Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, παντὸς Δικαστηρίου, Ὁργανισμῶν (ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΙΚΑ, κ.λπ.), Τραπεζῶν, Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου Ὁργανισμοῦ ἢ ἱδρύματος, οἰασδήποτε μορφῆς μὴ ρητῶς ἐν τῷ παρόντι ἀναφερομένου καὶ παντὸς ἐν γένει τρίτου.

η) Χορηγεῖ εἰς τὰς ἀδελφὰς ἀδειαν ἀπουσίας.

θ) Ἐγκρίνει τὴν εἰσοδοχὴν δοκίμων ἀδελφῶν εἰς τὴν Ἀδελφότητα καὶ προτείνει τὴν εἰς Μεγαλοσχημοὺς κουράν τῶν δοκίμων ἢ ρασοφόρων καὶ τὴν προαγωγὴν τῶν δοκίμων εἰς ρασοφόρους, ἐνημερώνουσα τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

ι) Καταρτίζει μετὰ τῆς Ταμίου (Οἰκονόμου) τὰ σχέδια τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ.

ια) Έντέλλεται δι' εντάλματος πληρωμής, την υπό της ταμίου καταβολήν τών όφειλών της Μονής και έν γένει έλέγχει την καλήν διεξαγωγήν του διακονήματος αυτής.

ιβ) Καθορίζει τās έν τη Ί. Μονή πανηγύρεις, έορτάς, άγρυπνίας, κατά τὸ μοναστικόν Τυπικόν.

ιγ) Πάσα Μοναχή ή δόκιμος όφείλει άπόλυτον ύπακοήν και σεβασμόν είς την Ήγουμένην και νά συμμορφούται άπολύτως πρὸς τούς σκοπούς και την γραμμήν της Ήρας Μονής.

Πάντα τ' άνωτέρω σέ συνδυασμό μέ τās διατάξεις του Καταστατικοῦ Νόμου της έν Κρήτη Όρθοδόξου Έκκλησίας.

Άρθρον 8

Ή Ήγουμένη εκλέγεται ως ό Νόμος καθορίζει, ισχύουν δέ περί αυτής όσα αί σχετικά διατάξεις του Νόμου προβλέπουν.

Άρθρον 9

α) Τὸ Ήγουμενοσυμβούλιον άπαρτίζεται εκ της Ήγουμένης και δύο (2) Συμβούλων.

β) Αί δύο Σύμβουλοι εκλέγονται κατά τετραετίαν υπό της Άδελφότητος.

γ) Έκλόγιμοι είνai άπαντα τὰ κεκαρμένα μέλη της Άδελφότητος, άτινα και άποτελούν ταύτην.

Δέον νά εκλέγονται πρόσωπα διακρινόμενα δια τὸν ένθερμον περί την μοναχικήν πολιτείαν ζήλον, την όρθόδοξον μοναχικήν σκέψιν, την άκρίβειαν και συνέπειαν περί την μοναχικήν βιωτήν, δια τὰ διοικητικά αύτῶν προσόντα, δια την έν ταπεινώσει και άγάπη μετά της Ήγουμένης συνεργασίαν δια την εύρυθμοτέραν λειτουργίαν και την προαγωγήν της Ί. Μονής.

δ) Ή εκλογή τῶν μελῶν του Ήγουμενοσυμβουλίου γίνεται είς μίαν και μόνην ψηφοφορίαν, καθ' ήν αί λαβοῦσαι τās περισσότερας ψήφους εκλέγονται.

ε) Είς περίπτωσιν θανάτου ή δι' οίονδήποτε λόγον άποχωρήσεως μέλους τινός του Ήγουμενοσυμβουλίου, διαρκούσης της θητείας αυτού, συμπληρωή ή Άδελφότης την κενωθείσαν θέσιν δια μυστικής ψηφοφορίας, εγκρίνει δέ ό Μητροπολίτης την νέαν εκλογήν.

στ) Αί άποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, έν ίσοψηφία δέ ισχύει ή ψηφος της Ήγουμένης.

ζ) Τὸ Ήγουμενοσυμβούλιον διαχειρίζεται την περιουσίαν της Ί. Μονής και άποφασίζει δια τās διοικητικάς ύποθέσεις αυτής, τηρούν τούς Νόμους του Κράτους και τούς Κανόνas της Έκκλησίας περί πάσης ύποθέσεως και περί παντός πράγματος της Μονής.

η) Τὸ Ήγουμενοσυμβούλιον συντάσσει τὸν ετήσιον Προϋπολογισμόν και Απολογισμόν της Ί. Μονής και ύποβάλει ταῦτα είς τὸν οίκειον Ο.Δ.Μ.Π. δια τὰ περαιτέρω.

θ) Αποδέχεται τās πρὸς την Μονήν δωρεάς, κληρονομίας, κληροδοσίας ή άλλης άξίας, οίασδήποτε μορφής. Άνακηρύσσει δέ αναλόγως τῶν προσφορῶν αύτῶν Δωρητάς, Εύεργέτας και Μεγάλους Εύεργέτας της Μονής.

ι) Έγκρίνει τās δαπάνας εκάστου έτους.

ια) Εκλέγει έν μέλος αυτού ως Ταμίαν (Οικονόμον) και έτερον μέλος αυτού ως Γραμματέα.

ιβ) Διορίζει Νομικόν Σύμβουλον και Πληρεξούσιον Δικηγόρον δια τās ύποθέσεις αυτής.

Άρθρον 10

Έν τη Ήρα Μονή τηρούνται τὰ έξης έπίσημα βιβλία:

1) Βιβλίον Πρακτικῶν του Ήγουμενοσυμβουλίου.

2) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνάξεως της Άδελφότητος.

3) Βιβλίον Πρωτοκόλλου.

4) Μοναχολόγιον.

5) Βιβλίον έγγραφής Δοκίμων και Ρασοφόρων.

6) Κτηματολόγιον, δηλ. βιβλίον της άκινήτου περιουσίας της Μονής.

7) Βιβλίον Ταμείου.

8) Βιβλίον Βαπτίσεων.

Άρθρον 11

Τήν Σύναξιν της Άδελφότητος συγκροτούν άπασαι αί Μοναχαί του Κοινοβίου αί έχουσαι κουράν.

Αί άδελφαί της Ί. Μονής συγκαλούνται υπό της Ήγουμένης, μετ' άπόφασιν του Ήγουμενοσυμβουλίου είς Σύναξιν:

α) Είς περίπτωσιν εκτάκτου και λίαν σοβαρού θέματος της Ί. Μονής.

β) Πρὸς εκλογήν τῶν μελῶν του Ήγουμενοσυμβουλίου.

γ) Δια την τροποποίησιν τῶν μη βασικῶν διατάξεων του παρόντος Κανονισμού.

δ) Δια την έγκρισιν του Προϋπολογισμού και Απολογισμού κατά την ενiaύσιον Γενικήν Συνέλευσιν.

Τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τηρούνται Πρακτικά.

Αί άποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν.

Άρθρον 12

α) Αί έπιθυμοῦσαι νά καταστοῦν μέλη της Άδελφότητος έγγράφονται είς την Ί. Μονήν ως δόκιμοι αυτής, άποφάσει της Ήγουμένης και μετ' ένημέρωσιν του Ήγουμενοσυμβουλίου.

Πρέπει αύται νά απολαύουν πλήρους σωματικής, ψυχικής και διανοητικής ύγείας και νά παρουσιάζουν σημεία άληθοῦς κλίσεως πρὸς την μοναχικήν και μοναστηριακή ζωήν.

Δέν γίνονται δεκταί εκείναι αί όποiai υπόκεινται νά δώσουν λογαριασμόν ή είνai περιπεπλεγμένα είς άτομικάς ύποθέσεις.

Όσαῦτως δέν ήμπορουν νά γίνουν δεκταί όσαι άπεβλήθησαν άπό την Άδελφότητα ή έγκατέλειψαν αύτήν οικειοθελῶς.

β) Ός κατώτατον όριον εισόδου όρίζεται τὸ 18ον έτος της ήλικίας.

γ) Ή δοκιμή διαρκεί τρία έτη, δυναμένη νά συντηρηθεή ή νά αύξηθεή αναλόγως της ήλικίας, της πνευματικής έπιδόσεως ή έξ άλλων σοβαρῶν λόγων ή εκτάκτων περιστάσεων.

δ) Ή Άδελφότης της Ί. Μονής σύγκειται εκ Μοναχῶν τακτικῶν Μαγαλοσχήμων, Ρασοφόρων και Δοκίμων. Δικαίωμα εκλέγειν και εκλέγεσθαι έχουν αί κεκαρμένα Μοναχαί καθῶς και μόνον αύται έχουν δι-

καίωμα συμμετοχής εις τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῆς Ἀδελφότητος.

ε) Κατόπιν προτάσεως τῆς Ἡγουμένης ἡ δόκιμος Μοναχὴ προάγεται εἰς ρασοφόρον, εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου. Ὁμοίως καὶ ἡ ρασοφόρος εἰς μεγαλόσχημον, τετελειωμένην Μοναχήν.

ζ) Ἡ προαγωγή τῶν δοκίμων εἰς ρασοφόρους καὶ τῶν ρασοφόρων εἰς Μεγαλόσχημους, δὲν γίνεται κατὰ σειράν προσελεύσεως ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἡγουμένης, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως εἰς τὰς πνευματικὰς ἀπαιτήσεις τῆς Κοινοβιακῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτῆς.

η) Δὲν γίνεται δεκτὴ Μοναχὴ προερχομένη ἐξ ἐτέρας Ἱερᾶς Μονῆς.

θ) Ἡ δόκιμος ρασοφόρος τιμωρεῖται ἢ διαγράφεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐὰν ἡ συμπεριφορά αὐτῆς εἶναι ἀνάρμοστος πρὸς τὰ μοναχικὰ ἴδεώδη καὶ ἀντίθετος πρὸς τὸν παρόντα Κανονισμόν.

ι) Αἱ δόκιμοι φέρουσι τὴν καθιερωμένην εἰδικὴν στολὴν ἐπισήμως, ἰδιωτικῶς δὲ ὅπως τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐπιτρέπει.

ια) Ἡ Μοναχὴ δι' οἷονδήποτε λόγον ἢ αἰτίαν ἀποχωροῦσα ἢ ἀποβαλλομένη τοῦ Μοναστηρίου δὲν δικαιούται νὰ παραλάβει ἕτερόν τι, πλὴν τῶν προσωπικῶν τῆς πραγμάτων.

ιβ) Ἡ Μοναχὴ ὀφείλει ἀπόλυτον ὑπακοὴν καὶ σεβασμόν εἰς τὴν Ἡγουμένην καὶ προσαρμογὴν εἰς τοὺς Κανονισμοὺς τῆς Ἱ. Μονῆς.

Ὁφείλει νὰ ἐκτελεῖ μετὰ ζήλου, προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας τὸ ἀνατιθέμενον εἰς αὐτὴν διακόνημα, πλὴν δὲ τούτου βοηθεῖ καὶ εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας κατὰ δύναμιν μετὰ διακρίσεως καὶ κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς Ἡγουμένης. Ὁφείλει ὡσαύτως νὰ ἀναφέρει ἀπαραιτήτως καὶ ἀμέσως εἰς τὴν Ἡγουμένην πάντα τὰ συμβαίνοντα ἐν αὐτῇ ἢ καὶ ἄλλα ζητήματα, τὰ ὅποια ἀφοροῦν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἱ. Μονῆς.

ιγ) Πρὸ τῆς κουράς τῆς ἡ Μοναχὴ ὀφείλει νὰ παραδῶσει εἰς τὴν Ἡγουμένην χρήματα ἢ τιμαλφὴ ἢ ἄλλα ἀντικείμενα, τὰ ὅποια τοῦ λοιποῦ θὰ ἀνήκουν εἰς τὴν Ἱ. Μονήν.

Ἄρθρον 13 Λατρεία

α) Ἡ κυριωτέρα ἀπασχόλησις τῆς Μοναχῆς δέον νὰ εἶναι ἡ προσευχή. Διὰ τοῦτο ἐκτὸς ἀνωτέρας βίας δέον ὅπως μετέχει εἰς τὴν κοινὴν λατρείαν, εἰς τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας κατὰ τὸ ἐκάστοτε πρόγραμμα.

β) Πλὴν τῆς κοινῆς λατρείας ἡ Μοναχὴ δύναται νὰ προσεύχεται καὶ κατ' ἴδιαν, ἀλλ' ἡ ἰδιωτικὴ αὕτη προσευχὴ δὲν πρέπει νὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ ὕπνου καὶ τῆς λοιπῆς ἀναπαύσεως.

γ) Ἡ νηστεία εἶναι μέγιστον ὄπλον κατὰ τῆς ἀμαρτίας, ὀρίζομεν δὲ ὅπως τηρεῖται ἀπαρεγκλίτως ἡ κατωτέρω τάξις. Αἱ δύο τεσσαρακοσταὶ ὥς καὶ αἱ τῆς Παναγίας καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, πᾶσαι αἱ Τετάρται καὶ Παρασκευαί.

Μοναχὴ ἐπισηφαλοῦς ὑγείας δέον νὰ ἀποφεύγει μακρὰν καὶ ἐξαντλητικὴν νηστείαν.

δ) Αἱ Μοναχαὶ ὀφείλουν νὰ προσέρχονται εἰς συνηγὴν Θεῖαν Κοινωνίαν ἀναλόγως τῆς καταστάσεως

αὐτῶν, τῶν ἑορτῶν κ.λπ. κατόπιν ἐπιμελοῦς ἐξομολογήσεως. Καλὸν ὅμως θὰ εἶναι ἐὰν ἐπιτυχάνεται ἡ κατὰ τὸ δυνατόν ἀπὸ κοινοῦ προσέλευσις εἰς τὰ Ἄχραντα Μυστήρια καὶ εἰς τακτὰς ἡμέρας τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνός.

Ἄρθρον 14

Αἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Μονῆς ὑπηρεσίαι ὀνομάζονται «διακονήματα», ἀποτελοῦν δὲ χρέος δι' ἀπάσας τὰς ἀδελφάς.

Τὰ διακονήματα ἀνατίθενται ὑπὸ τῆς Ἡγουμένης ἐν πνεύματι ἀγάπης, διακρίσεως καὶ δικαιοσύνης καὶ ἐναλλάσσονται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱ. Μονῆς. Τὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν διακονημάτων ἀσκεῖ ἡ Ἡγουμένη ἢ τὸ ἐντεταλμένον ὑπ' αὐτῆς μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 15

Πόροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

- α) Οἱ ἐκ τοῦ κηροῦ τῆς ἐκκλησίας προερχόμενοι.
- β) Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι.
- γ) Πᾶσα ἄλλη ἐκ χρηστῆς καὶ νομίμου πηγῆς πρόσδοδος.

Αἱ ἐκ τῶν ἄνω πηγῶν πρόσδοδοι τῆς Ἱ. Μονῆς διατίθενται ὡς ἑξῆς:

- 1) Διὰ τὴν συντήρησιν, ἐπισκευὴν καὶ ἀνοικοδόμησιν τῆς Ἱ. Μονῆς.
- 2) Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱ. Μονῆς.
- 3) Διὰ τὴν προώθησιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πάσης φύσεως ἀναγκῶν αὐτῆς.

4) Διὰ τὴν φιλοξενίαν καὶ συντήρησιν τῶν Ἱδρυμάτων.

5) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πτωχῶν καὶ τὴν συμπαράστασιν εἰς τὸ ἔργον τὸ φιланθρωπικὸν τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας δυνατότητας καὶ ἐπικρατούσας συνθήκας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Πάντα δὲ ταῦτα σὲ συνδυασμὸ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἄρθρον 16

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχει κυκλικὴν σφραγίδα, φέρουσιν ἐν τῇ μέσῃ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ περὶ αὐτῆς τὴν ἐνδειξιν: «ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΛΥΒΙΑΝΗΣ».

Ἄρθρον 17

Ὁ παρὼν Ἑσωτερικὸς Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῶν 2/3 τῶν κεκαρμένων μελῶν τῆς Ἀδελφότητος κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεώς του.

Ἱ. Μονὴ «Παναγία Καλυβιανή» 30 Σεπτεμβρίου 1998.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἡ Ἡγουμένη
Νεκταρία Βασιλάκη

Τὰ Μέλη
Κασσιανὴ Λειψάκη
Τιμοθέη Γερακάκη

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ίερά Μητρόπολις Ζιχνών και Νευροκοπίου

“Έχοντες υπό ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνου· 1) Ζωοδόχου Πηγῆς Ἡλιοκώμης, 2) Ἀγίου Γεωργίου Σ. Σ. Λευκοθέας, 3) Κοιμήσεως Θεοτόκου Κρηνίδος καὶ 4) Τιμίου Σταυροῦ Μικροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρων κενῶν θέσεων.

Ἐν Νέᾳ Ζίχνη τῇ 26ῇ Ἀπριλίου 1999

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ΣΓΥΡΙΔΩΝ

Ίερά Μητρόπολις Σερβίων καὶ Κοζάνης

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πληρῶσιν μιᾶς θέσεως ἱεροκλήρυκος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως τοῦ Ν. 817/1978, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα ὅπως ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ ἐν Κοζάνῃ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως πρὸς κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Κοζάνῃ τῇ 26ῇ Ἀπριλίου 1999

† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Χαλκίδος

“Έχοντες υπό ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33 - 37 τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, ἐνοριῶν καὶ ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὶς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἑνοριῶν:

1. Γεν. Θεοτόκου Σκιάθου
2. β’ θέσις Ἀγ. Μαρίνης Χαλκίδος
3. Ἀγ. Ἀθαν. Γαλατσάδων Ἰστιαίας
4. Ἀγ. Παντελ. Καμματριᾶδων Ἰστιαίας
5. Ἀγ. Νικολάου Νεοχωρίου Ἰστιαίας
6. Ἀγ. Ἰωάννου Πολυλόφου
7. β’ θέσις Ἀγ. Ἀθαν. Ἰστιαίας
8. Ἀγ. Δημητρίου Μίστρου
9. β’ θέσις Ἀγ. Ἰωάν. Θεολ. Μαντουδίου
10. Ζωοδ. Πηγῆς Τσοῦκας
11. Ἀγ. Ἀναργύρων Χρόνιας
12. Ἀγ. Ἰωάννου Κοτσικιᾶς
13. Ἀγ. Τριάδ. Καμαρίτης
14. Ἀγ. Χαραλάμπους Ἑλληνικῶν
15. Ἀγ. Παρασκ. Καστανιώτισσας

16. Κοιμ. Θεοτ. Ν. Πύργ. Ἰστιαίας

17. Ἀγ. Τριάδ. Στροφυλιάς

18. Γεν. Θεοτ. Λούτσης

19. Ὁσ. Ἰωάν. Ρώσου Μακρυμάλλης

20. Ἀγ. Γεωργ. Βούνων

καὶ Διακόνων τῶν Ἱ. Ναῶν Ἀγ. Ταξιάρχων Χαλκίδος, Γεν. Θεοτόκου Λίμνης, Ἀγ. Ἀναργύρων Λ. Αἰδηψοῦ καὶ Μετ. Σωτήρος Ψαχνῶν τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά, μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 5ῃ Μαΐου 1999

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

“Έχοντες υπό ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33 - 37 τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πληρῶσιν:

1) τῶν κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν α) Ἀγ. Ἀθανασίου Εὐδόμου καὶ β) Ἀγ. Δημητρίου Συκεῶν, ὡς καὶ 2) τῶν κενῶν διακονικῶν θέσεων τῶν Ἱερῶν Ναῶν α) Ἀγ. Γεωργίου Νεαπόλεως καὶ β) Ἀγ. Ἐλευθερίου Σταυρουπόλεως καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Κανόνων καὶ Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ὡς ἄνω θέσεων.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου 1999

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς Ίερά Μητρόπολις Καρθαγένης

Ἀνακοίνωσις

Προκειμένου νὰ πληρωθῇ ἡ θέσις τοῦ Θεολόγου Καθηγητοῦ εἰς τὸ Γυμνάσιο - Λύκειο τῆς Βεγγάζης Λιβύης, ἀπὸ κληρικὸ - ἐκπαιδευτικὸ, ὁ ὁποῖος συγχρόνως θὰ ἐπιτελῇ καὶ τὰ ἐφημεριακά του καθήκοντα εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Βεγγάζης, παρακαλοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας τὴν ἀπόστασιν τῶν ἀπὸ τὸ Ὑπ. Ἐθν. Παιδείας καὶ Ὀρησκευμάτων εἰς τὴν ὡς ἄνω θέσιν νὰ ἐπικοινωνήσουν μὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καρθαγένης κ. Χρυσόστομο, στὴν Διεύθυνση Γ’ Σεπτεμβρίου 56 ΤΚ 10433 - Ἀθήνα καὶ στὰ τηλέφωνα: 8842914-15, TELEFAX: 8230490, διὰ περισσοτέρας πληροφορίας.

Προθεσμία ὑποβολῆς δικαιολογητικῶν ἐντὸς μη-

νός από της δημοσιεύσεως της παρούσης.
Έν Τριπόλει Λιβύης τη 21^η Ἀπριλίου 1999

† Ὁ Καρθαγέννης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἑφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

- 1) Ἀγίου Γεωργίου Ναυπλίου (Β' Ἐφημεριακὴ θέση),
 - 2) Ἀγίου Νικολάου Ἀγίου Δημητρίου Ναυπλίας,
- καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 17. 3. 1999

† Ὁ Ἀργολίδος ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Λήμνου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἑφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

- α) Ἀγ. Παντελεήμονος Μυρίνης,
- β) Ἀγ. Δημητρίου Λήμνου,
- γ) Ἀγ. Γεωργίου Ἀττικῆς,
- δ) Ἀγ. Μαρίνης Ν. Κούταλης,
- ε) Ἀγ. Μαρίνης Λειβαδοχωρίου,
- στ) Γεν. Θεοτόκου Παναγιάς,
- ζ) Γεν. Χριστοῦ Ρωμανοῦ,
- η) Ἀγ. Γεωργίου Ρεπανιδίου
- θ) Ἀγ. Δημητρίου Σαρδῶν
- ι) Κοιμ. Θεοτόκου Τσιμανδρίων

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων

Ἐν Μυρίνῃ τῇ 24ῃ Μαΐου 1999

† Ὁ Λήμνου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κυθωνίας καί Ἀποκορώνου

Περίληψις

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 20/1999 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσσομεν τὴν διακονικὴν θέσιν τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἀγίου Νικολάου» Βρυσῶν Κυθωνίας καί προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανιά 19 Μαΐου 1999

† Ὁ Κυθωνίας καί Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

«ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ. καί Fax 72.18.308

<http://www.ecclesia.gr>

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

† Ὁ Δράμας ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

† Ὁ Καισαριανῆς ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ὁ Μεσσηνίας καί Λαυρεωτικῆς ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ὁμότ. Καθηγ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ἀρχων Διδάσκαλος τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Μ.Χ.Ε.

Τακτικὸν μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καί τῶν Τεχνῶν

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Π. ΛΕΚΚΟΣ

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Ἀρχιμ. **ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΚΑΧΡΙΜΑΝΗΣ**

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου

τῆς Ἑταιρείας Γραφικῶν Τεχνῶν «**ΑΒΕΛ**»

Μενελάου 2, Ἡλιούπολη, Τηλ. - Fax: 9761274

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εὐαγγέλιον Δ. Θεοδώρου, Ἡ βίωσις τοῦ νοήματος
τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως.

Συνοδικὰ ἔγγραφα.

Ἀρχιμ. Δωροθέου **Παλυκανδριώτη**, Ὁ πρ. Ἐλασσώνος Σεβαστιανός (1913 - 1999).

Ἐπίσημα ἔγγραφα.

Προκαταρκτικὸς Πίναξ ὑποψηφίων δι' ἐγγραφὴν εἰς τὸν κατάλογον τῶν πρὸς ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων.
Κωνσταντίνου Χρ. **Τράκα**, Ἐγγενὴς καί ἱστορικὴ ἡ συναλληλία Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καί Πολιτείας.

Παρατηρήσεις καί Σχόλια.

Πρόγραμμα ἐπισήμου ἐπισκέψεως τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος (20.5 - 5.6.1999).

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Κανονισμὸς 11/1999 (περὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑποτροφιῶν).

Πράξεις συστάσεως ἐκκλησιᾶς Ἱδρυμάτων.

Παράρτημα.